

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập:
Lm Phan
Văn Lợi,
Lm Nguyễn
Văn Lý,
Nv Nguyễn
Xuân Nghĩa

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

***B*iểu tình là trái phép, phải trừng trị !?!**

Cuộc biểu tình vô tiền khoáng hậu ở Việt Nam hôm 10-06-2018 đã kéo theo nhiều vụ bắt bớ, xét xử và tuyên phạt như sau:

- Ngày 17-06-2018, tại Sài Gòn, công an đã bắt hàng trăm người bị nghi là sắp biểu tình, cưỡng bức đưa về trại giam đã chiến ở công viên Tao Đàn, đánh đập dã man, gây thương tích trầm trọng cho nhiều người, lập "hồ sơ hình sự" cho tất cả, giam giữ họ đến tối, rồi áp tải về địa phương.

- Ngày 09-07-2018, công an huyện Thủ Thừa, Long An xử phạt hành chính 16 người với cáo buộc tội "gây rối trật tự công cộng" tại khu công nghiệp Hòa Bình; 9 người bị buộc cam kết không tái phạm. CA Tân An, Long An thì khởi tố 5 người với tội danh "cố ý làm hư hỏng tài sản".

- Ngày 12-07-2018, tòa án Bình Thuận tuyên án 30 tháng tù giam đối với các ông Nguyễn Văn Minh, Nguyễn Văn Hùng, Nguyễn Phương Đông và Nguyễn Văn Mạnh; 24 tháng tù giam đối với ông Nguyễn Đình Vũ, bà Trần Thị Ngọc; 18 tháng tù treo với anh Nguyễn Minh Hải.

- Ngày 13-07-2018, công an tỉnh Bình Dương khởi tố các ông Trần Minh Huệ và Nguyễn Đình Thành do rải truyền đơn kêu gọi biểu tình tại khu công nghiệp Sóng Thần ở Dĩ An. Hai người này đã bị bắt giam ngay từ hôm 09-06-2018.

- Ngày 20-07-2018, Tòa án nhân dân thành Hồ đã xét xử sơ thẩm anh William Nguyễn, người Mỹ gốc Việt với tội danh "gây rối trật tự công cộng" khi anh tham gia cuộc biểu tình chống dự Luật Đặc khu và Luật An ninh mạng tại Sài Gòn hôm 10-06. Bản án dành cho anh là bị trục xuất ngay lập tức khỏi Việt Nam.

- Ngày 23-07-2018, Tòa án nhân dân huyện Tuy Phong, tỉnh Bình Thuận, đã xét xử vụ án "gây rối trật tự công cộng" tại khu vực xã Hòa Minh, huyện Tuy Phong vào ngày 10-6-2018, và đã tuyên án các ông Đỗ Văn Ngọc, Phạm Sang, mỗi người 3 năm 6 tháng tù; các ông Nguyễn Chương, Ngô Văn Đạt, 3 năm tù; các ông Ngô Đức Duyên, Phan Thanh Nam, Lê Văn Liêm, Nguyễn Ngọc Sang, 2 năm 6 tháng tù; các ông Nguyễn Minh Kha, Nguyễn Văn Mẹo, 2 năm tù.

- Ngày 30-07-2018, tòa án thành phố Biên Hòa tỉnh Đồng Nai xử phạt ông Trần Nguyễn Duy Quang 1 năm 6 tháng tù giam; bà Phạm Ngọc Hạnh 1 năm 4 tháng tù giam; 13 người bị kết án từ 8 đến 10 tháng tù; 5 người bị án từ 1 năm đến 1 năm 2 tháng cải tạo không giam giữ...

Tất cả các cuộc biểu tình trên đều bị nhà cầm quyền cho là trái phép, điển hình như bản tin của báo Quân Đội Nhân Dân hôm 10-06-2018: *"Công an tỉnh Bình Dương cho biết, lợi dụng việc Quốc hội đang thảo luận về quy định cho thuê đất 99 năm để làm đặc khu kinh tế, hai đối tượng ở tỉnh Bình Dương đã in nhiều tài liệu, tờ rơi với mục đích sai trái, xuyên tạc, kêu gọi người dân biểu tình trái phép, ảnh hưởng đến trật tự, an ninh chính trị trên địa bàn. Theo đó, ngày 9-6, Cơ quan điều tra an ninh tỉnh Bình Dương tạm giữ Trần Minh Huệ... và Nguyễn Đình Thành.... thường trú phường Lái Thiêu, thị xã Thuận An (Bình Dương) để điều tra, xử lý về hành vi in ấn và phát tán tờ rơi kêu gọi người dân biểu tình trái phép".*

Tô Lâm, Bộ trưởng Công an, tại phiên chất vấn của Ủy ban Thường vụ Quốc hội VC vào chiều ngày 13 tháng 8 –bắt cháp sự kiện Việt Nam chưa có Luật Biểu tình– cũng cho là các cuộc biểu tình hiện nay đều trái pháp luật và dọa rằng sắp tới sẽ có nhiều giải pháp ngăn chặn những hành vi vô pháp ấy tại các thành phố lớn cũng như các khu công nghiệp (x. RFA 13-08-2018). Đang khi đó thì giới thạo luật, như luật sư Đặng Đình Mạnh –người vừa được một số thân nhân của nhiều bị án sau phiên xử tại Đồng Nai hôm 30-07-2018 đến nhờ tư vấn về thủ tục kháng cáo– đã trả lời trên VOA ngày 07-08-2018 rằng : trong bối cảnh Việt Nam chưa đưa ra luật biểu tình thì không thể đánh giá hành vi biểu tình là có hợp pháp hay không.

Bên cạnh đó, Tổng Trọng mặt sát người dân biểu tình yêu nước như sau: "Xem những thành phần bị công an bắt là ai? Toàn là bất hảo cả". Chủ tịch Quốc hội thì sỉ vả: "Lòng yêu nước của người dân bị lợi dụng, kích động, gây ảnh hưởng đến trật tự an toàn xã hội". Miệng lưỡi quan chức, báo chí nhà nước, ngòi bút của đám dư luận viên thường xuyên gắn chữ "biểu tình" với chữ "bạo loạn", "bị xúi giục bởi các thế lực thù địch", "được các lực lượng lưu vong chống phá trả tiền". Ngay cả Tô Lâm cũng vừa nói như thế trước đám gia nô Diên Hồng ngày 13-08. Nhưng trang mạng danoan2012.blogspot.com thì từng tố cáo từ 06-08-2012: *"Chuyện công an các lực lượng được nhận 500 ngàn cho ngày chủ nhật chống biểu tình là có thật, ngay cả lực lượng đến cầm chốt tại các nhà của nhiều biểu tình viên cũng được tiền bồi dưỡng ăn nhậu ban đêm, xăng xe và bồi dưỡng tiền cũng là có thật. Thậm chí họ còn dùng tiền để mời các biểu tình viên đi ăn uống rồi thủ thi để hy vọng người khác đừng yêu nước nữa, đừng đi chống bọn Tàu xâm lược nữa. Sếp họ giao khoán cho họ như thế. Còn lòng yêu nước và tinh thần Dân tộc ư ? Hãy chờ đấy, xem tay sĩ quan đồn Từ Liêm đâm vào mặt Thạc sỹ Vũ Quốc Ngữ và bảo: Mày đi biểu tình ảnh hưởng đến nôi cơm của vợ con tao ! Tay trưởng đồn tên Trọng đâm vào mặt cựu chiến binh Phan Khang và chửi lão kia thì biết. Có thể giặc Tàu đã cho tiền các lực lượng công an để ăn nhậu, bồi dưỡng, rồi đàn áp những người biểu tình yêu nước".* Từ bắc chí nam, từ xưa tới rày, chuyện này nhân dân ai mà chẳng rõ.

Đối với những công cụ của chế độ tại pháp đình (công an điều tra, kiểm sát công tố và thẩm phán xét xử) thì ngoài việc ghép tội "gây rối trật tự công cộng" cho các cuộc biểu tình (xem trên), họ còn không cho các biểu tình viên bị bắt được luật sư bào chữa, được thân nhân hiện diện trong phiên tòa, còn hăm dọa chớ kháng cáo. Chính Luật sư Đặng Đình Mạnh mới tố cáo trên VOA lẫn trên RFA hôm 07-08-2018: *"Cách đây khoảng ba ngày, chúng tôi liên tiếp nhận được những thông tin phản hồi từ gia đình họ cho biết những người đang bị giam bị cán bộ quân giáo đe dọa là không được phép kháng cáo. Nếu kháng cáo, sẽ đưa họ qua giam chung với những người bị bệnh HIV... Chúng tôi thấy đây là việc vi phạm pháp luật nghiêm trọng".*

Giam chung với những người bị bệnh HIV, đây là một trong những sáng kiến và đòn thù mới của VC đối với những ai biểu tình đã và sẽ sa vào ngục. Dĩ nhiên cũng còn nhiều lối hành hạ khác nữa, như bao nhiêu tù nhân lương tâm phản đối

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ▶ *Biểu tình là trái phép, phải trừng trị !?!*
- Trg 03** ▶ *Những kháng thư v/v bắt bớ, bỏ tù các công dân biểu tình...
-Tổ chức và cá nhân người Việt.*
- Trg 04** ▶ *Nhận định và đề nghị trước hiện tình Đất nước và Giáo hội
-Phong trào Giáo dân VNHN.*
- Trg 05** ▶ *Giáo dân Lê Đình Lương đã giữ quyền im lặng khi bị hỏi...
-Người Việt.*
- Trg 06** ▶ *Giám mục Hoàng Đức Oanh chủ sự Thánh lễ an táng cho...
-Tin Mừng Cho Người Nghèo.*
- Trg 07** ▶ *Khách lạ ngay trên quê hương mình.
-Thích Nữ Huệ Trân.*
- Trg 08** ▶ *Tập Cận Bình thua ở chỗ nào
-Nguy Kinh Sinh.*
- Trg 09** ▶ *Donald Trump tấn công, Tập Cận Bình thụ động.
-Ngô Nhân Dụng.*
- Trg 11** ▶ *Tan tác "Giấc mơ Trung Hoa"
-Chí Thảo.*
- Trg 12** ▶ *Cuba đã thức, Việt Nam vẫn ngủ.
-Tức Thức.*
- Trg 13** ▶ *Đường sắt cao tốc Cát Linh-Hà Đông và chiếc thẻ lên tàu.
-Danlambao – VOA.*
- Trg 17** ▶ *Dự án Đặc khu: Cần bỏ hẳn chức không chỉ hoãn.
-Nguyễn Tường Thụy.*
- Trg 18** ▶ *Mặt thật chiến lược xuất cảng gạo của Hà Nội.
-Nguyễn Quang Duy.*
- Trg 20** ▶ *Một nghị định, 60 triệu nông dân.
-Mai Quốc Ân.*
- Trg 21** ▶ *Luật An ninh mạng của VN sẽ làm tổn hại tăng trưởng kinh tế
-David Bruce Shear.*
- Trg 22** ▶ *Đôi điều về một phiên tòa sắp xử ở Việt Nam.
-Ls Nguyễn Văn Đài.*
- Trg 23** ▶ *Giáo dục VN: Sự sợ hãi đánh mất quyền lực.
-Nguyễn Ngọc Chu.*
- Trg 24** ▶ *Cơ chế và gian lận thi cử.
-Á Châu Tự Do..*
- Trg 27** ▶ *Biểu tình ở VN. Cái nhìn từ lịch sử đến thực tiễn.
-Đồng Chuông Tử.*

Và một số bài khác....

Formosa từ mấy năm qua đang gánh chịu (điển hình là Nguyễn Ngọc Như Quỳnh). Nhưng xem ra việc trấn áp người biểu tình còn có thể đi đến chỗ tàn khốc hơn. Dấu hiệu của chuyện này chính là trường hợp của ông Hứa Hoàng Anh, 35 tuổi, xã Bàn Tân Định 1, huyện Giồng Riềng, tỉnh Kiên Giang. Trưa ngày 2 tháng 8, 4 sĩ quan công an huyện Châu Thành đến nhà riêng của ông Anh để tra hỏi về việc ông từng tham gia nhiều cuộc biểu tình mà mới nhất là hôm 10-06 tại Sài Gòn. Sở dĩ họ phải đến nhà riêng của ông vì ông đã đa phen từ chối chấp hành giấy triệu tập tới đồn. Khi vợ của Hứa Hoàng Anh đi ra ngoài để pha trà gì đó, lúc quay lại thì đã thấy chồng mình gục xuống với một số vết thương ở trên cổ và bụng. Công an bảo rằng Anh tự sát và đưa đi cấp cứu bệnh viện, nhưng nạn nhân đã chết trên đường. Ai cũng hiểu luận điệu thông thường ấy của đám sát nhân đại diện pháp luật!

Trước mắt thì hôm 10-07, Trần Đại Quang đã ban hành Lệnh Giới nghiêm và Thiết Quân luật, thuộc Luật Quốc phòng, sẽ được áp dụng từ 01-01-2019. (X. Đồ Hiếm, Luật bán nước và Lệnh lưu manh, Danlambao 06-08-2018). Hai chữ "Giới nghiêm" không còn đơn thuần là việc giới hạn đi lại trong một thời gian nhất định (thường là nửa đêm về sáng) nhằm bảo đảm an ninh cho người dân, mà nay đã bị VC gian trá đánh tráo ý nghĩa: "Cấm biểu tình, đình công, bãi thị, bãi khóa, tụ tập đông người" trong bất cứ thời điểm nào, hay bất kỳ ở đâu mà đảng thấy sự phản kháng của người dân gây nguy cho hành động phản dân hại nước của đảng.

Do đó từ hôm 04-08, nhiều tổ chức và cá nhân đã ra "Tuyên bố về việc truy tố, phạt tù người biểu tình ôn hòa", cho rằng "Việc người dân nhiều tỉnh thành trong cả nước xuống đường biểu tình, tuần hành trong ngày Chủ nhật 10-6-2018 phản đối Dự luật đặc khu, Luật ANM, đòi "tự do ngôn luận, tự do báo chí, tiếp cận thông tin, hội họp, lập hội..." là một tín hiệu đáng mừng về tính tích cực sáng tạo công dân vì sự tồn vong, vì quyền sống trong hoà bình và phát triển của đất nước", rằng việc nhà chức trách bắt 52 người biểu tình ôn hòa hợp pháp chiều ngày 10-6-2018 ở Biên Hòa và truy tố phạt tù 20 người với cáo buộc tội "gây rối trật tự công cộng" là việc quy kết mơ hồ, vì không hề có tổ chức hay cá nhân nào là bị hại do tội đó gây ra.

Nhưng dù VC nói gì thì nói, đa phần dân chúng đều hiểu biểu tình ôn hòa ở bất cứ nơi đâu, kể cả ở Việt Nam là hợp pháp. Khi gia nhập Liên Hiệp Quốc, Hà Nội đã cam kết tôn trọng các văn kiện về Nhân quyền của tổ chức này, vốn khẳng định mọi quyền con người và quyền công dân căn bản, trong đó có quyền được biểu tình. Việt Nam chưa có luật biểu tình nhưng Hiến pháp có công nhận quyền đó. Vì thế đương nhiên dân Việt được phép xuống đường bày tỏ ý kiến nguyện vọng. Khi người dân đi biểu tình thì vấn đề trật tự công cộng không phải là trách nhiệm của dân mà là của nhà nước. Chẳng ai có quyền buộc tội người dân "gây rối trật tự công cộng" khi họ xuống đường đồng đạo, có thể làm cản trở lưu thông xe cộ hay sinh hoạt buôn bán trong một thời gian ngắn. Ở Hoa Kỳ, ở thành phố San Jose chẳng hạn, từ bao năm qua đồng bào đã tổ chức biểu tình 118 lần liên tiếp ở tại tòa thị chính để đòi Nhân quyền và Môi trường sạch cho Việt Nam, cũng như để phản đối VC bán nước và Tàu cộng cướp nước. Họ chưa bao giờ bị cảnh sát cản trở dưới bất cứ hình thức nào. Cảnh sát chỉ đứng xa, lảng lảng theo dõi để bảo đảm an toàn cho đoàn biểu tình. Có những dịp cần lẩn ra lòng đường thì cảnh sát phải chặn làn xe cộ, mở đường khác cho xe đi.

Trong hiện trạng của Đất nước, các cuộc biểu tình của nhân dân là chính đáng và cần thiết. Vì chỉ có xuống đường trong trật tự, đồng đạo và rộng khắp, nhân dân mới buộc được cái chế độ độc tài tàn bạo và mù quáng này giải quyết rốt ráo những vấn đề của đất nước và xã hội. Trước mắt là xuống đường mừng 2-9, để đòi lại độc lập đích thực cho tổ quốc và tự do đích thực cho đồng bào.

BAN BIÊN TẬP.

Tuyến đường Cát Linh-Hà Đông hoàn thành vượt chỉ tiêu trước 2020

NHỮNG KHÁNG THƯ

V/v bắt bớ, bỏ tù những công dân biểu tình ôn hòa chống Dự Luật Đặc khu và Luật An ninh mạng

.....Việt Nam và Hải ngoại 2.4-08-2018.....

BẢN LÊN TIẾNG PHẢN ĐỐI NHÀ CẦM QUYỀN CSVN ĐÀN ÁP VÀ XỬ TÙ NGƯỜI BIỂU TÌNH CHỐNG LUẬT ĐẶC KHU & AN NINH MẠNG

02-08-2018

Sau những cuộc biểu tình rộng lớn trên khắp nước kể từ tháng 6 năm 2018 nhằm chống lại dự luật “Đặc Khu Kinh Tế” để bảo vệ nền độc lập của đất nước, đồng thời chống luật An Ninh Mạng mà mục tiêu là bóp nghẹt quyền tự do ngôn luận, nhà cầm quyền CSVN đã có những hành động đe dọa, xử phạt hành chính, kết án tù những người tham dự biểu tình được tóm lược như sau:

- Ngày 9 tháng 7, Công an huyện Thủ Thừa, Long An xử phạt hành chính 16 người với cáo buộc tội “gây rối trật tự công cộng” tại khu công nghiệp Hòa Bình; 9 người bị buộc phải cam kết không tái phạm; Công an Tân An, Long An đã khởi tố 5 người với tội danh “cố ý làm hư hỏng tài sản”.

- Ngày 30-7-2018, tòa án Biên Hòa xử phạt anh Trần Nguyễn Duy Quang 1 năm 6 tháng tù giam; bà Phạm Ngọc Hạnh 1 năm 4 tháng tù giam; 13 người bị kết án từ 8 đến 10 tháng tù; 5 người bị án từ 1 đến 1 năm 2 tháng cải tạo không giam giữ.

- Ngày 12-7-2018, tòa án Bình Thuận tuyên án 30 tháng tù giam với các ông Nguyễn Văn Minh, Nguyễn Văn Hùng, Nguyễn Phương Đông và Nguyễn Văn Mạnh; 24 tháng tù giam đối với Ông Nguyễn Đình Vũ, bà Trần Thị Ngọc; 18 tháng tù treo với anh Nguyễn Minh Hải 17 tuổi.

- Ngày 13-7-2018, Công an tỉnh Bình Dương khởi tố Ô. Trần Minh Huệ và Nguyễn Đình Thành do tham dự biểu tình tại Khu công

ngiệp Sóng Thần ở Dĩ An.. Hai người này đã bị bắt giam ngày 10-6-2018.

- Tại Sài Gòn, công an đã bắt giữ rất nhiều người tham dự hoặc nghi là biểu tình, kể cả những du khách đi ngang qua đường, cưỡng bức đưa về sân Tao Đàn đánh đập dã man gây thương tích trầm trọng. Riêng anh Will Nguyễn, một công dân Mỹ gốc Việt bị lôi kéo, đánh đập, mặt đầy máu, sau đó bị xử trục xuất khỏi VN do áp lực từ Hoa Kỳ.

Ngoài ra, CSVN còn hăm dọa, ngăn cản, đánh trọng thương các chức sắc và tín đồ các tôn giáo có liên hệ trực tiếp hoặc gián tiếp đến các cuộc biểu tình như CTS Hứa Phi ở Lâm Đồng, Sư Thích Đồng Long ở Củ Chi, Phật tử Huỳnh Tấn Tiên thuộc Chùa Phước Bửu Bà Rịa...

Trước những sự kiện nêu trên và nhiều hành động áp bức khác của nhà cầm quyền CSVN, Hội Đồng Liên Kết Quốc Nội Hải Ngoại VN mạnh mẽ tuyên cáo:

1- Phản đối nhà cầm quyền đã trấn áp, đe dọa, xử phạt hành chính hoặc kết án tù đối với những công dân thực hiện quyền bày tỏ ý kiến ôn hòa phù hợp với bản Tuyên Ngôn và các Công Ước Quốc Tế về Nhân Quyền và quyền Dân Sự của Liên Hiệp Quốc (điều 19 và 20) và ngay cả với Hiến Pháp 2013 của CSVN (điều 25). Yêu cầu nhà cầm quyền phải trả tự do cho tất cả những người yêu nước đã biểu tình bày tỏ chính kiến của mình nói trên.

2- Kêu gọi đồng bào trong và ngoài nước tiếp tục lên tiếng phản đối, biểu tình bày tỏ ý chí và nguyện vọng của người dân Việt Nam trước hiện tình nguy cấp của đất nước.

3- Thỉnh cầu Liên Hiệp Quốc và các quốc gia dân chủ trên thế giới áp lực buộc nhà cầm quyền CSVN phải tôn trọng quyền làm người và những quyền căn bản của người dân, trả tự do cho tất cả những công

dân bị bắt vì biểu tình vừa qua, tôn trọng những điều đã ký kết khi gia nhập tổ chức Liên Hiệp Quốc và ủng hộ vào Hội Đồng Nhân Quyền Liên Hiệp Quốc.

Làm tại Việt Nam và Hải Ngoại, ngày 02 tháng 8 năm 2018

Hội Đồng Liên Kết Quốc Nội Hải Ngoại Việt Nam

Đồng chủ tịch: Hòa thượng Thích Không Tánh, Linh mục Phan Văn Lợi, Chánh trị sự Hứa Phi, Đạo huynh Lê Văn Súc, Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa, BS Võ Đình Hữu, BS Đỗ Văn Hội, Các Nhân sĩ đồng Chủ tịch Lưu Văn Tươi, Nguyễn Văn Tánh, Phạm Trần Anh, Cao Xuân Khải, Trần Văn Đông, Đoàn Hữu Định, Nguyễn Trung Châu, BS Hoàng Thị Mỹ Lâm (Đức) TS Phan Văn Song (Pháp), Bà Đặng Thị Danh (Canada), BS Lê Thuần Kiên (Canada).

Cố vấn: LM Nguyễn Văn Lý – HT Thích Minh Tuyên – Nhân sĩ Phan Kỳ Nhơn.

TUYÊN BỐ VỀ VIỆC TRUY TỐ, PHẠT TÙ NGƯỜI BIỂU TÌNH ÔN HÒA

04-08-2018

Hơn hai tháng qua, các tầng lớp từ nhân sĩ trí thức đến công chức, công nhân, nông dân, người buôn bán, người làm nghề tự do ở Việt Nam (VN) đều bày tỏ sự bất bình khi thấy Dự luật Đặc khu chứa đựng nhiều bất công giữa 3 Đặc khu hành chính-kinh tế đặc biệt (3 huyện) với 710 quận huyện còn lại ở VN, khi thấy Luật An ninh mạng (ANM) là bịt miệng người dân. Hai Luật trên còn tiềm tàng chứa đựng nhiều nguy cơ cho bành trướng Trung Cộng thâm tóm, đề trừng, ém quân ngay những vị trí địa lý hiểm yếu ở Đặc khu và trong lĩnh vực quan trọng (CNTT) của VN, để đợi thời nuốt trọn VN.

Việc người dân nhiều tỉnh thành trong cả nước xuống đường biểu tình, tuần hành trong ngày Chủ nhật 10-6-2018 phản đối Dự luật Đặc khu, Luật ANM, đòi “tự do ngôn

làm cho các văn kiện giáo huấn và các lên tiếng của chủ chăn thiếu khả tin và không hữu hiệu.

III. Những đề nghị

1- Thực hiện hiệp thông. Đây là điều kiện tiên quyết để giải quyết các bất cập. Hiệp thông trước hết qua sự đoàn kết và đồng trách nhiệm trong những tiếng nói chung và đều đặn của chủ chăn trước những vấn đề sống còn của đất nước, trước những vấn nạn lớn của xã hội và trước những xúc phạm trầm trọng tới phẩm giá và quyền con người. Thứ đến là hiệp thông giữa các thành phần dân Chúa qua những sáng kiến sinh hoạt chung của cộng đồng dân Chúa, chẳng hạn qua những chiến dịch bác ái chung, những liên kết sinh hoạt đoàn thể tiến hành hoặc những sinh hoạt thi đua học hỏi giáo huấn xã hội chung.

2- Chấn chỉnh sống đạo. Sự đổ vỡ các hệ thống giá trị làm cho Ki-tô hữu Việt Nam mất phương hướng. Vì thiếu neo vững nơi đức tin và thiếu gương sáng, họ buông xuôi sống theo trào lưu xã hội: vô cảm, ích kỷ, bạo hành, dối trá, lừa đảo. Hơn bao giờ hết, đây là lúc cần những định hướng tinh thần và gương sáng của các chủ chăn, để không những người theo Chúa mà tất cả những ai thiện chí còn đặt niềm tin vào sự Thiện trong cuộc sống và can đảm sống niềm tin đó giữa một xã hội băng hoại.

3- Sống đạo giữa đời. Hoa trái của hiệp thông là sự đồng cảm và niềm vui sống đạo. Đồng cảm giữa các thành phần con Chúa và với đồng bào tha nhân. Có được như vậy là Giáo hội Việt Nam đang thể hiện sống đạo giữa đời. Qua đó, Giáo hội hoà nhịp lại với “vui mừng và hi vọng, ưu sầu và lo lắng” của đồng bào, nhất là của những thành phần dân oan, của những kẻ bị áp bức giam cầm bất công, của đa phần dân tộc đang thất vọng trước tương lai đất nước và trước cuộc sống. Hoà nhịp bằng những chia sẻ vật chất cụ thể, bằng những hỗ trợ tinh thần cần thiết, bằng những tiếng nói bênh vực can đảm.

Phạm Hồng-Lam
(Điều Hợp Viên)

thuongvu@phongtraogiaodan.org
<http://www.phongtraogiaodan.com>

Giáo dân Lê Đình Lượng đã giữ quyền im lặng khi bị hỏi cung

.....Người Việt 14-08-2018.....

Ông Lê Đình Lượng, một nhân vật đấu tranh nhân quyền ở Nghệ An hoàn toàn giữ quyền im lặng trong tất cả các lần bị công an CSVN hỏi cung sau khi bị bắt và bị khởi tố.

Luật sư Đặng Đình Mạnh cho hay như vậy trên trang facebook cá nhân sau khi đi thăm thân chủ Lê Đình Lượng ở trong nhà tù tỉnh Nghệ An hiện sắp phải ra tòa ngày 16-08-2018. Ông Lượng bị vu cho tội “Âm mưu lật đổ” chế độ độc tài đảng trị tại Hà Nội với bản án có thể rất nặng.

Ông Lê Đình Lượng, 52 tuổi, giáo dân giáo xứ Vĩnh Hòa, giáo phận Vinh bị nhà cầm quyền bắt cóc giữa đường ngày 24-07-2017, khi ông cùng một người bạn đến thăm nhà tù nhân lương tâm Nguyễn Văn Oai. Ông được giáo dân địa phương biết tiếng là người tích cực đấu tranh cho nhân quyền, chống Formosa xả chất thải độc hại, chống Trung Quốc bá quyền bành trướng, chống độc tài tham nhũng, bất công xã hội.

Phiên tòa sơ thẩm dự trù diễn ra ngày 30-07-2018, nhưng được dời lại đến ngày 16-08-2018, lấy cớ vắng mặt của một luật sư bào chữa. Gia đình vợ con ông không được thông báo tham dự và cũng không được thông báo hoãn xử dù phiên tòa được loan báo “xử công khai.”

Theo Luật sư Đặng Đình Mạnh kể trên facebook, tòa án Nghệ An không cho phép ông sao chép hồ sơ vụ án lấy cớ “hồ sơ vụ án này thuộc nhóm tội xâm phạm an ninh quốc gia nên đều là những tài liệu tối mật, luật sư chỉ được quyền xem.” Tuy nhiên, LS Mạnh viết rằng: “Thực tế thì trong hồ sơ không có bất kỳ tài liệu nào có đóng dấu ‘Mật’ hay ‘Tuyệt mật’ hoặc ‘Tối mật’ cả.”

Theo LS Mạnh cho hay: “Trong quá trình điều tra, ông Lê Đình Lượng đã khẳng định mình vô tội. Theo hồ sơ dày gần nghìn bút lục, thì văn bản làm việc giữa cán bộ

điều tra an ninh với ông Lê Đình Lượng chỉ vồn vện có 9 bản cung. Trong đó, không kể 1 bản cung ghi nhận ông Lượng sức khỏe yếu kém không thể làm việc, còn lại 8 bản cung ghi dày đặc câu hỏi của điều tra viên thì đều có chung 1 câu trả lời với văn thức không thay đổi “Tôi giữ quyền im lặng cho đến khi có sự hiện diện luật sư của tôi.” Có lẽ, tính cho đến nay, ông Lê Đình Lượng là trường hợp đầu tiên kiên trì triệt để áp dụng quyền im lặng trong quá trình điều tra vụ án hình sự. Do bị can khẳng định mình vô tội và giữ quyền im lặng, cho nên, hồ sơ được xây dựng tràn ngập các tài liệu với mục đích nhằm củng cố quan điểm kết tội.”

Vẫn theo LS Mạnh: “Tiếp xúc với luật sư trước phiên tòa xét xử, ông Lê Đình Lượng vẫn khẳng định quan điểm cho rằng mình vô tội và không ân hận gì, thậm chí theo lời ông ‘Nếu có cơ hội làm lại, tôi vẫn sẽ làm những điều như đã làm.’”

Suốt từ khi có tin ông Lê Đình Lượng bị đưa ra tòa sau cả năm bị giam giữ, giáo xứ Vĩnh Hòa, nơi ông cư ngụ cũng như các giáo xứ trong giáo phận Vinh cùng nhiều giáo xứ khác trên cả nước đã liên tiếp dâng thánh lễ và thấp nến cầu nguyện cho ông và tất cả các tù nhân lương tâm khác.

Một ngày sau khi xử ông Lê Đình Lượng ở Vinh, tòa án tỉnh Quảng Bình cũng đưa ông Nguyễn Trung Trực, nguyên là một phát ngôn viên của Hội Anh Em Dân Chủ, ra để bỏ tù cũng với sự cáo buộc “Âm mưu lật đổ.”

Những ngày cuối tuần qua, các giáo xứ thuộc giáo phận Vinh đã dâng thánh lễ, thấp nến cầu nguyện đặc biệt cho ông Lê Đình Lượng, ông Nguyễn Trung Trực và bà Huỳnh Thục Vy. Bà Vy vì con còn nhỏ mới 22 tháng nên tuy bị khởi tố vì bôi sơn lên cờ của chế độ nên chỉ bị giam lỏng ở nhà chờ ra tòa.

“Nhà cầm quyền CSVN thường xuyên dựng đứng tội trạng chính trị

để trừng phạt những ai dính líu đến các nhóm hoặc tổ chức không phải do chế độ Hà Nội lập ra.” Ông Phil Robertson, phó giám đốc Vùng Á Châu của Tổ Chức Theo Dõi Nhân Quyền (HRW) phát biểu.

Trước khi bị tổng giam và khởi tố, ông Lương từng bị công an CSVN đánh đập dã man hồi năm 2015 khi ông và nhiều người khác đến thăm cựu tù lương tâm Trần Minh Nhật ở tỉnh Lâm Đồng.

Người Việt

GIÁO XỨ MỸ KHÁNH, VINH DÂNG THÁNH LỄ CHO CÁC TÙ NHÂN LƯƠNG TÂM

**Tin Mừng Cho Người Nghèo
12-08-2018**

Hướng về phiên tòa xử người yêu nước Lê Đình Lương (16-8-2018), Nguyễn Trung Trực (17--/2018) Linh mục Antôn Đặng Hữu Nam cùng giáo xứ Mỹ Khánh dâng lễ cầu nguyện cho công lý hòa bình, cầu nguyện cho các TN lương tâm.

Cộng đoàn được mời gọi: Thiên Chúa là tình yêu, vì yêu thương, Ngài đã đến trong thế gian để chia sẻ thân phận kiếp người với chúng ta và để cứu độ chúng ta. Ngài ban cho chúng ta của ăn nuôi dưỡng sự sống trường sinh chính là Thịt Máu Ngài. Con người hôm nay không chỉ đói cơm bánh mà còn đói cả công lý, sự thật, công bằng, bác ái, yêu thương, nhân phẩm, nhân quyền, sự chấp nhận, lòng khoan dung, tha thứ và sẻ chia.

Xã hội VN hôm nay là một xã hội bị ô nhiễm: ô nhiễm môi trường, ô nhiễm thực phẩm, ô nhiễm y tế, ô nhiễm văn hóa, ô nhiễm giáo dục, ô nhiễm tôn giáo, ... được sinh ra bởi ô nhiễm chính trị.

Chúng ta hãy cầu cho công lý và hòa bình, cho quốc thái dân an, cho dân tộc Việt Nam sớm thoát nạn duy vật vô thần, cho các nhà lãnh đạo có ơn khôn ngoan, sáng suốt, biết tôn trọng sự thật, nhân phẩm và nhân quyền.

Cầu cho các tù nhân lương tâm luôn kiên vững, chấp nhận bất công để đem lại công lý, sự thật, nhân phẩm, dân chủ và nhân quyền cho

con người. Cách riêng cầu nguyện cho các tù nhân lương tâm sắp bị đem ra xử tử như anh Lê Đình Lương, Nguyễn Trung Trực và chị Huỳnh Thục Vy mới đây bị nhà cầm quyền bắt bớ, khủng bố, truy tố và kết tội!

Xin Chúa ban cho chúng ta biết quảng đại dần thân, cộng tác với Chúa để đem ánh sáng chân lý sự thật chiếu giải và cứu độ con người. Xin cho chúng ta biết lấy Lời Chúa làm kim chỉ nam hướng dẫn cuộc đời hầu chúng ta xứng đáng là ánh sáng, là men, là muối cho đời.

Tham dự thánh lễ không chỉ giáo dân giáo xứ Mỹ Khánh mà còn có rất nhiều người yêu chuộng công lý và hòa bình, những người đấu tranh cho dân chủ và nhân quyền đến từ khắp nơi.

Sau thánh lễ, mọi người cùng nhau thấp nền, dâng lên Chúa đất nước, dân tộc, những tù nhân lương tâm với Lời Kinh Hòa Bình.

Giám mục Hoàng Đức Oanh Chủ sự Thánh lễ an táng cho cố nhạc sĩ Tô Hải —Tin Mừng Cho Người Nghèo 13-08-2018—

Chiều nay, 13.08, Đức cha Micae Hoàng Đức Oanh, nguyên Giám mục Giáo phận Kotum đã chủ sự thánh lễ an táng cho cụ Phanxicô Tô Hải tại nhà thờ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp Sài Gòn, 38, Kỳ Đồng, Q.3.

Nhà thờ Giáo xứ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp Sài Gòn do các tu sĩ Dòng Chúa Cứu Thế coi sóc cũng là nơi cụ Tô Hải trở thành con cái Chúa trong Hội thánh Công giáo vào năm 2014.

Đồng tế trong thánh lễ còn có cha Giuse Lê Quốc Thắng, Thư ký Ủy ban Công lý và hòa bình trực thuộc Hội đồng Giám mục Việt Nam, Cha Gioan Baotixita Huỳnh Công Minh, nguyên Tổng Đại diện Tổng Giáo phận Sài Gòn, Cha Vinhson Phạm Trung Thành, cựu Giám tỉnh Tỉnh Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam, cha Giuse Hồ Đắc Tâm, Bề trên DCCT Cần Giờ, các cha Antôn Lê Ngọc Thanh, Giuse Lê Quang Uy, Giuse Trương Hoàng

Vũ, Phaolo Lê Xuân Lộc, DCCT Sài Gòn.

Cha Giuse Lê Quốc Thắng chia sẻ Lời Chúa trong thánh lễ. Cha Phaolô Lê Xuân Lộc cử hành nghi thức tiễn biệt cho ông Phanxicô và cha Giuse Trương Hoàng Vũ cử hành nghi thức hỏa táng tại nghĩa trang Bình Hưng Hoà.

Ngoài gia đình, tham dự thánh lễ tiễn biệt cụ Phanxicô Tô Hải còn có những người yêu mến ông đến từ nhiều nơi.

Được biết, nhạc sĩ Tô Hải tên đầy đủ là Tô Đình Hải. Ông sinh ngày 24-09-1927 tại Thái Bình. Ông được kết nạp đảng cộng sản năm 1949 và có nhiều tác phẩm thuộc thể loại nhạc đỏ. Ông tham gia Đoàn văn công khu IV năm 1945 và đã từng làm trưởng đoàn. Năm 1961 ông công tác tại nhà xuất bản Âm nhạc và Mỹ thuật.

Sau khi tự rời bỏ đảng Cộng sản Việt Nam, ông Hải cho xuất bản tại Hoa Kỳ cuốn sách có tên là “Hồi ký của một thằng hèn” in tại Nhà xuất

bản Tiếng Quê Hương ở Virginia, Hoa Kỳ năm 2009.

Khi tham dự thánh lễ an táng thầy giáo bất đồng chính kiến Đinh Đăng Định vào năm 2014 tại nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn, ông đã quyết định theo Chúa trong Giáo hội Công giáo.

Ông lãnh nhận các Bí tích gia nhập Hội thánh Công giáo ngày 25-5-2014 tại nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn và lấy tên thánh là Phanxicô. Cha Giuse Lê Quang Uy, DCCT Sài Gòn đã cử hành các Bí tích gia nhập Giáo hội Công giáo cho ông và cha Matthêu Vũ Khởi Phụng khi đó đang là Bề trên DCCT Hà Nội đỡ đầu cho ông. Ông được Chúa gọi về vào ngày 11-08-2018 tại tư gia.

Nguồn: Giáo xứ Thái Hà

LÀ KHÁCH LẠ, NGAY TRÊN QUÊ HƯƠNG MÌNH

.....Thích Nữ Huệ Trân 07-08-2018.....

Có tình cờ không, khi tin tức trên mạng gần đây, cả trong và ngoài nước đều đưa tin và hình ảnh những địa danh như Khánh Hòa, Nha Trang, Đà Nẵng, Quảng Ninh, Bãi Cháy, Hạ Long... đều đang biến dạng thành đất Tàu!

"Đất Tàu" chứ không phải "Phố Tàu" như China Town, Japanese Town, v.v... ở Hoa Kỳ, hay ngay như Chợ Lớn khi xưa, là những minh định rõ ràng trên phương diện thương mại, nơi đó, phố đó, với những thỏa thuận dành cho dân tộc đó buôn bán, giao tiếp, giới thiệu, những gì đặc thù của dân tộc họ, với người đồng hương cũng như với người bản xứ.

Những địa danh tại Việt Nam đang được đề cập đến không ở trong dạng thức đó. Hình ảnh phổ biến là những dãy phố, những hàng quán treo biển hoàn toàn chữ Tàu, không có một chữ tiếng Việt! Và choáng ngợp tới nhức mắt với 2 màu vàng, đỏ.

Cũng theo tin tức thì có những tiệm, ngoài biển viết là bán các loại nước hoa, mỹ phẩm nổi tiếng (nhờ người biết chữ Tàu dịch lại) nhưng vào trong tiệm thì không hề có những món hàng loại đó, nhưng người ra, kẻ vào thì cứ xì xồ tiếng Tàu, chả có chi thắc mắc!

Không biết người bán thực sự bán món gì và người mua thực sự tìm mua gì, thậm chí có tiệm, họ còn tự nhiên thoải mái mua bán bằng tiền Tàu!! Tất nhiên, đây chỉ là một vài địa danh tiêu biểu được báo chí nhắc tới.

Cũng theo những tin phổ biến rộng rãi, thì nhiều khách du lịch nước ngoài (không phải khách Tàu) khi dừng chân ở những địa danh nêu trên đã không khỏi ngỡ ngàng tự hỏi "Có mua làm vé du lịch Trung Quốc, thay vì Việt Nam???"

Những bi hài kịch này khiến tôi nhớ về thời điểm khoảng giữa năm 2001. Đó là khi ranh giới Việt-Trung bị âm thầm dời đổi, chỉ bằng một cái bảng mới, với tên "Cây số Zero," nằm giữa Ai Nam Quan cũ và Cửa Hữu Nghị bây giờ. Ranh giới này đã dời sâu vào nội địa Việt Nam, cắt đôi thác Bản Giốc thuộc tỉnh Cao Bằng, từng là thắng cảnh nổi tiếng của miền Bắc Việt Nam, nay một nửa đã thuộc về Trung Quốc. Dân chúng quanh vùng cao nguyên đó, khi nhìn thấy "Cây số Zero" cũng chỉ là nhìn thấy một cách mơ hồ. Chỉ khi có ai đó, hồn nhiên bước qua và bất ngờ bị gọi lại, hỏi giấy tờ, mới được dạy dỗ là đã phạm

tội vượt biên giới, vì đây là... đất Tàu !!!

Đất đã vậy, biển thì sao? Chỉ tạm đọc một góc nhỏ trên nghiencuu-quocte@org về chính sách của Trung Quốc đối với tranh chấp biển Đông từ 2007 đến 2012 sẽ hiểu ngay vì sao Trung Cộng có thể đơn phương áp đặt lệnh cấm đánh cá ở biển Đông, đặc biệt là vào những mùa đánh bắt cao điểm đối với ngư dân Việt Nam; vì sao tàu chiến Trung Cộng có thể coi thường dư luận quốc tế mà nã súng vào những chiếc thuyền đánh cá mong manh của ngư dân Việt Nam, có nơi chỉ cách Sài Gòn 350 km !!!...

Bị đuổi, bị cấm, bị bắn trên những vùng biển đã nhiều đời nuôi sống ngư dân mà không được nhà nước lên tiếng bảo vệ, che chở, thì chờ đợi chi ở những phiên tòa, khi người dân lên tiếng phản đối nhà máy gang thép Formosa của Đài Loan, thải khí độc tràn lan mặt biển khiến hải sản chết trắng suốt dọc bờ biển miền Trung, mà những người dân đó lại bị bắt, bị kết tội, bị bỏ tù...

Nhớ về những thời điểm này cũng khiến tôi nhớ một bài viết cũ, tôi viết đã hơn 10 năm, vì hình ảnh ngày nay quá tương phản!

Lục tìm chồng sách cũ, thấy lại bài viết trên trang giấy đã ngả vàng, tôi đọc lại, khó ngăn nổi ngậm ngùi, nên xin trích dăm đoạn, chia sẻ nơi đây:

"...Có phải những tầng mây xám thấp, mang theo tiết lạnh cuối đông mới khiến lòng người dễ buồn ngùi khi đọc một đoạn văn, nghe một dòng nhạc? Với tôi, hình như không! Tôi không thường bị ngoại cảnh kéo chùng xuống, mà những sự kiện phi thường trong thâm lặng lại là những gì dễ khiến tôi sửng sốt bàng hoàng.

Như hôm nay, ngoài vườn đang tràn ngập nắng vàng, mây xanh, gió mát và chim hót líu lo. Vậy mà tôi đang thổn thức vì vừa đọc một bài trên báo, viết về những người mẹ Tây Tạng can đảm, âm thầm đưa con nhỏ vượt Hy Mã Lạp Sơn với một ước mong duy nhất là gửi được con mình cho các ngôi trường của người Tây Tạng lưu vong, ở Nepal hay Ấn Độ, nơi đó, những người mẹ hy vọng con mình được hướng dẫn nền giáo dục Tây Tạng và sẽ giữ được giáo Pháp của Phật Giáo Tây Tạng.

Vượt Hy Mã Lạp Sơn đồng nghĩa với vượt ranh giới giữa sống và chết, vì muôn trùng hiểm nguy của chênh

vênh đèo núi, của tuyết phủ rêu phong, của những hòng súng biên phòng hờm sẵn, của đói, lạnh, thương tích...

Vậy mà, những người mẹ vẫn đưa con ra đi; gửi được con rồi, lại đơn độc vượt núi băng rừng trở về, trong tâm trạng kiếp này đành vĩnh biệt!

Bi thương đến thế, nhưng theo bài báo thì hàng năm vẫn có từ 2500 đến 3000 người mẹ Tây Tạng vượt Hy Mã Lạp Sơn với tấm lòng băng thạch là tìm môi trường bảo vệ văn hóa của dân tộc mình cho lớp măng non. Niềm hy vọng đó của họ đang mòn dần theo năm tháng với những biến chuyển lạnh lùng của thế đứng toàn cầu! Nhưng thực tế đó không lay chuyển Trái-Tim-Tây-Tạng.

Đây có phải là quyết tâm bất thoái, như những Phật tử tu pháp môn Tịnh Độ, hướng về Tây Phương Cực Lạc bằng Tín, Nguyện, Hành thì Tịnh Độ ngay nơi bước chân qua? Những người mẹ Tây Tạng vô danh đó tin gì, nguyện gì, mà có thể quyết tâm phụng hành như thế? Làm sao những người mẹ đó có đủ can đảm dắt các con nhỏ xông pha sương tuyết, thập phần hiểm nguy với dầu mốc mớ hồ, xa thăm, là con mình sẽ không bị đồng hóa với ngoại bang, sẽ được nuôi dạy trong nền giáo dục đặc thù dân-tộc-tính và nhất là được tự do phụng thờ giáo pháp mà họ hãnh diện gọi riêng là Phật Giáo Tây Tạng?

Động lực giúp họ can đảm ra đi, chắc không phải chỉ là sức chảy của triền suối, dòng sông, mà phải là sức mạnh bạt ngàn sóng cả của đại dương trùng trùng bất tận.

Những bà mẹ Tây Tạng đó phải là những chiến sỹ vô danh quả cảm, phi thường, không chỉ âm thầm mang thân mình chiến đấu, bảo vệ nền văn hóa của dân tộc mà còn đặt cả hậu thân vào lý tưởng.

Trong lễ Quán Đảnh Mật Pháp Kalachakra lần thứ 30 của thế giới, Đức Đạt Lai Lạt Ma, vị lãnh đạo tinh thần của dân tộc Tây Tạng đã ngậm ngùi bày tỏ rằng, rồi chỉ còn là vấn đề thời gian, một mai Tây Tạng bị sức ép, thống nhất vào Trung Quốc, nếu thế giới không bất ngờ đột ngột thay đổi cục diện cho một trật tự toàn cầu!

Đó là trạng huống thực tế mà những ai quan tâm đều có thể nhìn thấy. Đường xe lửa nối liền Hoa Lục và Tây Tạng sẽ ồ ạt đưa người Hán vượt biên hợp pháp, đem theo công kênh hành trang ngũ trược vào một xứ sở bốn mùa trầm lắng tiếng chuông ngân!

Rồi sẽ còn không, hương thiền trang nghiêm nơi bao tu viện ẩn mình sau những rừng cây, đồi núi trong

xanh?

Rồi sẽ còn không, tiếng kinh chiều nhắc nhở người quy thiện?

Rồi sẽ còn không, những cậu bé được dọn thân tâm từ thuở ấu thơ, hoan hỷ lấy mái tu viện làm nhà, lấy sư trưởng, bạn đồng môn làm thân thuộc?

Rồi sẽ còn không, nền văn hóa tấm đảm giáo pháp từ bi, thể hiện trong từng cá nhân, từng gia đình? Rồi sẽ còn không, bóng cà-sa thấp thoáng trên đường phố, hòa vào dòng chảy của dân tộc, chung một đạo vị từ bi, nhân ái?

Rồi sẽ còn không, ngôn ngữ, phong tục, tập quán của một xứ sở nhỏ bé với hơn sáu triệu dân mà đại đa số thuần nhất hướng về Chư Phật?

Hy vọng mong manh quá! Vậy mà những người mẹ can trường kia vẫn tiếp tục mang thân tâm mình và con mình để vun đắp, tài bồi niềm hy vọng ấy trong trạng huống cực kỳ hiểm nguy, cực kỳ cùng khốn! ..."

Có ai quên đâu, tôi hồi khi nhìn về bên kia dãy Hy Mã Lạp Sơn, để thấy mờ ảo trong sương tuyết, những bà mẹ lâm lụi, run rẩy, ôm con vượt chết, chỉ để tới được miền đất tạm dung, nơi hy vọng tìm được sự sống cho thế hệ mai sau, một đời đáng sống. Đó là được sống với trọn vẹn TINH THẦN DÂN TỘC.

Trong khi, tại quê hương Việt Nam, những người còn đang nắm chủ quyền, lại tự biến dạng quê Cha đất Tổ bằng bản chất dị biệt của dân tộc khác!

Ngày nay đang tự biến thành Đất Tàu, liệu ngày mai còn là Đất Việt không? Ngược lên chót đỉnh non cao, nơi năm mươi con từng theo Mẹ lên núi. Nhìn xuống thăm sâu đại dương, nơi năm mươi con từng theo Cha xuống biển. Ôi, dường như núi cao, biển sâu đều đang đồng vọng âm thanh... Âm thanh tiếng gọi của Hồn Thiêng Sông Núi!

Thích Nữ Huệ Trân (Mùa Hè mất dấu chim bay, 2018)

Thư Viện Hoa Sen

<https://thuvienhoasen.org/a29836/a-khach-la-ngay-tren-que-huong-minh->

TẬP CẬN BÌNH THUA Ở CHỖ NÀO?

.....**Nguyệt Kinh Sinh 06-08-2018**.....

Tình trạng chiến tranh thương mại Mỹ-Trung đã rõ nét khi TT Mỹ Donald Trump công bố mức thuế đầu tiên trên trị giá 50 tỷ đôla nhập khẩu. Nhưng Tập Cận Bình đã không bận tâm và quyết định chiến đấu, đe dọa sử dụng "các vũ khí cao cấp". Khi Trump công bố áp thuế nhập khẩu 200 tỷ đôla lên TQ, người Âu châu kín đáo mỉm cười - TQ làm ra về do dự, nhưng vẫn nhận các đơn đặt hàng lớn. Khi Trump nói rằng ông sẽ không ngần ngại đánh thuế tất cả 500 tỷ đôla hàng nhập khẩu từ TQ, thì hầu như mọi người trong lãnh đạo đảng Cộng sản TQ không còn ngồi yên được nữa.

Đến lúc này, Tập Cận Bình đã thua cuộc chiến và không thể quay ngược lại được. Liệu ông ta sẽ kết thúc sự lãnh đạo của mình theo mô hình Hoa Quốc Phong (bị hạ bệ) hay mô hình Tứ Nhân Bang (ở tù), hoặc thậm chí theo mô hình Lưu Thiếu Kỳ (bị bêu xấu và chết trong tù), đó là vấn đề mà hầu hết mọi người đang thảo luận và vẫn chưa rõ nét. Nếu Tập chịu tự phê và thừa nhận tội lỗi của mình ngay bây giờ, ông ta vẫn có thể cứu được mạng sống của mình và của gia đình. Nhưng nếu ông ta vẫn tiếp tục bất chấp đến cuối cùng, ông ta có thể chết mà không có chỗ chôn.

Vậy ông ta thua chỗ nào? Một số người cho rằng ông ta thua là do đánh giá tình hình một cách sai lầm. Một số người khác nói rằng ông đã đánh giá sai quyết tâm của Trump. Cả hai đều đúng nhưng đây không phải là gốc rễ của vấn đề. Sai lầm cơ bản của ông ta là ông ta phân xét chính mình một cách sai lầm. Ông ta quá tự tin và tự cho mình luôn luôn đúng, nhưng lại thiếu bản lĩnh cần thiết. Nên từ bước này sang bước khác, ông ta bước vào cái bẫy mà ông ta tự đặt ra.

Chắc ông ta không biết là cơ quan tuyên truyền của ông ta đang khoe khoang khoác lác? Có vẻ như ông ta không biết, cho nên ông ta khoe khoang cái gọi là "tự tin", và

thậm chí nghĩ rằng thời gian đã chín muồi để ông ta trở thành hoàng đế. Ông thậm chí còn nghĩ rằng việc ông có kinh nghiệm đối phó với các chính trị gia Mỹ liên tục trong nhiều năm là một vũ khí nhiệm mầu, đủ để xem thường sự bất mãn của người Mỹ và người châu Âu. Ông ta thực sự nghĩ rằng dân chủ là giả tạo và tiền có thể giải quyết được mọi vấn đề. Kết quả là, niềm tự tin vào sự giàu có mới đã lừa dối chính ông và khiến TQ rơi vào một tình huống khó giải quyết.

Ông ta thích gần người xấu, xa lánh người tốt, với sự yếu đuối là thích được tăng bốc. Điều này làm cho ông ta tin vào những ý tưởng thổi nạt của những cố vấn mà đầu óc chậm phát triển, và cho rằng ông ta đủ sức trả đũa với "những vũ khí cao cấp", hoàn toàn tự tin để quyết tâm chiến đấu chống lại Trump. Chuyện gì xảy ra?

"Vũ khí cao cấp" đầu tiên của Tập là liên kết những người châu Âu để chống lại người Mỹ. Để làm điều này, Tập Cận Bình, Thủ tướng TQ Lý Khắc Cường, và những chức sắc khác tung mua với các đơn đặt hàng lớn cho châu Âu, với cả hai cách là đe dọa và hứa hẹn về lợi nhuận. Tuy nhiên, một vài ngày trước đây, Liên minh châu Âu đã đồng ý làm việc với Trump để hướng thuế quan tới bằng 0, ngay cả với Nhật Bản và các nền kinh tế phương Tây lớn khác cũng vậy. Đây là một cú đâm lên đầu Tập.

"Vũ khí cao cấp" thứ hai của Tập là quy tụ lực lượng của ông vào các cử tri nông dân của Trump ở vùng Trung Tây, do đó buộc Trump phải tương nhượng. Tuy nhiên, hầu hết nông dân ở miền Trung Tây vẫn tiếp tục ủng hộ Trump, ngay cả khi họ có thể bị thiệt hại. Gần đây, Trump đã bồi thường cho họ 12 tỷ đôla. Mưu mẹo này của Tập hoàn toàn thất bại.

"Vũ khí cao cấp" thứ ba của Tập là đưa các công ty Mỹ đầu tư ở Trung Quốc quay trở về Mỹ để vận động hành lang dân chúng và các

chính trị gia Mỹ, để họ tuyên bố rằng thuế quan sẽ làm tổn hại người dân Mỹ. Một số lớn các học giả và chuyên gia được TQ trả tiền đã thực sự làm như vậy, nhưng không có hiệu quả. Những gì dân chúng Mỹ nhìn thấy là lương thực được giảm giá, hàng tiêu dùng giá rẻ được bổ sung vào bởi các nước khác. Người Mỹ không bị quấy rầy và nền kinh tế của họ đang phát triển mạnh mẽ. Xã hội Hoa Kỳ thờ ơ, và độ tin cậy vào những học giả được trả tiền đã bị hạ thấp. Điều này làm cho Tập Cận Bình ném cán bỏ riu.

"Vũ khí cao cấp" thứ tư của Tập là phá giá tiền tệ TQ để chống lại các mức thuế của Mỹ. Đây có lẽ là động thái tồi tệ nhất. Đầu tiên, sự lạm phát sẽ gây tổn hại cho người dân TQ, nó cũng dẫn đến dòng vốn đầu tư chạy bỏ TQ và đầu tư bị trì trệ. Điều này làm tổn thương nền kinh tế TQ đang gặp khó khăn và tăng thêm gánh nặng cho người dân TQ, những người đã gặp khó khăn trong cuộc sống. Đây là trường hợp điển hình thúc đẩy các quan chức vào thế chống đối dân sự.

Liệu các thủ thuật này có thực sự đáp trả được cuộc chiến thuế quan của Trump hay không? Nó giống như phản ứng của một người giữ con nít. Trump có thể tăng thuế quan cùng mức với TQ ở bất kỳ lúc nào, và thậm chí không cần sự chấp thuận của Quốc hội Hoa Kỳ. Người châu Âu tương đối khôn ngoan hơn và đã bao gồm tỷ lệ thao túng tiền tệ của TQ trong giá biểu của họ. Nói chung, họ đặt mức thuế trung bình khoảng 50% hàng nhập khẩu từ TQ, điều này giúp loại bỏ sự khó khăn trong việc tăng thuế quan mỗi lần. Vì vậy, thủ thuật của Tập giống như những gì bọn côn đồ ở Thiên Tân làm: đặt cục than cháy đỏ lên trên đùi, hy vọng hành động tự gây hại này sẽ đe dọa người khác. Thật đáng tiếc là người phương Tây không sợ sự chống báng của người TQ, vì nó không làm hại đến lợi ích của người phương Tây.

Cuối cùng, chúng ta dự đoán xem kết quả sẽ ra sao. Tại thời điểm ở mức áp thuế lên 50 tỷ đôla, nếu các điều kiện của hai bên đàm phán bằng nhau, những gì TQ thua sẽ là

phần thắng dư thừa mại. Nhưng bây giờ, nó cần thiết để cho chế độ Cộng sản TQ phải dẹp đi tính phi pháp của nó. Hay chúng ta có thể nói rằng cải cách hệ thống tư pháp là điều kiện tối thiểu. Nếu không, tất cả các điều khác đều không thể được bảo vệ.

Ngụy Kinh Sinh

Lê Minh Nguyên dịch

* *Ngụy Kinh Sinh 魏京生 sinh 20-5-1950, nguyên quán ở Kim Trại, An Huy, là một nhà bất đồng chính kiến, từng viết bài "Hiến đại hóa lần thứ 5" trên bức tường đại tự báo ở Tây Đan, Bắc Kinh, năm 1978, thúc đẩy phong trào dân chủ. Bị khép tội âm mưu lật đổ nhà nước và kết án tử hình, sau 15 năm lưu đày lưu vong sang Hoa Kỳ. Từng được trao nhiều giải thưởng quốc tế lớn như giải thưởng Quỹ Glassman Hoa Kỳ chia sẻ với Nelson Mandela 1993, giải Olof Palme năm 1994, giải Nhân quyền Robert F. Kennedy năm 1996, giải Sakharov của Nghị viện Châu Âu năm 1996, giải National Endowment for Democracy năm 1997, năm 2008 được bầu là một trong 15 chiến sĩ hòa bình thế giới, năm 2009 được đề cử ứng viên giải Nobel Hòa bình thế giới. Hiện tại là Chủ tịch Liên minh Dân chủ Trung Quốc ở nước ngoài*

thuộc loại "ngọt," chứa chất lưu huỳnh (sulfur) dưới 1%; dầu Trung Đông, Nga "chua" hơn nên khi lọc rất tốn kém. Trong hai năm vừa rồi số dầu thô Trung Cộng mua của Mỹ đã tăng lên gấp 200 lần! Các nước ở Châu Á cũng mua nhiều dầu thô của Mỹ hơn.

Nếu Trung Cộng mua dầu thô của Mỹ, các nước Châu Á khác sẵn sàng mua, vì họ đã lập những nhà máy lọc dầu mới cho thích hợp với loại ít lưu huỳnh. Quyết định đánh thuế 25% trên dầu thô Mỹ sẽ không gây một hiệu quả "tra đũa" nào cả, mặc dù Trung Quốc mua nhiều dầu của Mỹ chỉ thua Canada!

Trước đây Mỹ mua dầu vào nhiều hơn bán ra, lệ thuộc dầu từ Trung Đông. Gần đây Quốc hội Mỹ bãi bỏ luật cấm xuất cảng dầu vì số dầu, khí đốt sản xuất bỗng tăng nhanh, nhờ phát minh các phương pháp khai thác mới.

Câu chuyện Trung Cộng không đánh thuế 25% trên dầu thô của Mỹ cho thấy trong cuộc chiến tranh mậu dịch đang diễn ra, cán cân nghiêng về phía Mỹ. Nếu mỗi nước cứ tiếp tục tăng thuế nhập cảng từ nước kia, Mỹ có thể chịu đựng một cuộc chiến lâu dài trong khi Bắc Kinh sẽ đuối sức sớm!

Kinh tế Trung Quốc tùy thuộc vào xuất cảng nhiều, Mỹ thì ít. Nếu

DONALD TRUMP TẤN CÔNG TẬP CẬN BÌNH THỰ ĐỘNG

++++++**Ngô Nhân Dụng 12-08-2018**++++++

Ngày Thứ Năm, 9-8-2018, Bắc Kinh đưa ra danh sách những món hàng nhập cảng từ Mỹ sẽ bị đánh thuế 25%, cùng tổng số \$16 tỷ để trả đũa Mỹ. Trong danh sách đó, có một món dự trù sẽ bị đánh nhưng sau cùng đã bỏ ra ngoài; đó là dầu lửa, dầu thô mua về chế biến.

Trung Quốc cần nhập dầu lửa. Hơn 70% nhiên liệu dùng trong xứ phải nhập cảng, và trong 20 năm nữa sẽ tăng lên thành 80%. Nhưng Trung Cộng mua dầu nhiều nhất Nga và Sau-đi (Saudi Arabia) nhiều nhất, dầu lửa Mỹ chỉ chiếm 3% tổng số nhập cảng.

Dầu thô của Mỹ, Nigeria, Lybia

số xuất cảng sụp giảm, kinh tế Tàu bị đòn nặng hơn, và sớm hơn Mỹ. Năm ngoái Mỹ chỉ bán \$130 tỷ cho Trung Quốc, mua vào gần \$500 tỷ. Nếu tiếp tục leo thang từng bước, Mỹ đánh \$34 tỷ Tàu theo \$34 tỷ, đánh \$16 tỷ cũng theo \$16 tỷ, sẽ đến lúc Trung Cộng hết hàng Mỹ để đánh thuế!

Nhưng điều quan trọng hơn cả, là kinh tế Mỹ có sức sống mạnh và bền bỉ hơn, vì do các công ty tư nhân đóng vai chủ động. Lúc nào họ cũng đầy phát minh, sáng kiến, thay đổi nhanh chóng để sẵn sàng lâm chiến, đáp ứng với thị trường. Trong khi đó kinh tế Trung Cộng

vẫn do các cán bộ, đảng viên điều khiển! Kinh nghiệm nửa thế kỷ chiến tranh lạnh cho thấy khi đám công chức thư lại đấu trận kinh tế với tư nhân, có thể đoán trước bên nào sẽ thắng.

Tình trạng trì trệ của guồng máy thư lại biểu lộ rõ ngay trong những ngày đầu lâm chiến, từ Tháng 3-2018. Tập Cận Bình rõ ràng ở thế bị động, cứ Trump đánh tới đâu thì trả đũa tới đó; trong khi Tôn Tử đã nói rằng phương pháp phòng thủ tốt nhất là tấn công!

Nhiều người giải thích rằng chiến lược đối đầu của Cộng sản Trung Quốc đặt trên giả thuyết là Donald Trump “thấu cáy.” Ông tổng thống Mỹ chỉ dọa thôi, nhưng sẽ giơ cao đánh khẽ. Vì ông Trump đã theo cách đó khi đối đầu với ông Kim Jong Un, với ông Bashar al-Assad ở Syria.

Ý kiến này nghe bùi tai giới lãnh đạo Trung Nam Hải. Cho nên Trung Cộng không có một kế hoạch chủ động đối phó với Mỹ trong cuộc chiến quan thuế leo thang. Cho nên, họ cứ chờ coi Trump hành động trước rồi phản ứng.

Tại sao những con người như Tập Cận Bình lại chấp nhận vai trò thụ động như vậy? Ông ta đã từng hạ tất cả các đối thủ, đè bẹp Giang Trạch Dân, Hồ Cẩm Đào, leo lên cao gần bằng Mao Trạch Đông, hơn cả Đặng Tiểu Bình.

Nguyên nhân chính là ông Tập Cận Bình vẫn dựa vào một guồng máy thư lại trong đảng Cộng sản xưa nay vẫn quen sống ụ lì, mà chính ông ta làm cho nó trì trệ hơn.

Trong năm, sáu năm qua, ông Tập Cận Bình chú tâm vào “Hai Cùng Cố.” Một là củng cố địa vị của mình, trở thành một chủ tịch không bị hạn chế hai nhiệm kỳ. Ông đã thành công. Hai là củng cố uy quyền của đảng CS trong nước Trung Hoa. Ông đang tiến những bước quyết liệt, đàn áp những nhà tranh đấu cho tự do dân chủ.

Nhưng để thực hiện “Hai Cùng Cố” này, ông Tập Cận Bình tự làm thế yếu đi. Ông ta tự cô lập, không còn được nghe những ý kiến trái ngược với ý muốn của “thiên tử.”

Đặt niềm tin vào một số cận

thần, ông Tập Cận Bình đã không sử dụng cả những cơ quan nghiên cứu trong nội bộ, như Trung tâm Nghiên cứu Phát triển thuộc Quốc Vụ viện đã hoàn toàn bị gạt ra ngoài các cuộc thảo luận chiến lược kinh tế. Bên ngoài guồng máy đảng, ông Tập Cận Bình ra lệnh kiểm soát chặt chẽ những cơ quan nghiên cứu của các đại học, chỉ nhằm ngăn chặn các ý kiến trái nghịch, không khuyến khích các công trình nghiên cứu độc lập.

Cuối cùng, ông Tập Cận Bình chỉ còn được nghe những ý kiến “làm vui tai lãnh tụ.”

Cho nên, theo nhật báo Hồng Kông South China Morning Post, đứng trước những lời đe dọa tăng thuế quan, gây chiến tranh mậu dịch của ông Donald Trump, ông Tập Cận Bình không hề được chuẩn bị. Không có ai thu thập các dữ kiện, con số. Không có người vạch ra các giả thiết cuộc chiến sẽ xảy ra như thế nào, cần đối phó với mỗi kịch bản ra sao.

Dưới chế độ Tập Cận Bình, vẫn theo tờ báo, các học giả Trung Quốc sang Mỹ bị hạn chế không được tiếp xúc nhiều với các đồng nghiệp trong những “think tank” và đại học Mỹ. Họ không được nghe những ý kiến “chống Tàu” với các kịch bản để thi hành. Bắc Kinh vẫn tin tưởng quá đáng vào những “cố vấn” như ông Henry Kissinger, một tay cựu trào giỏi khai thác tiếng tăm của mình để kiếm hợp đồng nghiên cứu, nhưng không còn chút ảnh hưởng nào trong chính trị ở Washington. Thiếu dữ liệu, không có kịch bản, bộ máy chiến lược của ông Tập Cận Bình lâm vào thế thụ động.

Vì vậy, cách đối phó của ông Tập Cận Bình với ông Donald Trump là đi theo từng bước một. Các bước đi được quyết định vào phút chót, như việc rút dầu thô ra khỏi danh sách bị đánh thuế trả đũa – như một quan chức tiết lộ với báo South China Morning Post.

Sau khi Tổng thống Donald Trump phát pháo tấn công thật, Chủ tịch Tập Cận Bình đã tính nước cờ Liên Hoàn, kết thân với Liên Âu, Nga và Nhật Bản để cùng chống Mỹ. Khi Nhật và Liên Âu ký hiệp

ước lập một khối mậu dịch tự do lớn nhất thế giới, và ông Jean-Claude Juncker tới Washington gặp Donald Trump, thế cờ đó tan vỡ.

Một điều mà các cố vấn thân cận của ông Tập Cận Bình không dám nói cho ông chủ nghe, là các nước Châu Âu, Nhật Bản và Mỹ không phải chỉ giao thương hàng hóa và dịch vụ với nhau, họ còn chia sẻ những giá trị chung của chế độ tự do dân chủ. Sau khi ông Juncker từ Washington trở về, ông Donald Tusk, chủ tịch Hội đồng Châu Âu (European Council), đã tuyên bố trên Twitter, “Mỹ và Châu Âu là những bạn bè thân thiết nhất.”

Những ý kiến đó các nhà nghiên cứu độc lập ở Trung Quốc cũng biết, và đã nói.

Một giáo sư Bắc Kinh Đại Học, ông Cổ Khánh Quốc (Jia Qingguo) đã nói trong một cuộc hội thảo gần đây khuyên “Trung Quốc nên giữ một đường lối khiêm tốn trong bang giao quốc tế... Đừng để người ta nghĩ rằng mình sắp chiếm địa vị của nước Mỹ.”

Một người táo bạo hơn là Giáo sư Từ Trường Nhuận, phân khoa Luật (Pháp Học viện) của Đại học Thanh Hoa. Ông mới viết một bài vào cuối Tháng Bảy đăng trên mạng Viện Nghiên cứu Unirule (Thiên Tắc Kinh Tế Nghiên cứu Sở, một tổ chức mới bị đóng cửa.

Từ Trường Nhuận phê bình thẳng rằng quyết định bãi bỏ giới hạn hai nhiệm kỳ chủ tịch là sai lầm. Ông yêu cầu quốc hội Trung Hoa hãy hủy bỏ quyết định đó, và cũng công kích cuộc tàn sát Thiên An Môn năm 1989. Nhật báo South China Morning Post cho biết ông Từ Trường Nhuận đang chờ bị thanh trừng!

Chính ông Tập Cận Bình tạo ra không khí đàn áp tư tưởng, không muốn nghe các lời nói “nghịch ý thiên tử.” Gieo gió gặt bão, bây giờ ông Tập Cận Bình lúng túng khi đứng trước các cuộc tấn công quan thuế của ông Donald Trump vì cả bộ tham mưu không được chuẩn bị để đối phó.

Nhưng đó là tình trạng tất yếu sẽ đến với những lãnh tụ độc tài.

Ngô Nhân Dụng

Tan tác "Giấc mơ Trung Hoa"

—Chí Thảo 09-08-2018—

Chưa bao giờ "giấc mơ Trung Hoa" trở nên vời xa như lúc này. Không thể có... "tơ lụa" trong làm ăn chộp giật, gian dối và ăn cắp (công nghệ). Những cụm từ... tự sướng đó - nói như cựu TBT đảng CS Liên Xô Gorbachev, càng bộc lộ bản chất "tuyên truyền và dối trá" của chủ nghĩa Cộng sản. Và đã đến lúc con hồ ly tinh phải hiện nguyên hình.

Xã hội TQ đang rối loạn cả trong kinh doanh lẫn trong nội bộ chính trị của nhà cầm quyền. Các khẩu hiệu bài xích Mỹ và phương tây đã được gỡ bỏ trên các tờ báo TQ. Hình ảnh đánh bóng cho vị Vua suốt đời Tập Cận Bình cũng đã tháo bỏ trên đường phố. Tất cả nhằm tránh làm cho Donald Trump... mịch lòng.

Thị trường chứng khoán được ví như mạch máu của nền kinh tế của một Quốc gia. Mạch máu bị "nhồi", bị cắt đứt, cơ thể sẽ... đột quy. Hãy nhìn xem bảng điện tử TTCK hiện thị mạch máu TQ đỏ lôm và liên tục lao dốc không phanh mấy tuần qua, khắc biệt tương lai TQ sẽ ra sao. Không đợi lâu. Chỉ chưa tròn 1 tháng kể từ khi Donald Trump khai chiến Trade War với TQ, kinh tế nước này đã rơi xuống vị trí thứ 3 thế giới (sau Nhật Bản) và sẽ còn giảm sâu nữa chưa biết chừng.

Hết Sri Lanka, nay đến Malaysia, Myanmar, Thái Lan; rồi các nước Châu Phi, và xa hơn nữa là các nước Nam Mỹ thân cộng... đã ngán ngẩm kiểu làm ăn cầu thả, chộp giật bằng những công nghệ cũ kỹ, lạc hậu như thế nào. Hàng loạt dự án "con đường tơ lụa" của TQ tại các nước này đã bị đình hoãn.

Trong cuộc chiến thương mại Mỹ-Trung, có lẽ lo sợ sẽ tới... lượt mình (nếu ủng hộ TQ), Nga đã bày tỏ thái độ rất dứt khoát: Ngoảnh mặt và chuyển sang công kích Trung cộng quyết liệt.

Cả thế giới quay lưng với thằng chuyên đánh võ mồm và ăn cắp (công nghệ). Liên minh Âu châu EU, Canada, Úc, Nhật và cả Nga đã đứng về phía Mỹ. Các nước này cũng đang cân nhắc ra đòn trừng phạt kinh tế (tăng thuế hàng hóa nhập khẩu) đối với TQ...

Những tuyên bố... lên gân trên báo Hoàn Cầu của TQ chỉ là phản ứng yếu ớt mang tính "sĩ diện" là chính. Vì chính họ cũng biết rằng sẽ không đủ "đạn" - mức thuế tăng lên đối với hàng hóa nhập khẩu của đối thủ, để chơi tay đôi với Mỹ trong cuộc

chiến tranh thương mại mà phần thắng chắc chắn thuộc về D. Trump.

Các dấu hiệu kinh tế lẫn ngoại giao đều cho thấy Nhà Trắng sẵn sàng kích hoạt các gói tăng thuế trị giá 200 tỷ USD sắp tới, và bồi thêm cú đánh... đoạt mạng 500 tỷ vào cuối năm nay.

Không đẹp trai, hào hao phong nhã như B. Clinton; tâm thức cũng không nhân văn và lý luận sắc sảo như B.Obama..., nhưng ưu điểm của Donald Trump: Nói là làm. Và chỉ trong chưa đầy 2 năm trên cương vị Tổng thống, D.Trump đã kéo giảm tỷ lệ thất nghiệp của người dân Mỹ xuống con số thấp nhất kể cả 2 đời Tổng thống trước đó cộng lại. Còn nhớ khi ra tranh cử với bà Clinton ông Trump đã cảnh báo rằng chính (hàng hóa giá rẻ) Trung Quốc đã đánh cắp cơ hội việc làm của hàng triệu người dân Mỹ. Và mục tiêu đầu tiên của ông là tạo việc làm cho số đông người dân Mỹ. Nước Mỹ trên hết. Đó là nội dung tranh cử Tổng thống của D. Trump. Nay đã gần một nửa nhiệm kỳ đầu tiên, D. Trump phải thực hiện lời hứa của ông với người dân Mỹ trước khi trở thành Tổng thống Mỹ.

Mới đây, khi trả lời phỏng vấn đài truyền hình CNBC, D. Trump đã bộc bạch: "Tôi đã sẵn sàng để đi đến áp đặt mức thuế lên đến 500 tỷ USD đối với tất cả hàng hóa TQ. Tôi làm điều này không vì mục đích chính trị, mà làm những điều đúng đắn cho đất nước". Ông nói thẳng đúng phong cách... cowboy Texas rằng "chúng ta đã bị TQ lừa dối trong một thời gian dài..."

Tháng 3-2018 Ủy ban Đánh giá Kinh tế và An ninh Mỹ đã công bố 10 cách thức lừa đảo của TQ để đánh cắp bí mật thương mại, xâm phạm quyền sở hữu trí tuệ. Trong danh sách này có hoạt động tấn công mạng của tin tặc TQ hòng thu thập các dữ liệu công nghệ sản xuất (bí mật kinh doanh) của DN Mỹ. Trước thực trạng này, các nghị sĩ Mỹ cho rằng các biện pháp trừng phạt thương mại của TT Trump đối với TQ có ý nghĩa rất quan trọng để bảo vệ sự công bằng trong hoạt động kinh doanh. Và rất có thể cả hai phe Cộng hòa và Dân chủ đều cùng bỏ phiếu ủng hộ D. Trump trong cuộc chiến này với TQ.

Theo số liệu của Cục Dân số HK, trong năm 2017 khối lượng hàng hóa TQ nhập khẩu vào Mỹ đạt hơn 505,5 tỷ USD so với 129,9 tỷ USD hàng hóa

Mỹ nhập vào TQ. Có nghĩa là thâm hụt mậu dịch thương mại của Mỹ với TQ là hơn 375,5 tỷ USD trong năm này. Chỉ riêng 5 tháng đầu năm 2018 thâm hụt thương mại của Mỹ với TQ đã là 150 tỷ USD.

Điều đáng nói là TQ đã áp đặt một điều kiện phi lý đối với DN các quốc gia muốn hoạt động tại TQ trong đó có DN Mỹ, và xem đó như điều kiện tiên quyết: Phải chuyển giao công nghệ cho phía TQ. Chiến lược này được vận dụng làm nền cho "giấc mơ Trung Hoa" vào năm 2025. Với các chuyên gia kinh tế Mỹ, đây là hành động "ăn cắp chất xám" có tổ chức. Vì là thị trường rộng lớn, đông dân nhất thế giới - 1,4 tỷ người, nên nhiều đời Tổng thống Mỹ trước đó đã... lơ đi điều này. Tuy nhiên, Donald Trump đã nghĩ khác và làm khác. Và câu trả lời đanh thép của Trump chính là khởi động cuộc chiến Trade War với TQ.

Cách làm giàu của tỷ phú Bill Gates khác hoàn toàn với tư duy làm giàu "chộp giật" của tỷ phú TQ Jack Ma - ông chủ của chuỗi mua bán trực tuyến Alibaba.

Nhưng ở đời người ta chỉ có thể lừa dối nhau được vài lần. Đâu có thể lừa nhau mãi được. Cái ác sẽ phải chết. Và đó là cái kết của... con đường nhay nhựa, của "giấc mơ Trung Hoa"

Mỹ, Liên minh Âu châu EU, Canada, Úc, Nhật, Nga...và cả thế giới đã ngoảnh mặt với thằng Tàu Chệt thiếu lương tâm mà thừa gian xảo. Nó sẽ chết đi trong cô đơn và sự ghê lạnh của loài người.

Cuba giờ đã khác. Sự thừa nhận người dân được quyền tư hữu đất đai (trong Hiến pháp) cho thấy nước này chuẩn bị từ bỏ CNCS. Thằng Ủn, trước cái đói nghèo lưu cữu bao năm là.. đàn em thân thiết, chung vách với Tàu cộng, tự thấy rằng vẫn góc đầu không lên, không thể đem mấy cái quả tên lửa gắn đầu đạn hạt nhân ra ăn thay cơm, giờ cũng nghĩ khác. Có vẻ như Ủn muốn.. quay đầu là bờ?

Còn ai chơi với thằng Tàu cộng? Còn! Vẫn còn một thằng đàn em u mê, dễ sai khiến, bốn ngàn năm không chịu lớn, mang tên nước Việt buồn...

CUBA ĐÃ THỨC, VIỆT NAM VẪN NGỦ

.....*Từ Thức (Paris) 13-08-2018*.....

“Khi Cu Ba thức, Việt Nam ngủ”. Cuba đã thức, không phải thức để canh phòng cho “xã hội chủ nghĩa” trong khi VN ngủ, như ông Nguyễn Minh Triết mong đợi, nhưng thức dậy, thức tỉnh, sau một giấc ngủ triền miên. Quốc hội Cuba sẽ phê chuẩn Hiến pháp mới, trong đó câu “mục tiêu của quốc gia là thực hiện một xã hội Cộng sản” sẽ đội nón ra đi.

Cổ nhiên, không phải một sớm một chiều Cuba trở thành một nước dân chủ, đa đảng, tam quyền phân lập. Khi đã mắc dịch CS, không thể một sớm một chiều khỏi bệnh.

Đảng CS vẫn nắm độc quyền cai trị, nhưng, một cách công khai, đã thú nhận chủ nghĩa Cộng sản không phải là tương lai của Cuba, không còn ai mơ ước nữa, kể cả những người thừa kế của Castro. Bà già ngồi góì xi gà Cuba không ngồi mơ nước Nga Xô-viết như ông già đàn rỏ của đồng chí Tổ Hữu nữa.

Từ bỏ chế độ hay là chết

Fidel Castro gào : XHCN hay là chết! Raoul biết bám vào cái chế độ kỳ quái kia mới là đi vào đường chết. Phát ngôn viên chính phủ Cuba nói: “Thế giới đã thay đổi, xã hội đã thay đổi, kinh tế đã thay đổi, tất cả những dữ kiện đó phải phản ánh trong Hiến pháp mới”.

Hiện trạng kinh tế Cuba, mặc dầu đã mở cửa, mặc dầu đã tư hữu hóa một góc (13% nhân sự làm việc cho tư nhân), mặc dù nhận được tiền của “kiều bào” từ Miami gởi về, tiền của du khách đổ tới, mức tăng trưởng những năm gần đây của Cuba vẫn ị ạch trên dưới 1%.

Miguel Diaz-Canel, chủ tịch nhà nước Cuba, tuyên bố : “Chính phủ Cuba phải đương đầu, đáp ứng với thực tế phức tạp của thế giới, trước hiện trạng kinh tế của Cuba”.

Nói cách khác, phải cởi bỏ cái gông Cộng sản để tìm đường sống. Diaz-Canel là chủ tịch nước và đứng đầu chính phủ Cuba từ tháng Tư năm nay, khi Raoul từ chức, chỉ giữ chức Tổng bí thư đảng

Người ta mỗi mắt trông chờ tập đoàn cầm quyền ở VN có một thái

độ thông minh, sáng suốt, can đảm như vậy, trong hoàn cảnh đen tối nhất của đất nước, với một xã hội băng hoại và hiểm họa mất nước trước mắt.

Nhưng họ làm ngược lại. Họ dựng xác Lenin dậy làm bùa hộ mệnh để tiếp tục làm ăn. Họ làm bất cứ điều gì, dù tai hại cho đất nước tới đâu, để tiếp tục hoành hành. Dự luật đặc khu, luật an ninh mạng là những thí dụ.

Cả thế giới biết Lenin là một tên đồ tể, bên cạnh cái danh trí thức lý thuyết gia.

“Lenin là cha đẻ của lý thuyết dùng kinh hoàng để thống trị, của ý niệm chuyên chế vô sản, kinh tế chỉ huy, Đảng duy nhất, công an chính trị, Hồng quân nắm toàn quyền, Goulag, tẩy não, nông trường, cải tạo... Cũng chính Lenin đã sáng chế ra việc lập hồ sơ để theo dõi mỗi cá nhân, coi việc dân tố cáo nhau là quốc sách. Lenin là cha đẻ của hộ khẩu, nắm dĩa dày để kiểm soát tư duy. Ghê rợn hơn nữa, Lenin gây ra nạn đói, khiến hàng triệu người chết, dùng nạn đói làm khí giới chính trị. Thầy của Staline, Mao, Pol Pot..., Lenin dạy : một đảng Cộng sản, muốn tồn tại, phải có can đảm tận diệt không nương tay, từ gốc rễ, từ trứng nước, những mầm mống chống đối”.

Cái anh Lenin khát máu của một thời đại tương đã thuộc về dĩ vãng đó, tập đoàn cầm quyền Hà Nội đã dựng dậy làm bùa hộ mệnh. Cũng như đã bêu xác ông Hồ ở Ba Đình làm bùa hộ mệnh, trong khi văn hóa VN nghĩ phải để yên cho người chết, trên đường siêu sinh tịnh độ.

Trong dịp tưởng niệm 100 năm Cách mạng Tháng 10, hiện tượng không đâu có, kể cả ở Nga, cả tập đoàn lãnh đạo VN, không thiếu một mạng, đã kính cẩn xếp hàng tri ân và nguyện sẽ trung thành với chủ nghĩa Lenin.

Ngay trong thế kỷ 21, trên một xứ quái lạ, Marx, Lenin, HCM vẫn còn là cái vốn làm ăn -*fonds de commerce* - của một tập đoàn thống trị. Không còn cái gì để bám víu, họ

bám víu vào mấy cái thầy ma.

Trung cầu dân ý

Hiến pháp Cuba mới, sau khi được quốc hội phê chuẩn, sẽ đưa ra để dân Cuba lựa chọn trong một cuộc trưng cầu dân ý. Đó là một chuyện lạ ở một xứ, cách đây không lâu, còn coi nhân quyền là trò bịp bợm, do tư bản bịa ra để ru ngủ giai cấp vô sản.

Diaz-Canel nói : “Mỗi công dân Cuba sẽ có thể bày tỏ quan điểm của mình một cách tự do, và đóng góp vào việc soạn thảo một Hiến pháp phản ánh thực tại và tương lai của đất nước”.

Trên phương diện kinh tế, Hiến pháp mới nhìn nhận quyền tư hữu, nhìn nhận kinh tế thị trường, ở một xứ tới nay vẫn còn thẻ hộ khẩu. Về mặt xã hội, Hiến pháp đi tới việc nhìn nhận hôn nhân giữa những người cùng phái. Đó là kết quả cuộc tranh đấu không ngừng nghỉ của chính cô con gái của Raoul Castro, ở một xứ những người đồng tính luyện ái bị gởi đi trại cải tạo.

Trẻ trung hóa guồng máy lãnh đạo.

Nhưng một thay đổi quan trọng mà ít người nói tới, và báo chí “lề phải” ở VN giấu nhẹm, là Hiến pháp mới qui định tuổi tối đa tranh cử Tổng thống là 60, và tổng thống chỉ có quyền tái tranh cử một lần một nhiệm kỳ 5 năm.

Đó là một cuộc cách mạng để trẻ trung hoá guồng máy lãnh đạo, đi ngược lại truyền thống Cộng sản với những lãnh tụ gần đất xa trời, chần dần như chần cừu cho tới hơi thở cuối cùng, trước khi nhường ngôi cho con cháu. Fidel và Raoul Castro khi rời bỏ quyền lực đã gần 90 tuổi. Diaz-Canel, khuôn mặt Cuba mới, 58 tuổi

Chưa hết, Hiến pháp mới dự trù Cuba sẽ có một thủ tướng, để quyền hành không nằm trọn trong tay chủ tịch nước.

Hạn chế tuổi, hạn chế nhiệm kỳ và quyền hạn của lãnh tụ, Cuba không những đi ngược lại truyền thống Cộng sản, nhưng đi ngược lại cả khuynh hướng độc tài đang lan tràn như dịch hạch trên thế giới, với những nhà lãnh đạo sửa lại Hiến pháp để ngồi trên ngai trọn đời, như

Vấn đề thứ nhất: Đó là nguyên tắc sử dụng song ngữ trong các văn bản, biển hiệu, tên các công trình, các khu du lịch, địa điểm văn hóa... Khi sử dụng song ngữ hay nhiều ngữ trong một văn bản thì tiếng của nước sở tại (ở đây là Việt Nam) phải được đưa lên đầu tiên. Đây là văn hóa, là chủ quyền quốc gia. Mọi sự khác đi là vô tình (có thể hữu ý) xúc phạm đến chủ quyền của nước sở tại cho dù chỉ là vấn đề ngôn ngữ. Sau này khi nhà ga chính thức hoạt động thì hai thứ tiếng được sử dụng đầu tiên là Việt và Anh. Nếu thêm các tiếng khác thì phải tính đến các nhu cầu cần thiết và hợp lý của ngôn ngữ đó cho sinh hoạt và kinh doanh.

Vấn đề thứ hai: Đường sắt trên cao Hà Đông-Cát Linh được làm bằng tiền vay của Trung Quốc và do nhà thầu Trung Quốc thi công. Nhưng Việt Nam vay tiền thì Việt Nam phải trả nợ. Có những món nợ bằng tiền mà người ta đôi khi phải trả bằng cả vận mệnh của cả quốc gia. Và nhà thầu Trung Quốc chỉ là một người làm thuê không hơn không kém cho dù bởi bất cứ lý do nào. Vì thế, Trung Quốc không được quyền quyết định tùy tiện các văn bản đang sử dụng trong lãnh thổ Việt Nam nếu không được luật pháp của Việt Nam cho phép. Đặc biệt đơn vị quản lý dự án này phải hiểu và yêu cầu nhà thầu (người làm thuê) chấp hành các qui định của nước sở tại.

Câu chuyện về biển chỉ dẫn các nhà ga và chiếc thẻ lên tàu diễn ra cách nhau có mấy ngày. Như vậy không hề có sự "rút kinh nghiệm" của Ban quản lý và nhà thầu. Chính điều đó làm cho người dân thấy một điều gì đó không bình thường ẩn sau những biển chỉ dẫn nhỏ và cái thẻ lên tàu còn nhỏ hơn.

Vấn đề thứ ba: Cho dù tuyến đường sắt trên cao đang trong thời gian vận hành thử và tiền xây dựng tuyến đường này là vay của Trung Quốc thì các nguyên tắc, qui định... vẫn phải được chấp hành nghiêm túc như treo một cái biển nhà ga. Nếu không thì với một ít tiền thôi chúng ta sẽ có nguy cơ đánh mất lòng tự trọng hay nói rộng hơn là

đánh mất chủ quyền của một quốc gia trong một việc làm tương như nhỏ nhất.

Vấn đề Trung Quốc từng bước lấn chiếm chủ quyền một số biển đảo của chúng ta lâu nay không cho phép người Việt Nam nhìn nhận mọi hành vi của Trung Quốc với con mắt bình thường được nữa. Người Việt có câu "Một sự bất tín, vạn sự bất tin". Trong khi đó, chính quyền Trung Quốc từ thời phong kiến đến nay đã có hàng ngàn sự bất tín với Việt Nam. Việc lấy lại lòng tin của người dân Việt Nam đối với Trung Quốc quả là một thách thức giống như tát cạn Biển Đông vậy.

Lời cuối: Việc vận hành thử, cho dù do các chuyên gia Trung Quốc tiến hành nhưng họ đang thực hiện việc đó trên lãnh thổ Việt Nam, có sự tham gia của các chuyên gia GTVT Việt Nam và dưới sự giám sát của Ban quản lý. Vậy mà khi các biển chỉ dẫn của hầu hết các nhà ga từ Hà Đông đến Cát Linh được treo lên mà Ban quản lý không hay biết cho đến khi báo chí có ý kiến.

Rồi tiếp đến các "thẻ lên tàu" lại tiếp tục sử dụng ngôn ngữ như các biển chỉ dẫn nhà ga. Tuyến đường sắt trên cao là quá xấu, quá đắt, thi công quá chậm như báo chí và dư luận công chúng đã từng lên tiếng. Một tuyến đường xấu có thể đập đi làm lại, nhưng khi lòng tự trọng dân tộc, chủ quyền của dân tộc bị đánh mất thì hàng trăm năm chưa chắc đã giành lại được.

THẺ LÊN TÀU IN SONG NGỮ TRUNG-VIỆT, CHUYỆN NHỎ HAY LỚN?

Hoài Hương-VOA 14-08-2018

Dự án đường sắt cao tốc Cát Linh-Hà Đông sắp sửa được đưa vào hoạt động trong năm nay sau 7 năm thi công. Dự án có kinh phí lên tới 868 triệu USD được xây dựng bằng tiền vay từ quỹ hỗ trợ phát triển Trung Quốc. Tuyến tàu điện cao tốc trên cao được coi là một phương án phát triển giao thông

hiện đại mà rất nhiều người kỳ vọng sẽ giúp Hà Nội giải quyết được nạn ách tắc giao thông. Tuy nhiên bão mạng bùng nổ khi tin loan truyền rằng các tấm biển chỉ dẫn các nhà ga của tuyến đường này, và thẻ lên tàu phát hành cho một chuyến chạy thử hôm 11-8-2018 được in bằng hai thứ tiếng: tiếng Trung và tiếng Việt. Mặc dù Ban Quản lý dự án/Bộ Giao thông Vận tải Việt Nam quy lỗi cho nhà thầu Trung Quốc về vụ việc này, và nhà thầu Trung Quốc nhận trách nhiệm, nhiều người Việt Nam ở trong và ngoài nước cho rằng dù đây là 'chuyện nhỏ' đối với một số người, nhưng họ cảnh báo về những hệ quả rất nghiêm trọng nếu phía Việt Nam, người dân Việt Nam, không có phản ứng phù hợp. VOA Việt ngữ liên lạc với nhà hoạt động Nguyễn Đình Hà ở Hà Nội, và blogger Người Buôn Gió, tức Bùi Thanh Hiếu, ở Đức, để hỏi ý kiến của họ về vấn đề này. VOA chưa nhận được phản hồi từ phía giới hữu trách Việt Nam.

Tập đoàn Cục 6 Đường sắt Trung Quốc, Tổng thầu của dự án Đường sắt Cát Linh-Hà Đông, hôm 11-8 tổ chức cho 200 người, trong đó có 40 người Trung Quốc tham quan chuyến tàu Cát Linh-Hà Đông. Trang mạng VNN cho biết nhóm người gồm "cán bộ, công nhân và người nhà".

Người tham gia được phát thẻ lên tàu trên đó in dòng chữ tiếng Trung và tiếng Việt "Dự án đường sắt đô thị hạng mục vận hành thử", "Thẻ lên tàu", "Dự án đường sắt đô thị tuyến Cát Linh-Hà Đông". Chữ Trung Quốc, lớn hơn, được đặt bên trên dòng chữ tiếng Việt.

Cộng đồng mạng Việt Nam đã phản ứng dữ dội sau khi hình ảnh lan truyền trên các trang mạng xã hội và cả báo nhà nước, cho thấy biển chỉ dẫn những ga tàu của tuyến đường sắt Cát Linh-Hà Đông và thẻ lên tàu (cho chuyến chạy thử ngày 11-8-2018), được in bằng tiếng Trung và tiếng Việt. Vì sao họ phản đối?

Từ Hà Nội, nhà hoạt động Nguyễn Đình Hà nói đây là một vấn đề về chủ quyền quốc gia: "Trong

chính quốc gia mình thì ngôn ngữ chính thống của đất nước mình phải đặt lên hàng đầu, sau đấy mới đến tiếng ngoại quốc. Như theo thông lệ của các nước trên thế giới, kể cả các nước gần với Việt Nam, thì trong các công trình công cộng đều ghi tiếng bản địa đầu tiên và to nhất, rồi sau đó là tiếng Anh, chỗ nào nhiều người Hoa thì mới có tiếng Hoa, nó khác hẳn với những gì đang xảy ra ở tuyến tuyến Cát Linh-Hà Đông.”

Truyền thông nhà nước dẫn lời Phó Giám đốc phụ trách Ban Quản lý dự án đường sắt/Bộ GTVT, ông Vũ Hồng Phương, nói rằng hiện nay toàn bộ khu vực đang do Tổng thầu Trung Quốc đảm nhận, và “chỉ những người có nhiệm vụ, có thể kiểm soát của Tổng thầu mới được vào khu vực và lên tàu”. Về việc các nhà ga gắn biển tên với phần chữ tiếng Trung lớn hơn, đặt trên chữ tiếng Việt, ông Phương nói đó là “do Tổng thầu cắt chữ dán lên cho dễ quan sát lúc vận hành thử”.

Theo ông Phương thì hầu hết các biển thông tin đó giờ đã bị gỡ bỏ, và theo thiết kế, biển tên chính thức tại các nhà ga chỉ có 2 ngôn ngữ là tiếng Việt và tiếng Anh.

Ông Nguyễn Đình Hà không chấp nhận cách lý giải đó: “Những lời giải thích đó là không có tính cách thuyết phục, bởi vì ngay trên đất nước Việt Nam thì anh không thể làm thế được. Tất cả các công trình đầu tư xây dựng đều phải có sự giám sát và quản lý của Ban Quản lý dự án, chứ không thể phó mặc 100% cho nhà thầu được. Tại sao khi có sự giám sát như thế thì lại để cái chuyện đó xảy ra? Chuyện này phải ‘tiên trách kỷ hậu trách nhân’. Trách nhiệm của những người quản lý, những người giám sát người Việt và cơ quan quản lý của Việt Nam trước khi trách nhà thầu Trung Quốc.”

Từ Đức, blogger Bùi Thanh Hiếu, tức Người Buôn Gió, nói vấn đề này đang xảy ra tại ngay thủ đô của Việt Nam, và dù cho đây là một dự án làm bằng tiền vay từ Trung Quốc, dự án này vẫn phải do người Việt Nam làm chủ, và ông đặt câu hỏi thế thì tại sao lại phải ghi tiếng Trung Quốc?

“Việt Nam vay tiền của Trung Quốc với điều kiện là phải thuê nhà thầu của Trung Quốc làm, thì trên danh nghĩa vẫn là của Việt Nam chứ làm gì có cái gì của Trung Quốc trong đó mà tại sao người Trung Quốc có quyền đưa vé tàu ấy vào và các nhà ga lại ghi tiếng Trung Quốc? Rõ ràng đây là một sự cố ý để Trung Quốc thăm dò phản ứng của người Việt Nam tiếp xúc với những ảnh hưởng của Trung Quốc thì phản ứng như thế nào.”

Đối với người Việt, vấn đề chủ quyền quốc gia là một vấn đề hết sức nhạy cảm. Liệu dân mạng có phản ứng quá trớn?

Blogger Người Buôn Gió: “Tôi thấy rằng phản ứng vừa rồi của người Việt Nam như thế là quá là nhẹ. Họ đưa những cái văn hóa của họ vào, đưa những hình ảnh của họ vào. Hôm nay thì họ xuất hiện ở trên vé tàu này, xuất hiện ở cái nhà ga này, mai kia người Trung Quốc họ có thể là chủ của một khu vực này – như một đặc khu chẳng hạn hoặc là ở một điểm trọng yếu, rồi dần dần nó luyện cho người dân Việt Nam cái phản xạ là quen với sự xuất hiện của người Trung Quốc, quen với sự làm chủ của người Trung Quốc. Đó là một đường lối rõ ràng chứ không phải là một sự nhầm lẫn hoặc là một sự cầu thả vô ý nào cả.”

“Các vấn đề liên quan tới Trung Quốc rất nhạy cảm bởi vì nó là một vấn đề dân tộc, mà chủ quyền dân tộc đang bị phía Trung Quốc xâm phạm. Nếu mà Trung Quốc làm tốt, mang những điều tốt đẹp như người Mỹ, người Đức, người Nhật... thì thái độ của người VN đã khác.”
Nhà hoạt động Nguyễn Đình Hà

Ông Nguyễn Đình Hà thì cho rằng vấn đề nhạy cảm cũng là do quan hệ Việt Nam-Trung Quốc là một vấn đề mang tính lịch sử. Ông Hà nói trong cả ngàn năm nay, đã xảy ra “quá nhiều đau thương và chiến tranh vì những hành động xâm lấn của Trung Quốc”, không ngừng tìm cách lấn át nước láng giềng nhỏ bé hơn.

“Các vấn đề liên quan tới Trung Quốc thật sự là rất nhạy cảm bởi vì nó là một vấn đề dân tộc, mà chủ

quyền dân tộc đang bị phía Trung Quốc xâm phạm. Về kinh tế thì người Việt đã từng bị người Trung Quốc chơi xấu rất nhiều. Nếu mà Trung Quốc làm tốt, mang những điều tốt đẹp như người Mỹ, người Đức, người Nhật... thì thái độ của người Việt Nam đã khác.”

Blogger Người Buôn Gió nói theo quan điểm của ông thì trước phản ứng giận dữ của dân mạng, chính quyền Việt Nam chỉ lên tiếng lấy lệ, và cách lý giải của họ rất vô lý: *“Nếu mà khách đi thử tàu thì có thể lấy khách của VN, tại sao lại phải thử khách của Trung Quốc? Tại sao người lái tàu phải là người Trung Quốc chứ không phải là người VN? Chẳng nhẽ chúng ta đầu tư hàng 800, 900 triệu đôla mà cuối cùng người lái tàu, người vận hành vẫn là người của Trung Quốc?”*

Ông cho rằng đây không phải là một hành động vô tình hoặc vô ý mà là một chiến dịch có mục tiêu Hán hóa rõ rệt:

“Đây là một sự thăm dò phản ứng của Việt Nam, mà không phải là sự thăm dò nữa mà nó là từng bước một, vấn đề đi dần để cho người Việt Nam làm quen với sự có mặt của Trung Quốc nay ở điểm trọng yếu này, mai nó có ở những điểm trọng yếu khác, và chúng ta, người dân Việt Nam, dần dần quen với những hình ảnh đấy.” Blogger Người Buôn gió

“Đây là những hành động của những người cầm đầu nhà nước Việt Nam, những hành động tiếp tay bán nước, đồng lõa thôn tính văn hóa Việt Nam, đồng hóa để cho Trung Quốc nó đô hộ Việt Nam.”

Có chiều dài hơn 13km, ga đầu là ga Cát Linh, điểm cuối là ga Yên Nghĩa ở Hà Đông, dự án đường sắt Cát Linh-Hà Đông được khởi công từ tháng 10-2009. Là dự án đầu tiên loại này tại Việt Nam, tuyến tàu điện trên cao Cát Linh-Hà Đông được thực hiện bằng tiền vay từ quỹ hỗ trợ phát triển Trung Quốc, và do nhà thầu Trung Quốc thi công. Các chuyến tàu trên tuyến đường sắt này dự kiến sẽ vận hành với tần suất mỗi hai phút một chuyến, tốc độ tối đa 80 km/giờ.

HIỆU QUẢ GÌ TỪ DỰ ÁN ĐƯỜNG SẮT CÁT LINH – HÀ ĐÔNG?

RFA 2018-08-14

Dự án đường sắt Cát Linh-Hà Đông tại thủ đô Hà Nội vừa chạy thử nghiệm nhưng đã có những quan ngại về tính hiệu quả khi dự án được đưa vào khai thác thương mại, dự định vào cuối năm nay. Thực hư thế nào?

Lỗi nặng vì đội vốn và vỡ tiến độ thi công

Sau 10 năm thi công với 6 lần điều chỉnh tiến độ, dự án đường sắt Cát Linh – Hà Đông tại thành phố Hà Nội vào ngày 11 tháng 8 vừa qua cũng được đưa vào chạy thử nghiệm và dự kiến cuối năm nay đưa vào khai thác thương mại. Dự án này từ trước đến nay đã gây nhiều ồn ào trong dư luận vì tiến độ thi công chậm và tổng vốn đầu tư bị đội lên quá cao.

Nhà báo Đỗ Cao Cường, nguyên phóng viên tờ Pháp Luật trong nước cho rằng những bất cập của dự án gây ảnh hưởng đến cảnh quan đô thị, ngân sách nhà nước, tiền thuế của người dân. Anh đề cập đến vấn đề văn hóa ‘phong bì’ ngay từ những ngày đầu đối với các dự án có vốn đầu tư của Trung Quốc, và cho rằng những người trong cuộc đã trực tiếp gây ra thiệt hại trên: *Ở đâu mà để xảy ra tình trạng này thì mình phải nhìn nhận trách nhiệm thứ nhất là của chính chính quyền Việt Nam về quản lý, giám sát; cho đến chủ đầu tư. Những tác động của nó rất lớn, nhưng đằng sau mình phải nhìn nhận là những sự ưu tiên đối với nhà thầu Trung Quốc, chính quyền TQ.*

Dự án đường sắt Cát Linh-Hà Đông được thực hiện theo Hiệp định ký kết năm 2008 giữa Việt Nam và Trung Quốc và khởi công năm 2011 với vốn đầu tư ban đầu khoảng 550 triệu USD, trong đó vốn vay viện trợ phát triển (ODA) của chính phủ Trung Quốc là 419 triệu USD.

Đến năm 2014, dự án bị đội vốn lên 40%, tức khoảng 891 triệu USD, đồng nghĩa với khoản tiền chủ đầu tư Việt Nam nợ phía Trung Quốc tổng cộng khoảng 700 triệu USD.

Một giải pháp giúp giảm tắc nghẽn giao thông

Báo Tiền Phong hôm 3/4/2018 trích số liệu của Bộ Tài chính cho biết ước tính mỗi ngày Việt Nam đang phải trả cho Trung Quốc 2,4 tỷ đồng tiền lãi phát sinh cộng với nợ gốc của dự án đường sắt Cát Linh-Hà Đông. Bên cạnh đó, khoản chi phí vận hành tuyến đường sắt này được đánh giá

là khá cao với sự tham gia của 681 nhân sự mỗi ngày, theo số liệu Ban Quản lý Dự án Đường sắt. Mặt khác, giá vé tàu mỗi lượt chỉ 10 ngàn Việt Nam đồng cộng với số lượng hành khách chưa được thống kê khiến giới chuyên môn có nhiều nghi ngại về tính hiệu quả khi dự án này được đưa vào hoạt động thương mại.

TS Lê Đăng Doanh, nguyên Viện trưởng Viện Quản lý Kinh tế Trung ương, nhận định dự án sẽ khó có lãi: *Bây giờ dự án đã đầu tư rồi thì phải hoạt động thôi, còn việc lỗ lãi như thế nào thì có lẽ phải chờ quyết toán và phải có báo cáo công khai với Hội đồng Nhân dân Hà Nội để xem xét. Nhưng rõ ràng là cho tới nay thì với số lượng hành khách dự kiến và chi phí đội vốn quá cao so với dự toán ban đầu thì dự án này khó có thể lãi.*

Chúng tôi đặt câu hỏi về giải pháp nào để bù lỗ cho khoản nợ đầu tư dự án, nhưng tiến sĩ Doanh từ chối đưa ra kiến nghị vì ông cho rằng đây là việc của bên liên quan.

Còn với quan điểm hiệu quả kinh tế - xã hội phải được đánh giá dựa trên nhiều yếu tố khác nhau, tiến sĩ Nguyễn Quang A chia sẻ ông không bi quan vào việc vận hành tuyến đường sắt Cát Linh-Hà Đông. Ngược lại, ông bày tỏ mong đợi của mình khi tuyến đường sắt này được đưa vào vận hành: *Nếu mà nó giải tỏa được sự tắc nghẽn giao thông thì cái đó cũng góp phần vào hiệu quả của đường sắt, chứ không chỉ tính đến chuyện là bán được bao nhiêu vé, số vé đó có bù được cho các khoản đầu tư, khoản lãi của tiền vay hay không. Thậm chí phải tính cả chuyện bớt ô nhiễm môi trường. Cái đấy làm cho sức khỏe người dân vùng đó tốt hơn, đỡ tốn chi phí y tế... Nếu tính toán hiệu quả kinh tế xã hội thì phải tính rộng ra cả như thế.*

Phụ thuộc và lạc hậu sau Trung Quốc

Trong ngày chạy thử nghiệm tuyến đường sắt Cát Linh-Hà Đông hôm 11/8, trên mạng xã hội xuất hiện hình ảnh được cho là vé lên tàu in song ngữ Việt-Trung, trong đó chữ Trung Quốc in to và đặt phía trên chữ Việt. Vài tuần trước đó, tại các nhà ga của tuyến đường sắt này cũng xảy ra tình trạng tương tự ở các biển hiệu tên ga in tiếng Hoa. Dư luận sau đó phản ứng khiến Ban Quản lý dự án Đường sắt tổ chức cuộc họp ngay hôm 12/8 được nói để 'chấn chỉnh' và 'nghiêm khắc phê bình' tổng thầu vì tự ý thực hiện các vụ việc trên.

Đứng dưới góc độ một người quan sát xã hội, nhà báo Đỗ Cao Cường thể hiện sự bất bình với phía

nhà thầu Trung Quốc: Chỉ thông qua một buổi chạy đầu tiên như vậy mà mình có thể khẳng định rằng nó làm ăn ở Việt Nam mà nó không hề tôn trọng pháp luật Việt Nam. Nó coi thường chính quyền, coi thường người dân Việt Nam. Những người dân Việt Nam khôn ngoan, có nhận thức, có lòng yêu nước thì người ta sẽ tẩy chay hoàn toàn nó, phải lên án, phản đối, phải chấm dứt ngay những nhà thầu Trung Quốc. Nhưng mà khổ nỗi đằng sau câu chuyện nhà thầu Trung Quốc, câu chuyện Cát Linh – Hà Đông là những câu chuyện về nợ công, bị phụ thuộc vào Trung Quốc bằng những khoản nợ, bằng thể chế, bằng mối quan hệ thâm giao Việt Nam – Trung Quốc, bằng chế độ.

Thực tế, nhiều dự án vốn đầu tư Trung Quốc từ trước đến nay đều mang lại những tác động tiêu cực về tài chính và môi trường cho phía Việt Nam như Sân vận động Mỹ Đình, Dự án mở rộng nhà máy luyện thép Thái Nguyên, Nhà máy cán thép Lào Cai, Dự án Bauxite Tây nguyên, các dự án xử lý rác, nhà máy dệt... Nhà báo Đỗ Cao Cường cảnh báo về nguy cơ Việt Nam bị 'lún sâu' vào nền kinh tế Trung Quốc: *Nếu mình không nhìn nhận vấn đề và đưa ra một giải pháp triệt để và giải quyết thực sự mạnh mẽ thì tất nhiên càng ngày mình càng lún sâu vào nó. Khoản vay, khoản nợ của mình thì càng cao mà chất lượng công trình càng không đạt chất được. Người Việt Nam phát triển đã lạc hậu rồi mà lại còn phải lạc hậu theo sau Trung Quốc.*

Tiến sĩ Nguyễn Quang A thì cho rằng Việt Nam không hoàn toàn bị phụ thuộc vào kinh tế Trung Quốc cũng như ông không quá bi quan với những con số gọi là 'bề mặt' của quan hệ kinh tế Việt – Trung. Ông dẫn chứng bằng lượng hàng nhập khẩu từ Trung Quốc nhưng có thể là gốc của Mỹ, Nhật hay EU và cho biết thêm: *Các con số về xuất nhập khẩu mà được những nhà kinh tế quan niệm từ những năm 40 – 50 của thế kỷ trước không phản ánh thực chất lắm bức tranh của một nền kinh tế đã được toàn cầu hóa như bây giờ. Trong thế giới toàn cầu hóa như bây giờ thì sự tương thuộc lẫn nhau của các nền kinh tế là một chuyện không thể tránh khỏi.*

Tuy vậy, tiến sĩ Nguyễn Quang A nhấn mạnh việc cân đối xuất nhập khẩu giữa Việt Nam và Trung Quốc cũng như nỗ lực tìm cách ít lệ thuộc hơn vào Trung Quốc là điều mà chính phủ Việt Nam luôn phải cân nhắc.

DỰ ÁN ĐẶC KHU Cần bỏ hẳn chứ không chỉ hoãn

.....Nguyễn Tường Thụy 09-08-2018.....

Khi Dự Luật đặc khu được đưa ra kỳ họp thứ 5 để thông qua, người ta mới sững sờ và tìm hiểu mới biết, dự án luật này đã được ráo riết chuẩn bị từ nhiều năm trước đó.

Không có gì mới

Chương trình kỳ họp thứ 26 của UB Thường vụ Quốc hội không còn nội dung cho ý kiến về Dự Luật đặc khu như đã lên trước đó. Lý do của việc này là dự án luật đang được cân nhắc lại, trên cơ sở lắng nghe ý kiến của nhân dân - theo Tổng Thư ký Quốc hội Nguyễn Hạnh Phúc. Ông Phúc cho rằng cũng chưa vội vã lắm vì còn 2 tháng nữa kỳ họp thứ 6 của Quốc hội mới diễn ra.

Như vậy, việc tạm nhắc Dự Luật đặc khu ra khỏi chương trình kỳ họp thứ 26 của UBTVQH không có gì mới so với việc ngày 11-6-2018, Quốc hội quyết định lùi việc thông qua Dự Luật này sang kỳ họp thứ 6 sẽ diễn ra vào tháng 10-2018. Điều này cho thấy Dự Luật đặc khu sẽ vẫn được thông qua trên cơ sở sửa đổi đôi chút nội dung hay một vài câu chữ nhằm xoa dịu dư luận.

Vì vậy tình hình đặc khu chẳng có gì sáng sủa hơn trước thông tin này.

Không thể không ra luật?

Khi đưa dự án Luật đặc khu ra thảo luận ở kỳ họp thứ 5, bà Nguyễn Thị Kim Ngân phát ngôn đầy tính áp đặt: "Bộ Chính trị đã kết luận rồi, dự thảo luật không trái Hiến pháp, phải bàn đề ra luật chứ không không thể không ra luật". Quyết tâm này xuất phát từ việc họ đã chuẩn bị khá kỹ lưỡng cho việc thành lập 3 luật đặc khu để bán. Nhưng kỹ lưỡng, công phu không đồng nghĩa với cẩn thận, sáng suốt.

Khi Dự Luật đặc khu được đưa ra kỳ họp thứ 5 để thông qua, người ta mới sững sờ và tìm hiểu mới biết, dự án luật này đã được ráo riết chuẩn bị từ nhiều năm trước đó.

Ông Trần Quốc Thuận, nguyên Phó chủ nhiệm Văn phòng Quốc hội cho biết: ý tưởng xây dựng đặc khu đã có từ thời ông Võ Văn Kiệt làm thủ tướng. Tuy nhiên, đến đầu thập niên 2010 thì hoạt động xung quanh việc thành lập đặc khu mới được đẩy nhanh, trước hết nhằm vào Vân Đồn. Những cuộc hội thảo, những đoàn cán bộ của Quảng Ninh đi thăm học hỏi kinh nghiệm của Trung Quốc, rồi những đoàn cố vấn TQ sang Việt Nam ngày càng nhộn nhịp hơn. Rồi

Luật đặc khu được bắt tay vào xây dựng từ năm 2014. Vân Đồn được ví như "đại công trường" của Quảng Ninh với hơn 70 dự án về hạ tầng đô thị, giao thông, dịch vụ du lịch ồ ạt triển khai.

Cho tới đầu năm nay thì Ban chỉ đạo Quốc gia xây dựng đặc khu kinh tế được thành lập do ông Nguyễn Xuân Phúc làm trưởng ban.

Mặc dù buộc phải lùi lại thời gian thông qua Dự Luật đặc khu nhưng trong giới cầm quyền vẫn không ngừng tuyên truyền cho nó. Nguyễn Văn Thân, đại biểu quốc hội nói "không ủng hộ luật đặc khu là một sai lầm" và hối thúc cần phải làm đặc khu càng sớm càng tốt. Tỉnh Quảng Ninh vẫn tiếp tục đề xuất cần nhanh chóng hoàn thiện Luật đặc khu v.v...

Tại sao người VN phản đối đặc khu:

Phía cầm quyền đã tường việc thông qua Luật đặc khu tại kỳ họp thứ 5 chỉ là vấn đề thủ tục. Thế nhưng, dự luật này vấp phải sự phản đối gay gắt của công luận và các tầng lớp nhân dân. Ông Nguyễn Xuân Phúc phải thừa nhận Luật đặc khu đã "gây ra làn sóng khủng khiếp". Đây là một điều mà Bộ Chính trị ĐCSVN và Quốc hội VN không lường trước được và họ hoàn toàn bất ngờ. Cuộc xuống đường ngày 10-6-2018 và sau đó của hàng chục nghìn người ở Sài Gòn và nhiều tỉnh thành khác buộc Quốc hội phải dừng thông qua Luật đặc khu, tuy vẫn "dọa" sẽ thông qua vào kỳ họp tới.

Dự Luật đặc khu bị phản đối quyết liệt có 2 nguyên nhân chính:

Thứ nhất là việc lập đặc khu là không cần thiết. Nhiều học giả chỉ ra rằng, mô hình đặc khu đã lỗi thời, không còn phù hợp với tình hình kinh tế, xã hội hiện nay. Mặt khác, đã có Luật Đầu tư tạo cơ sở pháp lý cho các nhà đầu tư nước ngoài rồi thì xây dựng Luật đặc khu để làm gì? Điều thấy rõ là nhà cầm quyền VN muốn tạo ra một môi trường thuận lợi hơn cho một đối tượng đầu tư cần được ưu đãi hơn, mà ai cũng biết là TQ. Nghĩa là, cùng đầu tư vào VN nhưng nhà đầu tư TQ sẽ được ưu tiên hơn.

Đặc khu là sản phẩm của việc học tập TQ. Đặc điểm chung của các nước Cộng sản là rất say sưa với xây dựng hình mẫu nhưng hình mẫu nào cũng hỏng. Vào thời kỳ đầu xây dựng CNXH ở miền Bắc từng âm ỹ lên các

diễn hình về phong trào thi đua như: "Sóng Duyên Hải", "Gió Đại Phong", "Trống Bắc Lý", "Cờ Ba nhất"... Diễn hình nào cũng ồn ào một thời gian ngắn rồi tắt ngấm.

Từ trước đến nay, nhà cầm quyền VN hầu như cái gì cũng làm theo TQ và đã thất bại đau đớn, nhưng cho đến tận bây giờ, TQ vẫn là hình mẫu của họ, vẫn là học tập kinh nghiệm của TQ. Trong khi đó, có nhiều bài học thành công của các nước khác, trên thế giới có, trong khu vực có thì họ rất dè dặt. Và điều kỳ lạ hơn, họ học tập TQ cả trong khi chính TQ là kẻ đã thôn tính biển đảo, đất liền của VN, giết người VN và phần chủ quyền còn giữ được cũng luôn luôn bị đe dọa. Ngụy biện cho việc này là luận điệu "học chính ở kẻ thù". Trong khi nhân dân VN căm ghét và cảnh giác đối với TQ thì lãnh đạo VN hầu như không thêm đếm xỉa đến. Họ mụ mẫm đến nỗi tận bây giờ vẫn say mê với mô hình đặc khu của TQ trong khi chính TQ đã từ bỏ nó.

Ngoài lý do không cần thiết phải lập đặc khu thì nguyên nhân chính vấp phải sự phản đối của nhân dân là yếu tố TQ. Bộ trưởng Kế hoạch và Đầu tư Nguyễn Chí Dũng rồi rít trần an rằng Dự Luật không có chữ nào nói đến TQ, nhưng không qua được mắt người dân VN.

Xét về Luật, không có chữ nào nói đến một đối tượng cụ thể mới là bình thường. Nó là điều sơ đẳng nhất, chẳng cần gì phải thanh minh. Nhưng hình như vì trung thành với TQ quá, nhiệt tình với TQ quá không kiềm chế nổi nên hình bóng TQ vẫn cứ lớn vồn trong Dự luật đặc khu. Điều 55 của Dự luật này không dám gọi thẳng TQ mà trí trá gọi là "nước láng giềng có chung đường biên giới với Việt Nam tại tỉnh Quảng Ninh". "Nước láng giềng có chung đường biên giới với Việt Nam tại tỉnh Quảng Ninh" không phải là TQ thì là nước nào vậy, thưa ông Nguyễn Chí Dũng? Câu hỏi này nhiều người đã đặt ra, chẹn vào họng ông Nguyễn Chí Dũng và ông ta không thể trả lời.

Yếu tố TQ không chỉ căn cứ vào sự bóng gió trong Dự Luật mà người ta khẳng định được khi xét toàn bộ quá trình chuẩn bị cho đặc khu như đã điểm qua trên đây và xét về mối quan hệ vừa đặc biệt, vừa khó hiểu giữa ĐCSVN và ĐCSTQ. Trung quá trình chuẩn bị, chỉ thấy VN cử người sang TQ học kinh nghiệm, rồi cố vấn TQ sang VN chỉ đạo, có mặt trong các cuộc hội thảo về đặc khu chứ làm gì có nước nào khác dính dáng đến.

Giải pháp tốt nhất: Không đặc khu

Mặt thật chiến lược xuất cảng gạo của Hà Nội

.....Nguyễn Quang Duy 06-08-2018.....

Cho TQ thuê đất ắt dẫn đến mất nước, điều này nhiều người đã phát biểu, nhiều bài viết đã phân tích. Sự lo lắng của người VN hoàn toàn có cơ sở vì TQ là kẻ thù nguy hiểm và truyền kiếp đối với VN. Khi TQ vờ vịt tình đồng chí, anh em, chung hệ tư tưởng với VN thì chúng càng lộ rõ dã tâm hơn và xâm lược ráo riết hơn. Lần đầu tiên trong lịch sử, chúng vượt qua đảo Hải Nam, chiếm Hoàng Sa, Trường Sa của VN và khống chế Biển Đông. Điều này, thời kỳ chưa Cộng sản là hoàn toàn không có.

Người VN hiểu quá rõ về kẻ thù của mình, chỉ có lãnh đạo đất nước là cố tình không hiểu.

Khi Dự Luật đặc khu vấp phải sự phản đối của nhân dân, họ còn lừa mị, đánh lạc hướng dư luận rằng sẽ hạ thời gian cho thuê từ 99 năm xuống 70 năm. Họ làm như thể người dân chỉ lo lắng mỗi chuyện cho thuê 99 năm thì lâu quá và vì vậy chỉ cần hạ xuống là xong. Nhưng người dân trả lời ngay bằng khẩu hiệu: Không cho Trung Cộng thuê đất, dù chỉ 1 ngày.

Vấn đề cho thuê đất, có thể thấy rõ người VN chỉ bức xúc, gay gắt và cảnh giác cao độ khi đối tượng thuê là TQ. Giả sử có một hiệp định cho Anh, Mỹ hay Nhật, Hàn thuê đặc khu nào đó kể cả với thời hạn 99 năm thì sẽ không vấp phải sự phản đối như vậy, nếu không nói là còn được hoan nghênh.

Như vậy, thái độ của người dân đối với đặc khu là nói không với TQ, còn mục đích của nhà cầm quyền là lập đặc khu để cho TQ thuê. Mâu thuẫn này là đối kháng và buộc phải giải quyết, hoặc là nhà cầm quyền nghe theo dân, hoặc là họ bất chấp tất cả.

Tuy nhiên, bây giờ không phải lúc nhà cầm quyền muốn làm gì thì làm. Việc hàng chục nghìn người dân xuống đường phản đối dự án đặc khu, cho dù hàng trăm người bị bắt và hàng chục người đã bị kết án tù. Họ cần phải hiểu, sự phản đối của người dân với tất cả lòng can đảm xuất phát từ lòng yêu nước chứ không có thể lực thù địch nào ở đây cả. Cần phải tính trước những gì sẽ xảy ra nếu họ cố tình thông qua Dự Luật đặc khu để rước giặc vào nhà. Đàn áp, bỏ tù người yêu nước chỉ có thể là kẻ bán nước.

Tốt nhất, nhà cầm quyền hãy từ bỏ vĩnh viễn dự án đặc khu. Hoặc Luật đặc khu phải ghi rõ trừ TQ ra và cấm TQ đầu tư thông qua một bên thứ ba. Nhưng để tránh rắc rối và cho chắc chắn thì không đặc khu gì cả.

Hà Nội vẫn thường tự hào Việt Nam là nước xuất cảng gạo hàng đầu trên thế giới.

Nhưng ít ai ngờ rằng chính chiến lược đẩy mạnh xuất cảng của Hà Nội là nguyên nhân khiến 15 triệu nông dân trồng lúa trong vùng đồng bằng sông Cửu Long và sông Hồng đều nghèo hay rất nghèo.

Nông dân hy sinh 50% lợi nhuận nhằm bảo hộ công nghiệp xuất cảng

Hà Nội bảo hộ công nghiệp bằng cách giảm giá đồng tiền giúp hàng công nghiệp xuất cảng rẻ hơn.

Giảm giá đồng tiền làm giảm giá gạo Việt Nam bán ra trên thị trường quốc tế và làm giảm thu nhập của nông dân trồng lúa.

Khi đồng tiền bị giảm giá thì giá phân bón, nhiên liệu, thuốc trừ sâu, máy móc nhập cảng đều mắc hơn làm tăng giá thành gạo và lại giảm xa hơn lợi nhuận nông dân có thể thu được.

Riêng việc dùng đồng tiền để bảo hộ công nghiệp đã cướp đi 50% lợi nhuận của nông dân.

Chính phủ Thái Lan trợ giá gạo bằng cách mua lúa của nông dân, sau đó sẽ bán lại cho các công ty xuất khẩu. Mức trợ giá là từ 14 tới 15.000 baht/tấn lúa, tính ra cao hơn mức giá thị trường toàn cầu từ 40 đến 50%.

Trong vụ mùa 2018-19, chính phủ Thái sẽ hỗ trợ chừng 3 tỷ Mỹ kim cho cho ngành lúa gạo, gồm những khoản cho vay và khoản trợ cấp trực tiếp cho nông dân.

Nếu nông dân đồng ý giữ lúa trong kho và bán ra khi được giá, họ sẽ được trợ giá để có thể thu về 17.050 baht/tấn gạo Hom Mali, 15.450 baht/tấn gạo nếp, 12.000 baht/tấn gạo trắng và 12.900 baht/tấn gạo thơm Pathum Thani.

Trung cộng, Nam Dương, Mã Lai, Phi Luật Tân và các quốc gia nhập cảng gạo khác đều bảo vệ gạo nội địa bằng cách đánh thuế và giới hạn số gạo nhập cảng.

Ngày 1-7-2018, Trung cộng điều chỉnh mức thuế nhập cảng gạo từ

40% tăng lên 50%.

Nhìn vào con số Thái Lan và Trung cộng bảo trợ nông dân xứ họ, ta có thể ước tính nông dân Việt Nam đã hy sinh đến 50% lợi nhuận so với giá xuất cảng mà không hề được Hà Nội bồi hoàn hay bảo trợ.

Lý do này hầu như không được các chuyên gia tại Việt Nam nêu lên ngay cả họ biết và biết rất rõ sự việc.

Những vôi bạch tuộc hút máu nông dân

Hiệp hội Lương thực Việt Nam (VFA), một tổ chức được Hà Nội thành lập nhằm quản lý thị trường gạo và bảo đảm số gạo xuất cảng theo kế hoạch của Hà Nội.

Mang tiếng là hiệp hội nhưng nó không hề đại diện cho tầng lớp nông dân, không đại diện thương nhân trung gian, mà cũng không đại diện cho các doanh nghiệp nhỏ đang hoạt động trong thị trường lúa gạo.

Nó chỉ đại diện cho một số doanh nghiệp lớn, đều là doanh nghiệp nhà nước, hội đủ các quy định về kinh doanh xuất cảng gạo do Hà Nội đưa ra là phải có kho trữ gạo lớn, nhà máy xay xát thóc lớn và có vốn nhiều.

Cơ cấu quản lý thị trường gạo vì thế vẫn như thời bao cấp, doanh nghiệp nhà nước độc quyền thu mua và xuất cảng gạo theo kế hoạch nhà nước.

Hà Nội đã lừa gạt thế giới vì khi họ gia nhập WTO họ đã đồng ý sẽ dần dần xóa bỏ doanh nghiệp nhà nước tạo công bằng trong thương mại.

Năm độc quyền xuất cảng gạo, các doanh nghiệp nhà nước sẵn sàng ký những hợp đồng với giá gạo rẻ hơn giá thị trường. Vì thế giá gạo Việt Nam thường rẻ hơn giá gạo Thái Lan cùng loại có khi lên tới cả 100 Mỹ kim.

Người nông dân Việt Nam thường ít ruộng, không vốn để giữ lúa, không chỗ chứa, ít thông tin về giá cả và mất quyền thương lượng bị doanh nghiệp nhà nước ép phải

bán theo giá nhà nước đưa ra nên lợi nhuận còn lại rất thấp.

Cơ chế này không khác gì các vôi bạch tuộc hút máu nông dân, công sức và lợi nhuận nông dân bị cắt xén nên ngay cả khi được mùa nông dân vẫn chỉ đủ sống.

Tính trung bình nông dân trồng lúa vùng đồng bằng sông Cửu Long thu nhập không quá 100 Mỹ kim mỗi tháng, thấp hơn lợi tức nông dân trồng lúa Thái Lan 2,7 lần và 1,5 lần thấp hơn so với Nam Dương và Phi Luật Tân.

Gạo sạch, ngon, thơm

Chạy theo định mức xuất cảng là nguyên nhân lâu nay Việt Nam chỉ sản xuất gạo thường, sử dụng phân hóa học và thuốc trừ sâu nên phải bán giá rẻ.

Trong khi đó nhu cầu của thị trường trong và ngoài nước dần dần chuyển sang gạo sạch, ngon và thơm.

Ngay thị trường quốc nội, khi lợi tức cao hơn, người dân mua gạo Thái Lan và cả gạo Campuchia về ăn.

Là quốc gia hàng đầu sản xuất gạo mà không thể cạnh tranh được với gạo Thái gạo Campuchia ngay trong nước là một nghịch lý khó có thể chấp nhận được.

Điều cần nói là giá gạo Thái, gạo Campuchia lại cao hơn giá gạo Việt Nam xuất khẩu rất nhiều.

Nói cách khác, nông dân Việt Nam nghèo vì họ không được khuyến khích và mất đi cơ hội sản xuất các loại gạo có giá trị lợi nhuận cao nhằm nâng cao đời sống của họ và gia đình.

Nhiễm thuốc trừ sâu

Theo báo cáo mới nhất từ Bộ Nông nghiệp và Phát triển nông thôn, riêng tháng 5-2018 Việt Nam nhập cảng 110 triệu Mỹ kim thuốc trừ sâu và nguyên liệu thuốc trừ.

Mỗi năm nông dân tiêu thụ đến cả 100 ngàn tấn thuốc trừ sâu, hơn 50% là nhập cảng từ Trung cộng.

Việc nhiễm thuốc trừ sâu vì vậy không chỉ xảy ra với nông dân mà những người ở thành phố cũng có nguy cơ nhiễm thuốc còn tồn dư trong thực phẩm như gạo, rau, quả, cá, tôm hay gia súc nuôi bằng thực phẩm nhiễm độc.

Khi ngộ độc thuốc trừ sâu, chất độc sẽ chuyển hoá qua gan, gây rối loạn thần kinh, mất ngủ, kém trí nhớ, mờ mắt, giảm thính lực, gây suy nhược cơ thể, ung thư, ở phụ nữ dễ bị sảy thai, đẻ non, gây dị tật bẩm sinh ở trẻ,...

Nghĩa là cả một dân tộc và nhiều thế hệ tiếp nối đang đối đầu với ô nhiễm thuốc trừ sâu chỉ vì đảng và nhà nước Cộng sản chạy theo đồng tiền xuất khẩu.

Quyền tư hữu đất đai

Với nông nghiệp, quyền tư hữu đất đai vô cùng quan trọng, bao gồm quyền sử dụng đất, quyền hưởng lợi và quyền mua bán. Quyền này đến nay nông dân Việt vẫn chưa có.

Có quyền tư hữu người dân mới yên tâm mua thêm đất, mở rộng cơ nghiệp, mới chí thú và mạnh dạn phát triển kinh tế nông thôn, mới đầu tư vào máy móc trang thiết bị nhằm tăng năng suất và sản lượng sản xuất.

Nông thôn có phát triển mới thu hút được đầu tư vào hạ tầng cơ sở, thu hút nhân tài về phát triển nông thôn, thu hút đầu tư vào công nghiệp nhẹ sản xuất ngay tại nông thôn...

Nông thôn có phát triển thì đời sống nông dân mới khá hơn, khoảng cách giàu nghèo giữa nông thôn và thành thị mới thu hẹp, người trẻ không rời lên đô thị kiếm sống, giảm gánh nặng cho đô thị, đất nước mới thực sự phát triển.

Các yếu tố khác như các đập thủy điện đầu nguồn ngăn chặn lượng nước phù sa, gây lụt lội, nước mặn xâm nhập, việc lạm dụng nước giếng cho sản xuất và tiêu dùng, việc khai thác cát trên sông, ... đều ảnh hưởng đến môi trường sống và lợi tức của người trồng lúa.

Kết luận

Rõ ràng nông dân dù làm việc rất cực khổ nhưng vẫn nghèo là do chiến lược bảo hộ xuất cảng công nghiệp và guồng máy quản lý thị trường của Hà Nội.

Hiện nay Liên minh Âu châu đang thúc đẩy Việt Nam cải cách kinh tế để được Quốc hội Âu châu đồng ý thông qua Hiệp định Thương mại Việt Nam-EU.

Nhưng kinh nghiệm cho thấy Hà Nội luôn tráo trở và lừa bịp nên việc cải cách kinh tế chỉ là điều kiện cần, còn thay đổi thể chế chính trị mới là điều kiện đủ.

Có tự do bầu cử tự do ứng cử, nông dân, công nhân, dân nghèo thành thị mới có cơ hội để tiếng nói của họ được lắng nghe, quyền lợi của họ mới được các đảng chính trị và chính quyền bảo đảm thực thi và như thế đời sống của họ mới thực sự thoát khỏi nghèo đói.

Melbourne, Úc Đại Lợi

XUẤT KHẨU GẠO VIỆT: LẮM NỖI TRUÂN CHUYÊN

<http://cafef.vn/> 05-08-2018

Mặc dù bất ngờ vượt Thái Lan về giá xuất khẩu tuy nhiên gạo của Việt Nam lại đang đối mặt với khó khăn khi Trung Quốc tăng thuế nhập khẩu gạo nếp và kiểm soát "ngặt" hơn.

...Và hiện các doanh nghiệp xuất khẩu gạo Việt Nam đang rất quan tâm đến thị trường Trung Quốc vì thị trường này chiếm đến 40% khối lượng gạo xuất khẩu của cả nước. Tuy nhiên, Trung Quốc đang tạo ra 2 rào cản rất lớn cho ngành gạo của chúng ta. Trong đó phải kể đến việc Trung Quốc "làm khó" khi nước này bất ngờ tăng thuế nhập khẩu ngoài hạn ngạch với gạo nếp từ 5% lên 50% khiến xuất khẩu gạo nếp sang thị trường này giảm mạnh và giá xuất khẩu giảm 50-60 USD/tấn so với trước khi áp thuế, còn 425-435 USD/tấn.

Ngoài ra, xuất khẩu gạo cũng bị ảnh hưởng do Trung Quốc tăng cường kiểm soát nhập khẩu và nâng cao tiêu chuẩn về kiểm dịch thực vật với các doanh nghiệp xuất khẩu của VN.

"Trước đây, chúng ta thường có quan niệm "Trung Quốc là thị trường dễ tính" nhưng trên thực tế không phải như vậy, hiện nay từ thịt heo đến các loại rau củ quả của Việt Nam khi xuất bán vào thị trường Trung Quốc nếu không đạt chuẩn họ sẽ không cho nhập vào, ngay cả gạo cũng vậy", ông Kiên nhấn mạnh.

Do vậy, để có thể khai thác tốt thị trường Trung Quốc, các chuyên gia nông nghiệp cho rằng, doanh nghiệp Việt Nam rất cần có sự hỗ trợ tốt của Trung ương về mặt chính sách. Đối với vấn đề chất lượng sản phẩm cần có sự tiếp sức của ngành nông nghiệp cùng người nông dân sản xuất ra sản phẩm chất lượng đáp ứng yêu cầu thị trường. Đồng thời chủ động tìm kiếm thêm các thị trường mới có nhiều tiềm năng hơn, có giá trị cao.

Một nghị định, 60 triệu nông dân

Mai Quốc Ân 12-08-2018

Nghị định 109/2010 về xuất khẩu lúa gạo đã được áp dụng 8 năm nay nhưng 60 triệu nông dân lẫn hàng ngàn doanh nghiệp lúa gạo (không phải sân sau) đều than trời.

Để trở thành nhà xuất khẩu gạo đáp ứng nghị định 109, trước hết, doanh nghiệp có ít nhất 1 kho chuyên dùng với sức chứa tối thiểu 5.000 tấn thóc; có ít nhất 1 cơ sở xay, xát thóc, gạo công suất tối thiểu 10 tấn thóc/giờ; phải xuất khẩu gạo trong thời gian 12 tháng liên tục...

Thật phi lý bởi đầu tư một hạ tầng cơ sở sản xuất lớn đến như vậy rất tốn kém, hoang phí, trong khi kinh tế chia sẻ hoàn toàn có thể đáp ứng yêu cầu bằng việc thuê hoặc liên kết hạ tầng sản xuất. Cứ cho là có tiền xây kho, đầu tư nơi xay xát thóc gạo nhưng do là doanh nghiệp mới nên không có “lịch sử xuất khẩu” 12 tháng như nói trên nên doanh nghiệp... bó tay.

Kể cả khi đã có giấy phép, mỗi khi ký được hợp đồng xuất khẩu, doanh nghiệp buộc phải đăng ký với Hiệp hội Lương thực Việt Nam (VFA) trong vòng 3 ngày làm việc. Nghĩa là, doanh nghiệp phải nộp bản sao hợp đồng, trong đó có giá xuất khẩu, báo cáo về lượng thóc, gạo sẵn có của doanh nghiệp. Điều này là “vẽ rắn thêm chân” bởi doanh nghiệp lúa gạo trong nước sẽ không điên khi đặt bút ký hợp đồng với đối tác nước ngoài nếu không đáp ứng nổi.

Một trong những doanh nghiệp làm gạo xuất nhập khẩu đầu tiên tại Việt Nam (xin giấu tên) chia sẻ thế này: “Thị trường gạo xuất khẩu do Nhà nước bảo hộ đầu ra ở một số quốc gia truyền thống nhập gạo (ví dụ như Philippin) khiến doanh nghiệp gặp khó. Chúng tôi có thể bán gạo xá theo bao tải, gạo đã xử lý đóng bao bì cỡ nhỏ, các phụ phẩm của gạo. Nghĩa là chuỗi giá trị xuất khẩu sẽ cao hơn, giá bán xuất khẩu cũng cao hơn so với chỉ bán gạo xá như hiện nay.”

Gạo xá Việt Nam được bán xong, ngoài tích trữ kiểu an ninh

lương thực, một lượng lớn sẽ được chế biến ra gạo thành phẩm tại quốc gia mua. Quy trình gia công ấy tạo việc làm cho quốc gia nhập khẩu, đóng thuế cho chính phủ nước đó thay vì là các doanh nghiệp gia công trong nước. Quá trình này có trước dù nghị định 109 ra đời khi ông Vũ Huy Hoàng còn làm Bộ trưởng Công thương. Nói có trước vì chính 2 tổng công ty lương thực đặt trụ sở tại Hà Nội và Tp. HCM đã đảm nhiệm xuất khẩu gạo “kiểu bao cấp” từ đầu những năm 2000.

Tôi hỏi doanh nghiệp: “Sao Hiệp hội Lương thực Việt Nam (VFA) không ý kiến?” Họ trả lời xong tôi chỉ biết thờ dài vì những cái tên “con anh Sáu, cháu chú Ba, người nhà cô Tám”. “Đáp ứng” các điều kiện như vậy chỉ có các doanh nghiệp “em cháu” có máu mặt, có “quan hệ lịch sử”. Đã có doanh nghiệp nhỏ tức giận nói xăng: “Anh cứ hỏi bên an ninh xem có sân sau, có cổ phần trong vận chuyển, chế biến gạo hay không? Việc thao túng chính sách hay không bắt đầu từ điểm này.”

VFA với 2 trụ cột là Vinafood 1, Vinafood 2 đã làm gì để xứng với vai trò của mình trong khi Việt Nam chịu sức ép rất lớn của Campuchia, Thái Lan về xuất khẩu gạo? Kết quả báo cáo Kết thúc niên độ 2016 có ghi: “Xuất khẩu gạo của VN giảm 24,8% về khối lượng, 21,2% về giá trị so với năm 2015 và là mức giảm kỷ lục trong vòng 10 năm qua”, việc khống chế giá thu mua gạo trong nước, “khống chế quota” xuất khẩu của các doanh nghiệp nhỏ qua các hợp đồng ủy thác có thể gọi là giấy phép con trong... giấy phép con.

Khống chế giá thu mua thì nông dân chịu thiệt. Một nông dân trồng lúa làm gạo xuất khẩu lâu năm tổng kết vầy cho dễ hiểu: “Họ ăn trên xương máu nông dân. Một ha lúa làm với thời tiết lý tưởng, không sâu bệnh, không thiên tai, không tính công của chủ ruộng thì một vụ lời 20 triệu là siêu giỏi. Chỉ cần có một biến cố nhỏ, nông dân tay trắng và gán ruộng cầm cổ cho các doanh

nh nghiệp phân bón, giống cây là thường xuyên.” (Tôi sẽ viết về mafia ngành phân bón trong bài khác.)

Nghị định 109 đã từng được sửa đổi và vẫn chưa đáp ứng được nguyện vọng tăng cơ hội xuất khẩu gạo, tăng giá trị hợp đồng xuất khẩu gạo của các doanh nghiệp... không phải sân sau. Nghị định này cần tiếp tục được sửa đổi để bãi bỏ các “điều kiện tai quái” nói trên.

Chính phủ muốn tăng xuất khẩu thành phẩm thay vì chỉ là sản phẩm thô, đó là chủ trương chung. Và chủ trương này chỉ có ích khi người nông dân -nhà sản xuất tạo ra thặng dư, và nhà kinh doanh chế biến, xuất khẩu hiệu quả được đặt ở vị trí trung tâm chuỗi giá trị ở lĩnh vực lương thực.

Không biết các bộ phận tham mưu của CP nói chung và Bộ Công thương nói riêng sẽ nghĩ gì về việc rầy đổi này. Những nỗ lực mang tính minh bạch đã được doanh nghiệp tỏ bày nhiều lần, song cách làm hội thảo chung chung nên các ý kiến cũng loãng đi. Nếu các chính khách chịu nghe theo từng lĩnh vực quản lý thì chỉ riêng việc nghe thôi cũng khiến các đại diện “sân sau” có mặt trong hội thảo phải đổ mồ hôi hột trong phòng máy lạnh.

Một nghị định bất hợp lý như nghị định 109 với một bên là các lợi ích “gốc to” và một bên là doanh nghiệp xuất khẩu gạo làm thật cùng 60 triệu nông dân lam lũ, chọn bên nào là việc của Bộ trưởng Bộ công thương và Thủ tướng. Ý nghĩa kiến tạo hay không phải nhìn vào thực chất của cuộc “tiêu diệt giấy phép con” mà các nhiệm kỳ trước sinh ra.

P/s: Tôi viết “các nhiệm kỳ trước” vì mục đích lập ra các Tổng công ty lương thực của cố thủ tướng Võ Văn Kiệt ở giai đoạn hội nhập là đúng đắn. Nhưng nó đã lỗi thời khi nghị định 109 ra đời và nay vẫn còn lỗi thời hơn nữa.

Chú thích: Nông dân -người sản xuất và tạo thặng dư cho lúa gạo- lại là người hưởng lợi ích ít nhất trong chuỗi giá trị xuất khẩu lúa gạo. Nghịch lý của một quốc gia nông nghiệp với nền kinh tế “có đuôi”.

FB Mai Quốc Ân

LUẬT AN NINH MẠNG của Việt Nam sẽ làm tổn hại tăng trưởng kinh tế

—David Bruce Shear 11-08-2018—

Với tư cách là Đại sứ Hoa Kỳ tại Việt Nam từ năm 2011 đến 2014, tôi sẽ tự lo liệu mình khi phải đối mặt với một trở ngại ngoại giao mà Việt Nam luôn đạt được tiến bộ bằng cách tiến hai bước và lùi lại một bước. Tuy nhiên, việc thông qua luật an ninh mạng của Quốc hội Việt Nam là một bước lùi khổng lồ - cái giá mà các doanh nghiệp vừa và nhỏ của Việt Nam phải trả.

Vào tháng 5 năm 2017, Chính phủ Việt Nam đã ban hành một chỉ thị đầy tham vọng để hướng Việt Nam đến Cách mạng công nghiệp lần thứ tư 4.0. Chỉ thị 16 hướng dẫn các cơ quan chính phủ cải thiện khả năng cạnh tranh của Việt Nam bằng cách tận dụng công nghệ kỹ thuật số và truyền thông. Chỉ thị cảnh báo việc để không bị tụt hậu trong việc phát triển các khả năng kỹ thuật số và khuyến khích các cơ quan chính phủ “cho phép mọi người và doanh nghiệp nắm bắt cơ hội phát triển nội dung số một cách dễ dàng và công bằng”.

Chỉ thị này đánh giá chính xác những đóng góp tiềm năng đáng kể của ngành công nghệ thông tin và truyền thông (ICT) đối với nền kinh tế của Việt Nam. Tăng trưởng GDP của Việt Nam đạt 6,8 % năm ngoái, được hỗ trợ bởi kinh tế internet nổi và đầu tư trực tiếp nước ngoài. Theo một nghiên cứu gần đây của Temasek và Google, nền kinh tế internet đã tăng từ 3,3 tỷ đôla lên 5,7 tỷ đôla từ năm 2015 đến năm 2017. Thương mại điện tử cũng là một lĩnh vực đặc biệt đầy hứa hẹn. Bộ Công thương cũng đã báo cáo rằng tăng trưởng doanh số bán lẻ thương mại điện tử của Việt Nam trong giai đoạn 2016-20 sẽ đạt 20% mỗi năm.

Do đó, việc thông qua luật an ninh mạng của Quốc hội ngày 12 tháng 6 là một cú sốc đáng ngạc nhiên đối với quỹ đạo tích cực này. Luật này làm suy yếu tiềm năng to lớn của ngành ICT Việt Nam. Luật đưa ra các quy định cấm lan truyền

trên internet những nội dung được coi là đe dọa nhà nước hoặc xã hội Việt Nam. Đồng thời yêu cầu các công ty nước ngoài cung cấp dịch vụ ICT cho người tiêu dùng Việt Nam đặt văn phòng đại diện trong nước. Đáng lo ngại nhất, nó cũng yêu cầu các công ty đó lưu trữ dữ liệu của người dùng Việt Nam ngay trong lãnh thổ Việt Nam.

Luật an ninh mạng biến Việt Nam thành một tháp bê tông vào thời điểm các doanh nghiệp Việt Nam, đặc biệt là các doanh nghiệp vừa và nhỏ, phải tiếp cận thị trường và công nghệ toàn cầu. Theo yêu cầu công nghiệp 4.0, các doanh nghiệp phải có nhiều dữ liệu hơn để duy trì tính cạnh tranh, sử dụng phương tiện truyền thông xã hội, thương mại điện tử và điện toán đám mây để tăng năng suất. Nhưng theo các yêu cầu nội địa hóa dữ liệu chặt chẽ, họ không thể truy cập dữ liệu tốt nhất và các dịch vụ điện toán đám mây mà thế giới cung cấp. Các doanh nghiệp vừa và nhỏ, chiếm 98% tổng số doanh nghiệp tại Việt Nam, sẽ bị ảnh hưởng vì khả năng hạn chế của họ trong việc giảm thiểu những trở ngại về quy định. Ví dụ, một nghiên cứu của Nhóm bảo mật Leviathan nhận thấy rằng việc nội địa hóa dữ liệu có thể làm tăng chi phí máy tính của một công ty nhỏ khoảng 30 đến 60 %.

Không có gì ngạc nhiên khi việc triển khai luật an ninh có thể gây ra những hậu quả tiêu cực đáng kể đối với nền kinh tế của Việt Nam. Năm 2014, Trung tâm Kinh tế Chính trị Quốc tế Châu Âu (ECIPE) ước tính rằng các biện pháp nội địa hóa dữ liệu đầy đủ sẽ làm giảm tăng trưởng GDP của Việt Nam thêm 1,7% mỗi năm. Các biện pháp này cũng có khả năng sẽ giảm 3,1% đầu tư trong nước. Đó là lý do tại sao các hiệp hội công nghiệp Việt Nam đã công khai gia nhập các nhà cung cấp dịch vụ dữ liệu quốc tế trong việc thể hiện sự thất vọng đối với luật an ninh mạng.

Các quan chức chính phủ Mỹ và

các nhà lập pháp cũng đã bày tỏ mối quan tâm về luật an ninh mạng rất rõ ràng với Việt Nam, gần đây nhất trong chuyến thăm tháng 6 của Phó thủ tướng Vương Đình Huệ tới Washington. Phó Thủ tướng Huệ nói với một tập hợp các công ty Mỹ rằng chính phủ của ông sẽ tham khảo ý kiến các doanh nghiệp khi cho thực thi luật an ninh mạng. Việc tham vấn thành thật và thẳng thắn thực sự quan trọng nếu Việt Nam mong muốn tránh làm ảnh hưởng đến sự tham gia của các đối tác nước ngoài, chưa kể đến tăng trưởng kinh tế của Việt Nam. Việt Nam nên hạn chế bất kỳ yêu cầu nội địa hóa dữ liệu nào để các doanh nghiệp có thể hoạt động tự do với một loạt các nhà cung cấp dịch vụ điện toán, đám mây và internet trực tuyến đa dạng để lựa chọn.

Bây giờ là lúc để Việt Nam tự tin bước vào cuộc cách mạng công nghiệp 4.0. Ngày nay, luồng dữ liệu tự do rất quan trọng đối với dòng chảy tự do thương mại và luồng dữ liệu xuyên biên giới là rất cần thiết cho các hoạt động kinh doanh hiện đại. Cát cứ lưu trữ dữ liệu đa quốc gia đòi hỏi nội địa hóa dữ liệu sẽ áp đặt gánh nặng không cần thiết vào doanh nghiệp. Hơn nữa, các quốc gia cản trở luồng dữ liệu sẽ ít được phục vụ tốt hơn bởi các công ty quốc tế sẽ có lợi cho các đối thủ cạnh tranh hiệu quả hơn. Chính quyền Việt Nam thừa nhận tầm quan trọng của ICT đối với tăng trưởng kinh tế và đổi mới công nghệ. Họ cũng nên công nhận những rủi ro kinh tế của việc nội địa hóa dữ liệu. Một Việt Nam tự ngắt các luồng dữ liệu toàn cầu là một Việt Nam tự rút ra khỏi sự phát triển toàn cầu.

Phương Thảo dịch (VNTB)

Tác giả là David Bruce Shear - người từng là Trợ lý Bộ trưởng Quốc phòng Hoa Kỳ về vấn đề an ninh châu Á và Thái Bình Dương từ tháng 7-2014 đến tháng 6-2016.

Nguồn: Nationalinterest

ĐÔI ĐIỀU VỀ MỘT PHIÊN TÒA SẤP XỬ Ở VIỆT NAM

.....**Ls Nguyễn Văn Đài 10-08-2018**.....

Ngày 17 tháng 08 tới đây, theo lịch trình, Tòa án tỉnh Quảng Bình của Việt Nam sẽ đưa ông Nguyễn Trung Trực ra xét xử sơ thẩm với cáo buộc tham gia Hội Anh em Dân chủ, một hội đoàn trong xã hội dân sự Việt Nam, với tội danh hoạt động nhằm lật đổ cái gọi là "Chính quyền Nhân dân" theo điều 79 Bộ luật Hình sự năm 1999.

Là một luật sư theo dõi về nhân quyền nhiều năm ở Việt Nam và theo sát các hoạt động của xã hội dân sự, nhất là ở lĩnh vực vận động ôn hòa cho tự do hóa, dân chủ hóa ở trong nước, tôi có một vài câu hỏi và nhận xét như sau về vụ án này.

Trước hết, ông Nguyễn Trung Trực là thành viên cuối cùng trong số chín thành viên lãnh đạo của Hội Anh em Dân chủ bị bắt và đưa ra xét xử. Khi đưa ông ra Tòa, xin hỏi Nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam dựa vào những căn cứ nào để cáo buộc tội Hội trên có hoạt động nhằm lật đổ cái gọi là "Chính quyền Nhân dân"?

Chiều theo một bản án (số 117/2018/HS-ST ngày 05-4-2018) của Tòa án thành phố Hà Nội và một bản cáo trạng (số 143/CT-VKS-P1 ngày 5-7-2018) của Viện Kiểm sát tỉnh Quảng Bình thì họ dựa vào chín chứng cứ sau đây:

Tổ chức họp các hội viên; xây dựng cương lĩnh của Hội Anh em Dân chủ; Xây dựng cơ cấu tổ chức của Hội Anh em Dân chủ; Phát triển lực lượng của Hội Anh em Dân chủ; Đào tạo hội viên.

Quan hệ với các tổ chức, cá nhân nước ngoài để vận động ủng hộ, tài trợ kinh phí cho Hội Anh em Dân chủ; Tuyên truyền chống cái gọi là "Nhà nước CHXHCN Việt Nam"; Tiến hành kích động người dân phản đối chính quyền; Bản kết luận giám định ngày 10-3-2017 của Hội đồng giám định Bộ thông tin và truyền thông giám định về các cuộc họp bàn của Hội Anh em Dân chủ.

Đề rộng đường dư luận

Tôi có một số luận điểm muốn đưa ra ở đây về vụ án này, cũng như về Hội Anh em Dân chủ (sau đây gọi tắt là Hội) và các thành viên của Hội để dư luận rộng đường tham khảo.

Thứ nhất, từ khi thành lập và trong suốt quá trình hoạt động của Hội, mọi thành viên đều tuân thủ các mục tiêu chính trị được ghi trong Điều lệ của Hội.

Đó là đấu tranh bảo vệ và thực thi các quyền con người đã được Hiến pháp Việt Nam và các Công ước

quốc tế nghi nhận; và vận động xây dựng một xã hội dân chủ, tiến bộ, công bằng và văn minh.

Bởi vậy cái mà cơ quan điều tra, Viện kiểm sát và Tòa án Cộng sản Việt Nam gọi là chứng cứ từ điểm 1-6 là những hoạt động bình thường của tất cả các tổ chức chính trị, tổ chức xã hội dân sự, tổ chức bảo vệ nhân quyền trên khắp thế giới và Việt Nam.

Các hoạt động đó nhằm nâng cao nhận thức và hiểu biết của các tầng lớp nhân dân về nhân quyền, xã hội dân sự nhằm phục vụ cho việc xây dựng nước Việt Nam dân chủ và văn minh.

Việc xây dựng cơ cấu tổ chức, phát triển thành viên, vận động ngoại giao và tài chính của Hội Anh em Dân chủ cũng chỉ nhằm mục đích thực hiện tốt và hiệu quả việc quảng bá nhân quyền, bảo vệ các quyền con người và góp phần vào việc xây dựng chế độ dân chủ đa đảng ở Việt Nam.

Các hoạt động bình thường đó theo tôi không thể nào lật đổ được cái gọi là "chính quyền Nhân dân".

Cáo buộc tuyên truyền chống cái gọi là "Nhà nước CHXHCN Việt Nam", theo tôi, cũng hết sức phi lý và có tính chất qui chụp.

Lý do là bởi vì các thành viên của Hội Anh em Dân chủ chỉ sử dụng các quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí để bày tỏ các quan điểm cá nhân về chính trị, kinh tế, xã hội đã và đang xảy ra ở Việt Nam.

Họ có quyền lên án, phê phán các chính sách, việc làm của nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam, khi gây tổn hại đến lợi ích của quốc gia, dân tộc và lợi ích trực tiếp của chính họ. Đó là các quyền hợp hiến và hợp pháp của các thành viên Hội.

Các việc làm này của họ, theo tôi, không bao giờ là nhằm tuyên truyền chống cái gọi là "Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam" hay có thể nhằm lật đổ cái gọi là "Chính quyền Nhân dân".

'Thực hiện nghĩa vụ, hợp hiến'

Có một cáo buộc nữa được đưa ra là điều được gọi là "tiến hành kích động người dân phản đối chính quyền".

Đây là việc mà theo tôi biết, một số thành viên Hội Anh em Dân chủ kêu gọi người dân và tham gia thực hiện quyền biểu tình bảo vệ môi trường trong vụ Formosa phá hủy môi trường biển khu vực miền Trung.

Chúng ta đều biết, quyền tự do biểu tình qui định tại Điều 25, và nghĩa vụ bảo vệ môi trường của mỗi

công dân qui định tại Điều 43 Hiến pháp Việt Nam 2013.

Như vậy mọi công dân có quyền tự do biểu tình để thực hiện nghĩa vụ bảo vệ môi trường khi mà nhà cầm quyền Cộng sản tại địa phương được cho là đã vô trách nhiệm để công ty Formosa huỷ hoại môi trường.

Kêu gọi biểu tình và tham gia biểu tình để bảo vệ môi trường là quyền hiến định của mọi công dân Việt Nam.

Bản kết luận ngày 10-3-2017 của Hội đồng giám định Bộ thông tin và Truyền thông giám định về các cuộc họp bàn của Hội Anh em Dân chủ. Theo tôi, đây là một sự 'vu khống và chụp mũ' của nhà cầm quyền khi Bộ Thông tin và Truyền thông sử dụng tài liệu do cơ quan an ninh thu thập bằng biện pháp vi phạm Hiến pháp và Pháp luật.

Cụ thể là thế nào? Cụ thể theo tôi là cơ quan an ninh đã có dấu hiệu vi phạm Điều 21 Hiến pháp và Điều 12 Bộ luật tố tụng hình sự khi được cho là tiến hành 'ghi âm trộm' các cuộc họp của Hội Anh em Dân chủ.

Đồng thời toàn bộ nội dung của các cuộc họp đó, theo tôi biết, không có câu chữ nào mà các thành viên sử dụng phản ánh mục đích hay âm mưu của cái gọi là "lật đổ chính quyền Nhân dân".

Thứ hai, ở Việt Nam, từ góc nhìn của tôi, không hề có "Chính quyền Nhân dân" là khách thể mà điều 79 Bộ luật hình sự năm 1999 bảo vệ.

Điều 4 Hiến pháp 2013 của Việt Nam đã 'đóng đinh' quyền lãnh đạo của đảng CSVN, bởi vậy nhân dân Việt Nam theo tôi đã bị tước đoạt quyền làm chủ đất nước của mình.

Đảng Cộng sản Việt Nam mà cụ thể là Bộ Chính trị và Ban Chấp hành Trung ương có thể thấy là quyết định mọi vấn đề của đất nước, nhân dân Việt Nam đã và đang chỉ có nghĩa vụ thực hiện, mọi sự đưa ra lấy ý kiến nhân dân chỉ là hình thức và có thể nói chỉ là có tính chất uyển ngữ 'lừa dối'.

'Chính quyền nhân dân' tồn tại ?

Đồng thời nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam, theo quan điểm của tôi, đã cấm đoán mọi tổ chức, đảng phái chính trị khác thành lập và hoạt động ở Việt Nam. Khi nhân dân không có quyền tự do lựa chọn và quyết định đảng cầm quyền, người lãnh đạo đất nước thông qua bầu cử tự do và công bằng thì chính quyền đó làm sao có thể gọi là 'Chính quyền Nhân dân'?

Có thể thấy khái niệm hay định nghĩa về Chính quyền Nhân dân không có trong Hiến pháp Việt Nam

2013 và nó hết sức mơ hồ trong hệ thống các văn bản pháp luật của Việt Nam. Đồng thời Quốc hội, hệ thống các cơ quan chính quyền từ trung ương đến địa phương, các cơ quan tư pháp, các tổ chức chính trị xã hội..., đều đặt dưới sự quản lý và lãnh đạo tuyệt đối của đảng Cộng sản Việt Nam.

Bởi vậy, chế độ chính trị của Việt Nam như thế giới đã nhìn nhận đã và đang là một chế độ độc đảng, toàn trị, mà trong đó chính quyền độc đảng, chuyên chế này mang nhiều tính chất mà theo tôi là 'phản tiến bộ, phản dân chủ', đi ngược lại xu thế văn minh của thời đại về nhiều phương diện từ chính trị, thể chế, luật pháp cho đến quản lý xã hội v.v...

Theo tôi, một nguyên tắc bắt buộc của nền chính trị dân chủ là phải có đa nguyên và đa đảng. Không có đa nguyên, đa đảng thì không bao giờ có Chính quyền Nhân dân cả.

Do vậy, mục đích của Hội Anh em Dân chủ khi nhìn nhận khách quan, công tâm, cũng là vận động, đấu tranh bằng phương pháp ôn hoà bất bạo động, nhằm tiến tới xây dựng một chế độ chính trị dân chủ đa đảng và khi đó Chính quyền Nhân dân mới được thiết lập ở Việt Nam. Lúc đó điều 79 Bộ luật hình sự 1999 hay điều 109 Bộ LHS năm 2015 mới có khách thể bảo vệ.

Thay lời kết luận, tôi cho rằng hội Anh em Dân chủ cùng với các thành viên của mình được thành lập và hoạt động hoàn toàn hợp hiến, hợp pháp ở Việt Nam, với mục đích cổ súy và bảo vệ các quyền con người; vận động xây dựng một nước Việt Nam tự do, dân chủ đa đảng.

Hoạt động của Hội theo tôi là chính nghĩa, hoàn toàn phù hợp với mong ước của nhân dân, quần chúng tiến bộ của Việt Nam ở trong và ngoài nước, phù hợp với sự phát triển và đòi hỏi của xã hội Việt Nam, phù hợp với trào lưu dân chủ của nhân loại tiến bộ.

Nhà cầm quyền Cộng sản, theo quan điểm của tôi, khi đưa ra cáo buộc về cái gọi là "lật đổ chính quyền Nhân dân" với Hội Anh em Dân chủ và các thành viên của Hội là 'hoàn toàn vu khống', 'chụp mũ, phi lý và bất công'.

Với những luận điểm, căn cứ ấy, tôi đề nghị và yêu cầu nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam phải trả tự do ngay tức khắc và không điều kiện cho ông Nguyễn Trung Trực và các thành viên khác đã bị kết án tù.

Đài BBC

Giáo dục VN : Sự sợ hãi đánh mất quyền lực

.....**Nguyễn Ngọc Chu 09-08-2018**.....

Đọc tin về cuộc họp do PTT Vũ Đức Đam chủ trì ngày 30-7-2018 cùng lãnh đạo Bộ GD&ĐT để nghe ý kiến chuyên gia về kỳ thi TN THPT quốc gia, thì buồn nhiều hơn vui.

Trước khi nói về cuộc họp, thử nhớ đến phép nghe lời khuyên.

Phép nghe lời khuyên

1- Các bậc thánh hiền, minh quân, từ ngàn xưa chỉ muốn nghe lời khác ý mình. Đơn giản bởi điều mình biết rồi thì còn gì phải nghe nữa. Nhờ đó họ không ngừng được mở rộng kiến thức. Đó điều thiết yếu thứ nhất của phép nghe.

2- Các bậc thánh nhân, minh quân, từ ngàn xưa đều muốn nghe điều xấu của mình. Chịu chỉ trích làm họ tránh được kẻ xu nịnh, gần được người hiền lương, biết điểm yếu mà loại bỏ nên không ngừng hoàn thiện. Đó là điều thiết yếu thứ hai của phép nghe.

3- Các bậc thánh hiền, minh quân, từ ngàn xưa đều muốn đối mặt với kẻ giỏi hơn mình. Nhờ đó họ trở thành vô địch. Đó là điều thiết yếu thứ ba của phép nghe.

4- Các bậc thánh hiền, minh quân, từ ngàn xưa biết nghe rồi thay đổi theo điều đúng, mà không sợ bị chê ngu. Thế là biết học được điều mới. Đó là điều thiết yếu thứ tư của phép nghe.

5- Các bậc thánh hiền, minh quân, từ ngàn xưa, thấy người giỏi hơn thì tôn làm thầy mà nhường chỗ. Ấy là không sợ mất quyền lực. Không sợ mất quyền lực thì mới giữ được quyền lực. Đó là điều thiết yếu thứ năm của phép nghe.

Theo được cả 5 phép nghe đó thì thánh hiền thêm thánh hiền, minh quân thêm minh quân, quốc gia nhờ đó mà cường thịnh.

Phép nghe qua cuộc gặp ngày 30-7-2018

Đối chiếu với các phép nghe nêu trên thì cuộc gặp nghe ý kiến của các chuyên gia về giáo dục ngày 30-7-2018 nằm ở chiều ngược lại. Tóm tắt ở các điểm sau.

1- Không chủ trương mời rộng rãi những người có ý kiến khác biệt sâu sắc.

2- Không chủ trương mời những người ngoài khuôn khổ quen biết.

3- Không nói thẳng hết các ý kiến chỉ trích, mà lựa lời theo truyền thống xoa dịu.

4- Nghe chỉ là hình thức. Đến không phải để nghe mà để bảo vệ quyết định. Trước khi nghe đã quyết định không thay đổi.

5- Không chịu tự giáng chức, không tìm người giỏi hơn mà nhường chức.

Cụ thể, Bộ trưởng Phùng Xuân Nhạ vẫn kiên trì kỳ thi 2 trong 1. Vẫn kiên trì phải có kỳ thi TN THPT. Vịn vào các lý do rằng không thi thì học sinh không học. Vịn vào Luật GD rằng phải có thi thì mới đủ điều kiện xét cấp bằng tốt nghiệp.

Nhiều nước đã bỏ thi TN THPT hàng chục năm nay rồi. Vậy mà sao trong Luật GD vẫn phải bắt thi TN? Người soạn ra Luật GD thật thiên cận.

Mặt khác, Luật đưa ra nếu sai thì phải sửa. Phải sửa tức thì chứ không phải đợi đến kỳ họp của mấy năm sau. Điều đó có nghĩa là trong Luật phải có điều khoản cho phép điều chỉnh.

Tóm lại là không biết nghe, và không chịu nghe. Mà trên thực tế thì lãnh đạo Bộ GD&ĐT chẳng bao giờ chịu nghe. Lấy thí dụ về thi trắc nghiệm môn toán.

Khi biết tin Bộ GD&ĐT tiến hành thi trắc nghiệm môn toán, Hội Toán học Việt Nam đã có công văn phản đối. Để đối phó với dư luận và cấp trên, lãnh đạo Bộ GD & ĐT đã tổ chức cuộc gặp với đại diện của Hội Toán học Việt Nam. Nhưng chỉ để giải thích quyết định thi trắc nghiệm môn toán. Lãnh đạo Bộ GD&ĐT không nêu ra được tên các đơn vị và các nhà chuyên môn về toán học đã đồng thuận và tư vấn cho Bộ về thi trắc nghiệm môn toán. Trước đó ở Đại học quốc gia Hà Nội khi ông Nhạ làm giám đốc, quyết định thi trắc nghiệm môn toán được đưa ra mà Khoa Toán của Đại học quốc gia Hà Nội không hề biết, không hề được tham vấn.

Một người không có chuyên môn về toán như ông Phùng Xuân Nhạ mà coi thường ý kiến của hội Toán học Việt Nam, bắt chấp Khoa Toán ở Đại học Quốc gia Hà Nội, thì ông dựa vào ai mà quyết định thi trắc nghiệm môn toán?

Còn nữa, về kỳ thi TN THPT, ông Phùng Xuân Nhạ vẫn kiên trì bỏ ngoài tai ý kiến của GS Ngô Bảo Châu, bỏ qua ý kiến phản biện của nhiều chuyên gia về giáo dục, khẳng khái theo ý kiến của mình, thì Giáo dục Việt Nam còn tiếp tục tụt hậu. Xin khẳng định với bộ trưởng Phùng Xuân Nhạ rằng, không có một thủ tục nào có thể ngăn chặn được bê bối trong thi cử hiện nay, trừ phi cách mạng cơ chế toàn diện và triệt để.

Thi nhau chịu trách nhiệm

Từ xưa, các bậc đế vương, tể tướng, kẻ sĩ... khi phạm khuyết điểm, ngoài hình phạt theo pháp luật còn tự giáng chức, tự đưa ra hình phạt cá nhân mình để tự răn đe, để không tái phạm. Nhưng ở Việt Nam thời nay thì hoàn toàn khác.

Xin chịu trách nhiệm đã thành câu cửa miệng của các Bộ trưởng Việt Nam ngày nay. Chịu trách nhiệm nhưng không xuống chức, không trừ lương. Nên ai cũng mạnh miệng xin chịu trách nhiệm.

Điều tệ hại nữa là biểu cảm. Sau các thảm họa hủy diệt, sau các bê bối đau đớn, không thấy khuôn mặt Bộ trưởng ưu phiền, lo toan. Chỉ ít cũng là diễn kịch. Chỉ thấy tươi cười nhơn nhơn. Chứng tỏ sự liêm sỉ đã xuống đến đáy tốt cùng của thang nhân phẩm. Đón đầu thay, toàn là các vị với hàng bao tải chức danh, khoác trên mình áo cà sa giáo sư tiến sĩ.

Hãy thực sự làm việc

Bộ trưởng phải là người làm việc thực sự hiệu quả, là người lao động dăng hiến. Thế nhưng, có vị bề ngoài rất bận rộn, song toàn những việc tào lao. Suốt ngày đi dự khai trương, sự kiện, mít ting, hội họp. Chỉ nghe giới thiệu với vỗ tay đã hết cả hàng giờ thì còn lấy đâu thời gian cho thực việc. Đã thế, cơ sở có sự kiện cùng với bộ phận giúp việc lại phải chuẩn bị các bài phát biểu sẵn. Những bài diễn văn khuôn mẫu buồn chán lặp đi lặp lại đến nhàm tai.

Hãy bỏ khai trương, bỏ sự kiện, bỏ phát biểu ở hội họp mít ting, mà lăn xả vào xử lý các vấn đề bản lề, cốt lõi.

Sự sợ hãi đánh mất quyền lực

Tại sao không chịu nghe? Là vì sợ mất quyền lực. Từ mất quyền lực sẽ dẫn đến mất quyền lợi.

Đã đến lúc không thể giữ ý, phải thẳng thừng bỏ tay khỏi bịt miệng mà kêu lên đõn đau, rằng sự sợ hãi mất quyền lực đang hiển hiện bao trùm khắp mọi nơi, trong mọi lĩnh vực trên Đất nước chúng ta. Sự sợ hãi mất quyền lực, kéo theo đó là mất đặc lợi, đang phủ bóng đen tởi tởi lên vận mệnh Dân tộc.

Chưa bao giờ những người dân chân đất đầu trần lại buộc phải lo lắng đến vận mệnh Dân tộc ở mức độ khắc nghiệt như hiện nay.

Không phải chỉ nạn tham nhũng đang tàn phá kiệt quệ nội lực quốc gia.

Không phải chỉ bị dồn đến chỗ cuối đường cùng buộc vùng lên giữ đất như Đoàn Văn Vươn, Đặng Văn Hiến.

Không phải chỉ vì bị đầu độc nhiều

kiếp đời con cháu như Formosa Hà Tĩnh.

Không phải chỉ vì bị chặn long mạch ở Cửu Long, Hồng Hà.

Không phải chỉ bị thất yết hầu ở Tây Nguyên, Hải Vân, Đèo Ngang.

Không phải chỉ... Mà còn ở nguy cơ tự mình biến mình thành ngu dân nên khó thoát kiếp nạn tụt hậu rồi trở thành kiếp đời lệ thuộc.

Như phù sa đối với cỏ cây, Dân trí là nền tảng sinh dưỡng sự cường thịnh của một quốc gia. Dân trí càng cao thì quốc gia càng giàu có hùng mạnh. Sự xuống cấp của nền Giáo dục là đòn chí mạng lên nền tảng Dân trí. Đau đõn thay.

N.N.C.

Nguồn: FB Nguyễn Ngọc Chu

CƠ CHẾ VÀ GIAN LẬN THI CỬ

— Á Châu Tự Do 31-07-2018 —

Trong thời gian vừa qua, sau khi kết quả kỳ thi Trung học phổ thông quốc gia năm 2018 được công bố, nạn gian lận thi cử bị công luận lên án mạnh mẽ vì diễn ra ‘trắng trợn’ tại nhiều tỉnh thành trên cả nước. Tiếng chuông cảnh báo về chất lượng nguồn nhân lực cho xã hội lại được gióng lên?

Gian lận thi cử và nguyên nhân

Các đợt thi cử hàng năm vốn thu hút sự chú ý của cả cộng đồng về nhiều mặt như cách thức thi cử, cách thức xét tuyển, cấu trúc đề thi... và cả gian lận thi cử gắn liền với các đề án, chương trình thí điểm cải cách giáo dục trong nhiều năm qua.

Công luận lại phản ứng mạnh mẽ trước tệ nạn gian lận thi cử năm nay từ những phát hiện bất thường trong kết quả thi Trung học phổ thông quốc gia tại tỉnh Hà Giang. Nhiều cư dân mạng đã có những bức tranh, dòng trạng thái châm biếm về chuyện này trên mạng xã hội ngay sau đó.

Theo nhà giáo Đỗ Việt Khoa, người thầy chống tiêu cực nhiều năm qua, những sự việc gian lận thi tốt nghiệp trung học phổ thông trước đây là do hiệu trưởng, ban giám hiệu trường sở tại, phụ huynh và học sinh các địa phương thực hiện. Thầy Khoa nhấn mạnh đến

bản chất và sự liêm sỉ của con người trong các kỳ thi.

“Trước hết là bản chất con người khi đã gian dối rồi, thì quy chế nào họ cũng luôn lách. Lợi ích địa phương, lợi ích con cháu của họ là họ sẽ can thiệp. Khác với thời điểm những năm trước, thì năm nay tiêu cực lại rơi vào chính tay những người làm công tác quản lý giáo dục, bộ máy lãnh đạo giáo dục.”

Căn bệnh trầm kha trong mọi ngành tại Việt Nam là “căn bệnh thành tích” vốn nhiều năm nay chữa mãi không khỏi. Mặt khác, từ năm 2015, ngành giáo dục liên tiếp có những thay đổi trong thi tốt nghiệp THPT và xét tuyển đại học, như gộp

hai kỳ thi làm một, giao cho các địa phương tự tổ chức thi rồi sử dụng kết quả để xét tuyển đầu vào các trường đại học, cao đẳng.

Thầy Đỗ Việt Khoa cho rằng, ngoài yếu tố về con người, thì quy chế thi, cơ chế, cách thức điều hành và quản lý của ngành giáo dục cũng góp phần tạo nên những thuận lợi cho gian lận thi cử.

“Kỳ thi này là kỳ thi 2 trong 1 rất là quan trọng, lấy kết quả để xét tuyển vào đại học, mà lại giao về địa phương. Đây là kẽ hở thứ nhất, khiến cho địa phương có con có cháu người ta tìm cách can thiệp sửa điểm. Thứ hai là khâu kiểm tra, giám sát, Bộ Giáo dục cử về mỗi một sở chỉ có 2 người kiểm tra, giám sát, thì sao mà giám sát nổi. Một điểm nữa là tại sao Bộ không thu hồi hết các bài ngay sau khi thi, niêm phong gửi về Bộ. Bộ nên quét, rồi chấm, giao về các địa phương khác chấm chéo nhau đi. Cái đó khó mà gian lận lắm! Hay là cái phách cũng không có trong bài thi trắc nghiệm, cho nên trẻ nó viết tên lên trên phiếu trả lời, thì người gian lận người ta nhìn thấy ngay.”

PGS-TS. Nguyễn Văn Vịnh, Trưởng khoa Cơ bản, Đại học Mỹ thuật Công nghiệp cũng cho rằng, chính việc giao cho địa phương tổ chức thi là kẽ hở gây ra gian lận thi cử năm nay.

“Từ trước đến nay, chúng ta đã có vài hình thức thi. Bây giờ chấp các kỳ thi vào làm một và giao cho các địa phương, thì đây chính là cơ hội. Thực ra các vùng sâu vùng xa, tôi chắc chắn rằng, người ta không thể có đầu tư giáo dục tốt như ở những thành phố lớn và không có các thầy tốt, nhưng tại sao kết quả của họ rất tốt, là bởi vì họ được giao. Những người có quyền ở các địa phương trong thực tế họ giống như các chúa đất, cho nên con cái của họ sẽ là giỏi nhất.”

TS. Nguyễn Văn Vịnh nhìn nhận câu chuyện gian lận thi cử không phải bây giờ mới có, mà còn học, còn thi cử thì còn gian lận. Hệ thống pháp luật ở mọi xã hội, mọi thời kỳ đều có những quy định, chế tài để ngăn chặn, xử phạt những hành vi này.

Còn thầy Đỗ Việt Khoa chia sẻ từ kinh nghiệm cá nhân trong việc phanh phui, chống lại tiêu cực trong thi cử từ năm 2002 cho đến nay, gian lận là một quá trình kéo dài, lặp đi lặp lại nhiều lần, khó có thể chấm dứt trong thời gian gần.

“Cứ ngỡ sau năm 2014, rồi thì mọi việc chấm dứt, nhưng không phải. Đến năm 2017, khi mà Bộ giao về các địa phương tự chấm bài, thì Hà Nội đã xảy ra lùm xùm rồi, nhưng mà không hiểu sao người ta rất là khéo, dìm được vụ ấy đi, báo chí không đăng được tin gì cả. Trót lọt vụ năm ngoái, cảm thấy là dễ dàng sửa điểm, cấy điểm. Thế là năm nay khắp các địa phương bùng nổ, bắt chước nhau, từ miền núi đến miền xuôi. Bộ Giáo dục coi như là vỡ trận, không có đủ lực lượng đi giám sát các tỉnh.”

Giải pháp hạn chế gian lận

Nhiều thế hệ học sinh Việt Nam như những lứa “chuột bạch” cho các đề án cải cách, chương trình thí điểm của ngành giáo dục cả về chương trình học và các kỳ thi. Tiên sĩ Vịnh có ý kiến:

“Tôi nghĩ rằng, tất cả các phương pháp (thi) đều thử, và đều có những cái sai và sẽ bắt buộc phải điều chỉnh. Vì vậy tôi tin rằng, trong thời gian tới, những người mà tư vấn trong lĩnh vực thi cử của Bộ Giáo dục cũng sẽ phải có những

thay đổi và có những cách thức giảm thiểu. Tôi nói là giảm thiểu, chứ không bao giờ tránh được.”

Xử lý những vụ vi phạm một cách nghiêm khắc theo đúng pháp luật là một yêu cầu trước mắt được thầy giáo Đỗ Việt Khoa nhấn mạnh.

“Ngày xưa ông bà mình có cái án tử hình cho những kẻ sửa bài thi, ngày nay chúng ta bỏ tù. Nhưng rất tiếc, nhiều năm trước chưa một đối tượng nào làm sai bị bỏ tù cả. Từ vụ Phú Xuyên A của tôi, người bị nặng nhất chỉ là cảnh cáo, chuyển đi nơi khác chứ chẳng có ai bị buộc thôi việc hay bỏ tù cả. Hay như vụ Đồi Ngô, ở Bắc Giang, không có lãnh đạo nào bị bỏ tù hết, mặc dù chính lãnh đạo là người tổ chức gian lận.”

Cho đến nay, trong vụ việc gian lận thi cử tại Hà Giang, phía công an đã ra quyết định khởi tố điều tra vụ án, khởi tố điều tra bị can đối với trường phòng và phó phòng khảo thí của sở giáo dục. Còn những vụ việc sai phạm thi cử ở các địa phương khác thì chưa có quyết định khởi tố điều tra. Thầy Khoa còn cho rằng, nên xử lý theo quy chế thi đối với các thí sinh nhờ cậy nâng điểm.

Nhưng xét về lâu về dài, các kỳ thi, cách thức điều hành và quản lý của ngành giáo dục phải có sự thay đổi toàn diện, mạnh mẽ và loại bỏ bớt những thứ không còn phù hợp.

“Bây giờ ta chỉ xét tốt nghiệp là xong. Sau đó, giữ nguyên kỳ thi đại học, Bộ Giáo dục ra đề chung cho các trường đại học, thi chung đề, chung đợt. Bộ chỉ làm công tác giám sát, quản lý thôi, để các trường tự tổ chức, tự chấm. Sai phạm ở đâu, xử lý các trường đến đấy.”

Cả thầy Đỗ Việt Khoa và PGS-TS Nguyễn Văn Vịnh đều nhấn mạnh đến việc giáo dục nhân cách học sinh từ tấm bé, giúp các em có lòng tự trọng, biết việc phải trái, và không làm điều gian dối. Mặt khác, quan điểm, triết lý giáo dục cần thay đổi và xác định lại mục đích của việc học không phải chỉ để vượt qua các kỳ thi, có bằng cấp.

HỆ QUẢ CỦA NẠN NÂNG ĐIỂM THI TỐT NGHIỆP PHỔ THÔNG 2018

**Hòa Ái, phóng viên RFA
2018-08-10**

Thông tin mới nhất liên quan vụ việc nâng khống điểm thi Tốt nghiệp Phổ thông Trung học năm 2018, ở Sơn La, Hòa Bình, Lạng Sơn... là hàng chục thí sinh từ các địa phương vừa nêu đầu thủ khoa vào các trường an ninh, quân đội. Hiện tượng này tác động đến xã hội như thế nào?

Nghi vấn đầu thủ khoa

Học viện An ninh cho báo giới biết có 47 thí sinh đạt điểm xét tuyển cao nhất năm 2018, đến từ 3 tỉnh Sơn La, Hòa Bình, Lạng Sơn, là các tỉnh bị phát hiện nâng điểm thi khống trong kỳ thi tốt nghiệp phổ thông trung học năm 2018. Thủ khoa và á khoa đầu vào Học viện Hậu cần, Học viện Khoa học Quân sự, Trường Sĩ quan Pháo binh, Trường Sĩ quan Lục quân năm 2018 đều đến từ Hòa Bình. Gần 5% thí sinh trúng tuyển vào Trường Sĩ quan Chính trị là thí sinh của Lạng Sơn. Thí sinh của tỉnh Sơn La là thủ khoa và á khoa hai trường Học viện Biên phòng và Học viện Kỹ thuật Quân sự năm nay.

Công luận đặt ra nghi vấn đối với kết quả xét tuyển như vừa nêu vì do hậu quả từ vụ việc nâng điểm thi khống tại Hội đồng thi tốt nghiệp phổ thông trung học năm 2018, ở các tỉnh bao gồm Hà Giang, Sơn La, Lạng Sơn, Hòa Bình mà hàng loạt cán bộ giáo dục bị bắt giam và khởi tố.

Bên cạnh đó, công luận còn đặc biệt quan tâm đến thông tin trong số 35 thí sinh tự do, là cảnh sát cơ động ở Lạng Sơn, nằm trong danh sách điểm bị phát hiện cao bất thường thì có đến 28 người đầu vào Học viện Cảnh sát và Học viện An ninh. Ba thí sinh cảnh sát cơ động trúng tuyển có bài thi tự luận môn Ngữ văn bị giảm điểm sau khi được chấm lại.

Đài Á Châu Tự Do ghi nhận những ngày qua, trên các mạng xã

hội, dư luận bày tỏ sự hoang mang về hiệu quả làm việc của những cán bộ, thuộc các ban ngành quốc phòng của Việt Nam là các sinh viên được nhào nặn từ sự gian dối trong giáo dục, sau này sẽ ra sao? Nhà hoạt động xã hội Nguyễn Chí Tuyền, từ Hà Nội chia sẻ: *“Việc những em đó bây giờ đổ vào như thế, những người nhìn theo góc độ tiêu cực thì đặt ra câu hỏi các em kém năng lực mà lại đổ vào thủ khoa các trường an ninh thì ra trường sẽ trở thành cán bộ an ninh như thế nào? Người ta thắc mắc như vậy bởi vì gần đây vụ việc bắt cóc ông Trịnh Xuân Thanh, gồm các tướng an ninh cấp cao, thậm chí liên quan đến Bộ trưởng Bộ Công an, đến cả an ninh bên nước Đức và nước Slovakia nữa, cũng như vụ việc vẫn chưa dừng lại. Thế thì liệu các em có năng lực kém, điểm thấp, thậm chí còn không tốt nghiệp trong các kỳ niên khóa của mình, mà bây giờ đổ vào thủ khoa để trở thành các tướng, tá an ninh thì sẽ còn như thế nào nữa?”*

Lỗi hệ thống

Lên tiếng với RFA, Tiến sĩ Xã hội học Trịnh Hòa Bình cho rằng nỗi lo ngại của công luận không phải là không có cơ sở khi mọi lãnh vực trong xã hội Việt Nam tồn tại hiện trạng viên chức, cán bộ nhà nước mà người ta gọi là “sáng cấp ô đi, chiều cấp ô về”. Tiến sĩ Trịnh Hòa Bình nói: *“Tôi cho là ngành nào cũng thế thôi. Bởi vì bằng chứng ở chỗ mãi đến bây giờ, như ai đó đã nói là ‘một dân tộc không chịu lớn’ thì có lẽ thế thôi. Và tất nhiên những ngành ở lãnh vực chủ yếu của hệ thống, nó nhạy cảm thì nó sẽ thu hút được sự quan tâm nhiều hơn. Dẫu sao thì đây cũng là lỗi của cả hệ thống và cũng là câu chuyện dài, không thể khắc phục ngày một ngày hai được đâu.”*

Truyền thông quốc nội, vào cuối tháng 10-2016, dẫn nguồn từ các chuyên gia dự báo có khoảng 700 ngàn công chức, viên chức (chiếm 30%) làm việc không có hiệu quả. Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc, khi còn trong vai trò Phó Thủ tướng, cũng đã tuyên bố đội ngũ công chức chỉ có khoảng 30% có thể đáp ứng

được nhu cầu công việc. Và, Nguyên BT Bộ Thông tin-Truyền thông Lê Doãn Hợp nhấn mạnh rằng 30% cán bộ còn lại không chỉ không làm được việc mà còn vôi vĩnh, những nhiều, đòi hỏi lộ.

Hồi trung tuần tháng 01-2018, Kiểm toán Nhà nước công bố phát hiện dư thừa hơn 57 ngàn cán bộ trong công tác quản lý biên chế công chức, viên chức, góp phần không nhỏ vào bội chi ngân sách hàng năm của chính phủ.

Qua thông tin nữ sinh Sơn La là thủ khoa Học viện Cảnh sát năm 2018 có bố mẹ làm công an, không ít người khẳng định lại là một hình thức “tham nhũng quyền lực”, mà theo nhận định của Giáo sư Trương Lai, nguyên Viện trưởng Viện Xã hội học Việt Nam, thì bộ máy hành chính của đảng Cộng sản và hành chính của Nhà nước Việt Nam tham nhũng từ trên xuống dưới và vô phương cứu chữa.

Cần nguyên từ giáo dục

Vào ngày 6 tháng 8, Báo mạng Giáo Dục Việt Nam dẫn lời của Tiến sĩ Nguyễn Viết Chức, nguyên Phó Chủ nhiệm Ủy ban Văn hóa, Giáo dục, Thanh niên, Thiếu niên và Nhi đồng của Quốc hội phát biểu rằng vụ việc gian lận trong thi cử là báo động đạo đức xã hội và sự giả dối sẽ làm cho xã hội suy vi. Tiến sĩ Nguyễn Viết Chức nhấn mạnh nếu để giả dối trong giáo dục lan truyền, mà không được khắc phục thì sẽ ảnh hưởng đến tương lai của đất nước và dân tộc.

Báo giới và cộng đồng cư dân mạng cũng lan tỏa câu nói nổi tiếng của cố Tổng thống Nam Phi Nelson Mandela rằng “Đề phá hủy bất kỳ quốc gia nào, không cần phải sử dụng đến bom nguyên tử hoặc tên lửa tầm xa. Chỉ cần hạ thấp chất lượng giáo dục và cho phép gian lận trong các kỳ thi của sinh viên. Sự sụp đổ của giáo dục là sự sụp đổ của một quốc gia”.

Trong khi đó, một số nhà bất đồng chính kiến tại Việt Nam nhận xét sự gian dối trong thi cử và trong tuyển dụng cán bộ, viên chức ở Việt Nam càng tiếp diễn, có thể nhìn dưới khía cạnh tích cực thì Việt Nam càng tiệm cận hơn với tự do,

dân chủ, như nhà hoạt động xã hội Nguyễn Chí Tuyền khẳng định: *“Chế độ này tuyển dụng những kẻ vô dụng bất tài như thế để sau này hy vọng vào tương lai bảo vệ chế độ thế thì chế độ này chắc sẽ không tồn tại được lâu.”*

MỞ RỘNG ĐIỀU TRA VỤ GIAN LẬN THI CỬ Ở HÒA BÌNH

RFA, 2018-08-07

Ông Bùi Trọng Đắc, giám đốc Sở Giáo dục – Đào tạo và là chủ tịch hội đồng thi Trung Học Phổ Thông 2018 của tỉnh Hòa Bình bị xem xét trách nhiệm tại cuộc họp của Ban cán sự Đảng Ủy ban Nhân dân (UBND) tỉnh Hòa Bình ngày 6 tháng 8.

Tuy nhiên Ban cán sự Đảng UBND tỉnh này thống nhất chưa tạm đình chỉ công tác ông Đắc trong vụ việc gian lận chấm thi tại kỳ thi THPT quốc gia vừa qua. Một lãnh đạo UBND tỉnh Hòa Bình cho báo Thanh Niên biết đây là việc liên quan tới công tác cán bộ nên sẽ do Thường vụ Tỉnh ủy quyết định.

Trước đó, khi bắt đầu có dư luận về điểm thi bất thường tại tỉnh này, ông Bùi Trọng Đắc khẳng định kết quả thi tại Hòa Bình là trung thực, khách quan và nhấn mạnh mình sẽ chịu trách nhiệm về kết quả này.

Vào chiều ngày 2 tháng 8, ông Nguyễn Đức Lương, Phó Giám đốc Sở GD-ĐT Hòa Bình xác nhận có dấu hiệu bất thường trong kỳ thi THPT quốc gia 2018 tại tỉnh này.

Sáng ngày 3 tháng 8, Giám đốc Công an tỉnh Hòa Bình Phạm Hồng Tuyền cho biết, cơ quan điều tra đã khởi tố vụ án hình sự về tội Lợi dụng chức vụ quyền hạn trong khi thi hành công vụ, theo điều 356 Bộ luật Hình sự 2015, để điều tra những sai phạm tại Hội đồng thi THPT quốc gia năm 2018 của địa phương này.

Đến nay có 4 người trong Tổ chấm thi trắc nghiệm bị triệu tập gồm: Ông Nguyễn Quang Vinh - Trưởng phòng Khảo thí và Quản lý chất lượng giáo dục Hòa Bình; ông Đỗ Mạnh Tuấn, Hiệu phó trường Lạc Thủy; ông Nguyễn Khắc Tuấn, cán bộ Sở GD&ĐT Hòa Bình; ông Đào Ngọc Thuật, Giáo viên THPT Mường Bi.

Ông Nguyễn Tân Hưng - giáo viên Trường Trung học Đại Đồng cũng được mời đến Cơ quan điều tra.

Riêng ông Ng. Quang Vinh - Trưởng phòng Khảo thí và Quản lý chất lượng giáo dục được mời đến Cơ quan An ninh để bàn giao tài liệu, máy tính của phòng để cơ quan này điều tra.

Ngoài Hòa Bình, vừa qua hai tỉnh Hà Giang và Sơn La cũng là những địa phương bị nêu có gian lận trong kỳ thi tốt nghiệp trung học phổ thông năm 2018.

BIỂU TÌNH Ở VIỆT NAM

Cái nhìn từ lịch sử đến thực tiễn

— Đồng Chương Tử 05-08-2018 —

Dưới chính thể cai trị kiểu được cho là "một mình một cõi" hiện nay, các cơ quan truyền thông, báo chí chính thống Việt Nam dường như "e ngại" sử dụng cụm từ "biểu tình", khi "thấy và biết mười mươi" chuyện người dân đi biểu tình.

Nguyên nhân được viện dẫn, đồ lỗi là chưa có luật biểu tình nên lúng túng trong việc gọi tên chính thức. Việc gọi tên khác đi như "tụ tập đông người", "tập trung đông người", "tụ tập gây rối", thực ra cũng chỉ là một cách gọi, trạng thái, bản chất của nó vẫn là biểu tình mà thôi.

Đặc biệt, nếu bạn quan tâm nền pháp trị hiện tại, những cụm từ ấy bị vo lại trong phạm vi chật hẹp, đầy màu sắc hình sự - tội phạm, hơn là chất lọc "cốt lõi" những điều, chương tiếm cận văn minh "nhỏ giọt" trong Hiến pháp hiện hành. Có hay chăng một sự "cố tình quên" rằng biểu tình, ngoài khía cạnh thể hiện phản ứng, phản đối, nó còn có khía cạnh biểu lộ ủng hộ, đồng tình và mang cả giá trị tích cực bên trong?

Từ lịch sử

Ở Việt Nam, khi tìm hiểu, nghiên cứu về quá trình phát sinh, hình thành và phát triển của biểu tình, dễ dàng nhận thấy những phong trào nổi dậy, những cuộc khởi nghĩa trong lịch sử đấu tranh của dân tộc cũng là một biểu hiện của biểu tình. Đó là dạng thức biểu tình bạo động, có tổ chức hoặc tự phát của một nhóm người.

Trong lịch sử biểu tình ở VN, dạng thức này được phân tích, nhận diện và điểm danh rất đông đảo, cụ thể và cao trào với cuộc chiến "nghìn năm nô lệ giặc Tàu", "trăm năm đô hộ giặc Tây", thậm chí, ngay cả thời kì "quê hương nội chiến từng ngày".

Do khuôn khổ bài báo, xin phép không liệt kê tỉ mỉ từng sự kiện lịch sử, song tin rằng không có người VN nào mà không học, không biết những phong trào đó, cuộc khởi nghĩa kia. Dẫu được định danh là cuộc chiến chẳng nữa, thì bản chất nó vẫn là dạng thức biểu tình bạo động để nhằm thay đổi một phần hoặc toàn bộ sự vụ hay hiện trạng thực tại.

Tuy vậy trong lịch sử, VN cũng có dạng thức biểu tình ôn hòa chứ không phải không có, dù rằng hiếm hoi và chưa thu hái thành tựu như mong muốn lúc bấy giờ. Bởi xét cho cùng, dạng thức biểu tình ôn hòa vẫn thuộc dạng thức 'đỉnh cao văn hóa, tinh túy của xã hội' khi nhân lên, cộng

với nền pháp trị cởi mở, tân tiến thì mới ít nhiều gây dựng niềm hi vọng.

Được biết, Phong trào Đông Du của Hội Duy Tân, của chí sĩ yêu nước Phan Bội Châu và chí sĩ yêu nước Phan Chu Trinh đầu thế kỉ XX, giờ đây được hậu thế nhìn nhận lại, soi xét và đánh giá công tâm hơn, dẫu chỉ là một cánh én, song hiệu ứng của họ, chủ trương và tầm nhìn của họ, đến nay vẫn còn rất mới mẻ, giá trị và đã thức tỉnh nhiều thế hệ kế thừa dần dần theo năm tháng.

Trong những năm đầu của thế kỉ XX, chúng ta hẳn còn nhớ tên tuổi của hai "linh hồn lớn" của phong trào đấu tranh ôn hòa: Mahatma Gandhi của Ấn Độ và Mục sư Baptist, Martin Luther King của Mỹ. Hai con người vĩ đại này đã rất kiên trì, nhẫn nại thúc đẩy và góp phần phát triển rực rỡ dạng thức biểu tình ôn hòa trên thế giới. Họ là nguồn cảm hứng vô tận về tính nhân văn, nhân đạo mà những dân tộc còn khó khăn, bất hạnh trong việc truy tầm con đường hạnh phúc thực sự, tự do đích thực và dân chủ sáng rõ, học tập và hướng đến.

Như vậy, chúng ta có thể hiểu sơ khởi rằng biểu tình là một phong trào, con đường biểu đạt tâm tư, tình cảm và nguyện vọng của một người, nhóm người trước một vấn đề công việc cụ thể. Phong trào đó, con đường đó tồn tại và biểu hiện dưới hai dạng thức chính, bao gồm bạo động và bất bạo động, cũng có lúc chúng chuyển hóa, biến động qua lại. Tuy thế, biểu hiện cao cấp nhất, tinh hoa nhất nhận được nhiều sự ngưỡng mộ lớn vẫn là biểu tình ở dạng thức ôn hòa.

Chiều kích rộng sâu hơn, nhìn nhận ở tiến trình phát triển xã hội trong lịch sử loài người, biểu tình là một quyền cơ bản, nhu cầu tất yếu, xu hướng vận động đi lên trong thời đại có nhà nước và giai cấp. Một xã hội không có biểu tình, đó là một sự vận động ngược thế giới văn minh, tiến bộ. Hoặc đó là một xã hội không tưởng, ngoài sức tưởng tượng của nhân loại.

Đến thực tiễn

Tìm hiểu, nghiên cứu về biểu tình ở Việt Nam xét từ thời kỳ chiến tranh Bắc-Nam (1954-1975) nở rộ đến nay, thấy rằng, miền Bắc trong giai đoạn nội chiến không thấy ghi nhận về biểu tình. Mặc dù, Sự kiện Cải cách Ruộng đất (1953-1957) là vô cùng tang thương và khốc liệt. Thậm chí, cả phong trào Nhân văn Giai phẩm

(1955-1958) chỉ mới biểu đạt tự do sáng tác trong văn học nghệ thuật cũng bị nâng cao quan điểm chính trị, suy diễn tác phẩm sáng tạo gắt gao, triệt hạ tác giả văn nghệ khác biệt tư tưởng một cách khốc hại.

Ngược lại, ở miền Nam trước 30-4-1975, biểu tình diễn ra liên miên, từ Đệ nhất cho chí Đệ nhị Cộng hòa, thu hút tầng lớp học sinh sinh viên có, trí thức báo giới có, tôn giáo tín ngưỡng có, v.v... Sau này, nhiều quan điểm của các nhà nghiên cứu chính trị cho rằng: "nhìn chung, không khí chính trị tại Miền Nam Việt Nam là cởi mở, các cuộc tập hợp lực lượng chống chính quyền Sài Gòn diễn ra khá sôi nổi và phổ biến, nhất là phong trào đô thị. Nhiều cuộc biểu tình là do những người Cộng sản Miền Nam Việt Nam cài người tổ chức".

Sau ngày 30-4-1975 cho đến năm 1997, trước sự kiện Thái Bình, dưới chế độ quản lí chặt chẽ của công an, vẫn chưa ghi nhận có cuộc biểu tình lớn, nổi bật nào xảy ra. Dù rằng trước đó nhiều năm, dư luận nhân dân ở Thái Bình đã có những đợt phản ứng nhỏ lẻ, dai dẳng và gay gắt. Vụ biểu tình của người dân Thái Bình năm 1997 là một bước ngoặt về nhận thức, của chính quyền và người dân.

Ban đầu, các nhà lãnh đạo Trung ương chỉ thấy được vỏ bọc bên ngoài, đó là tính chất "gây rối", "chống đối" và "bạo loạn", nhưng sau đó, khi Bộ Chính trị đưa ông Phạm Thế Duyệt về làm Tổ trưởng tổ công tác xử lí vụ việc, thì mặt tích cực dường như được khơi mở, đưa ra ánh sáng hàng loạt quan tham tha hóa, biến chất, tuy cũng có ý kiến nói đã có những vụ 'bắt bớ', 'đàn áp', 'bỏ tù' kín đáo nhằm xử lý những người đứng đầu phong trào của người dân Thái Bình như là thể hiện của chính sách 'tay nhung, tay sắt'.

Từ sau sự kiện Thái Bình đến hôm nay, chỉ trong thời gian 20 năm có lẽ, tình hình biểu tình của người dân khắp nơi trên đất nước ngày càng nhiều lên, bình quân 5 năm xảy ra một cuộc biểu tình bạo động. Tuy vậy, trên thực tế hiện nay, thời gian biểu tình ngày càng được rút ngắn lại, số lượng và phạm vi ngày càng lan tỏa biên độ.

Có thể khẳng định nguyên nhân và nguồn gốc căn cơ của tình trạng này, đó là dấu hiệu nền kinh tế mở cửa đang trên đà tăng trưởng, vấn đề thu hồi và đền bù đất đai của dân bắt ổn về thời giá và cả sự đe dọa, xâm lấn lãnh thổ ngày càng rõ ràng từ nước láng giềng khổng lồ TQ.

Trong khi, các nhà lãnh đạo VN vẫn chậm chạp, chưa chịu nhìn nhận

và sửa sai kịp thời luật đất đai, thì thực trạng nền kinh tế không vì thế, thối lớn dậy, các nhà đầu tư vẫn tiếp tục tủa ra khắp nơi diễn trình đầy rẫy dự án. Ngỡ rằng nhiều dự án kèm theo nhiều quyết định thu hồi đất số lượng lớn, khiến kinh tế phát triển vượt bậc, song thiết nghĩ, đó chỉ là sự phát triển một bên, số ít trong bối cảnh chung của người dân là còn đói nghèo pha lẫn phần uất mất đất, buộc giao đất giá rẻ.

Cộng thêm thái độ "nhượng bộ" vô điều kiện chính quyền Trung Quốc, ngay cả khi những hành động sai trái đe dọa biên cương lãnh thổ quốc gia của Trung Quốc lộ ra, lãnh đạo Việt Nam vẫn cố gắng kiểm soát tốt bất đồng từ phía dân chúng. Bên cạnh đó, thái độ thận trọng thái quá, trong việc khởi trình dự thảo luật biểu tình ra Quốc hội, cũng là một cách làm phức tạp thêm tình hình.

Thực tế trong vòng 10 năm trở lại đây đã thể hiện rõ nhận định trên. Có thể liệt kê hàng loạt vụ biểu tình bạo động của người dân mất đất dày đặc từ bắc vào nam. Hàng loạt vụ biểu tình đối với hành vi sai trái của Trung Quốc như lập thành phố Tam Sa trong lãnh thổ đất nước, đem giàn khoan thăm dò tài nguyên nước nhà, Formosa Hà Tĩnh gây môi trường ô nhiễm nặng nề, Nhiệt điện Vĩnh Tân - Bình Thuận xin đổ xỉ than khối lượng lớn xuống biển, rồi dự án luật đặc khu cho thuê 99 năm,...

Nhận diện rằng, với tình hình và xu hướng giải quyết vụ việc đơn thuần trừng phạt, chưa chú trọng xây dựng "nhân tâm" sau mỗi bản án, trong tương lai, chắc chắn nhiều vụ việc biểu tình bạo động và ôn hòa có thể còn diễn ra, chứ không phải chấm hết. Mặc dù cách thức xử lý hậu biểu tình của chính quyền là nặng nề, bóp méo thậm chí bóp chết lòng yêu nước của người dân, nhưng có vẻ như nỗi sợ hãi tù tội trong lòng dân chúng không còn như trước nữa.

Và hình phạt

Hình phạt dành cho đông đảo người dân đi biểu tình yêu nước hoặc đơn thân độc mã gây ra biểu tình, phản kháng liên quan đất đai, phần thua thiệt và hậu quả pháp lý áp vào người dân vô cùng thâm trọng. Không chỉ tù đầy, chính quyền còn tăng tốc tuyên truyền, gán ghép và xem nhẹ trình độ dân trí của họ.

Đối với những phản kháng, nổi sừng liên quan đất đai, từ tình huống của cựu tù nhân Đoàn Văn Vươn, huyện Tiên Lãng, Hải Phòng đến tử tù Đặng Văn Hiến, huyện Tuy Đức, Đắk Nông đang nóng bỏng hiện nay, đã có kg biết bao nhiêu lá đơn phản

ánh, bao nhiêu cửa cải hoa màu giá trị, bao nhiêu năm tháng khóc lóc than van đã được thể hiện hay được thấy. Phản kháng đơn lẻ đó, là thể hiện của hiện tượng tâm lý do cả một quá trình tích tụ lâu dài, nào riêng lỗi người nông dân chất phác hiền lành. Xét cho cùng hành vi nổi sừng khi bị cướp đất ấy, cũng là một dạng thức của biểu tình có yếu tố bạo động, phản kháng, tự vệ.

Đối với những người dân xuống đường biểu tình yêu nước, ranh giới giữa bạo động và ôn hòa quả thật hết sức mong manh. Chỉ cần một hình ảnh bạo lực vô tình hay cố ý, khả năng bùng lên ngọn lửa "phá hủy" sẽ trở lại, kích hoạt ngay lập tức, nếu sự kiềm chế của đám đông đã không còn cơ hội và mở ra 'tan hoang'.

Đơn cử, vụ biểu tình ở Bình Thuận ngày 10 và 11/6 vừa qua. Ban đầu là ôn hòa, nhưng khi xảy ra tình huống bắt bớ khoảng 8 người vào trong trụ sở Hội đồng nhân dân tỉnh, thì cảnh đòi người trở nên cao trào bạo động đập phá. Từ Phan Thiết lan sang Phan Rí. Trong bối cảnh biểu tình ôn hòa nổi lên ở nhiều địa phương trên cả nước.

Nhưng hậu biểu tình bạo động, không thấy báo chí chính thống nào dám nhắc đến sự vụ bắt bớ đó từ góc độ đâu là nguyên nhân khởi thủy. Mà họ, báo chí nhà nước bỗng nhiên "mắc lỗi hành vi" khi cố gắng đứng về lắng kính, góc nhìn kẻ mạnh để lên án biểu tình.

Dĩ nhiên, người viết không bao giờ cổ vũ hành vi bạo động, đập phá tài sản và gây thương tích cho cả hai phía. Có thể rồi đây những bản án "hăng say" nghiệp vụ và tô hồng thành tích sẽ được tuyên ra. Những cá nhân quá khích sẽ hứng lấy hình phạt thích đáng.

Nhưng cái cách "sỉ vả" vào lòng yêu nước của đa số người dân như kiểu tuyên truyền cũ rích: nhận tiền tổ chức phản động, bị giật dây, bị lợi dụng lòng yêu nước, là cần phải tháo bỏ đi. Chính quyền nên nhớ cho để dẫn đến hành vi xuống đường đông đảo vừa qua, góp phần to lớn chính là cách thức lãnh đạo điều hành còn gây nhiều phiền hà, nhiễu nhương, không minh bạch của chính quyền trước dân. Để người dân phản ứng đồng loạt nhiều địa phương trên cả nước như vậy, trước tiên cần xem xét lại chính mình.

Thay lời kết

Cũng cần nói thêm, chính sách 'khoan hồng, nhân đạo' hậu biểu tình nên được đem ra áp dụng công bằng, cho chính công dân nước mình nữa, chứ không chỉ dành riêng cho mỗi

một trường hợp công dân người nước ngoài. Bởi cách làm như thế là tạo ra tiền lệ bất bình đẳng, tùy tiện và hệ lụy phức tạp trong những trường hợp đông đảo người nước ngoài xuống đường.

Được biết, trường hợp của công dân người Mỹ gốc Việt Will Nguyễn, mà trong thời gian xảy ra biểu tình, báo chí chính thống viết về người này như người của 'tổ chức phản động' bên ngoài 'trà trộn' vào, đem 'số lượng tiền lớn' đi 'phát cho người biểu tình', 'cầm đầu xách động' xuống đường,... Nhưng khi mang ra xét xử, tòa án TP. Hồ Chí Minh lại áp dụng hình thức trục xuất ngay lập tức, đồng thời, tòa cũng biện minh rằng bản án như thế, là có áp dụng chính sách khoan hồng bởi vi phạm lần đầu.

Trong khi, đặt giả sử, nếu là người dân trong nước thể hiện hành vi như báo chí đã đưa tin, tuyên truyền đối với Will Nguyễn thì tội trạng chắc chắn khó ít hơn 07 năm tù giam.

Trên báo chí nhà nước, thời gian qua liên tiếp đưa tin về những vụ bắt tạm giam, khởi tố bị can trong các vụ biểu tình trong tháng Sáu vừa qua, mà chính quyền gọi là gây rối hay tập trung đông người trái phép, từ Phan Thiết - Phan Rí đến Đồng Nai và TP. Hồ Chí Minh,... giống như cách thức "đưa tay đung mắt" Hiến pháp vậy.

Điều người dân quan tâm, mong mỗi bậc nhất vào lúc này, chính là được nhìn thấy dự thảo Luật Biểu tình được đệ trình và Quốc hội thông qua trong cuộc họp cuối năm nay, hơn là cố gắng bằng mọi thủ tục pháp lý để Luật đặc khu được thông qua, bất chấp dư luận dậy sóng từ phía người dân.

Một xã hội, quốc gia mà nền kinh tế đang hướng đến phát triển mạnh mẽ, không thể thiếu "khuôn vàng thước ngọc" pháp luật trong từng ngành nghề, cũng như khả năng dự phòng, bắt tắc hậu quả do chính những khuyết thiếu trầm trọng của chế độ. Cần dừng cảm gọi tên sự việc hiện tượng một cách thực chất, để xây dựng pháp luật, hành lang pháp lý chính xác, nhằm ứng xử, điều tiết và đưa ra giải pháp hợp tình hợp lý.

Bởi vì, thiết nghĩ chúng ta đang sống vào thời kỳ "thế giới phẳng", nhân loại đang vùn vụt hướng vào những giá trị phổ quát của văn minh và tiến bộ.

Nếu cứ "cố chấp", vô minh, tự sừng với 'bản ngã lớn', thì đất nước sẽ buồn bã ở lại vô cùng "lê thê" trong trang sử cũ kỹ, như ai đó từng nói hình như đây là đất nước không muốn lớn lên hay từ chối phát triển và tiến hóa tiến bộ. **Nguồn: BBC**

Bản án bất công vô đạo đối với những người phản đối dự thảo Luật Đặc khuMinh Hải (VNTB) 10-08-2018.....

“Bản án quá nặng !” là chia sẻ của thân nhân 02 trong số 20 bị cáo vào hôm 30-7-2018 bị Tòa án nhân dân (TAND) TP. Biên Hòa (tỉnh Đồng Nai) đưa ra xét xử với cáo buộc tội “Gây rối trật tự công cộng” do trước đó xuống đường phản đối dự thảo Luật Đặc khu...

Tờ báo mạng Người Lao Động cho biết, vào hôm 30-7-2018 vừa qua, TAND TP. Biên Hòa đã đưa 20 bị cáo ra xét xử sơ thẩm với cáo buộc tội “Gây rối trật tự công cộng”. Kết thúc phiên xử, Hội đồng xét xử tuyên bản án từ 1 năm tù không giam giữ cho đến 18 tháng tù giam dành cho các bị cáo.

Theo cáo trạng của Viện Kiểm sát TP. Biên Hòa thì vào ngày 10-6-2018, rất nhiều người dân ở Đồng Nai đã xuống đường tuần hành phản đối dự thảo Luật Đặc khu trong đó có nhiều người đã lợi dụng tình hình cổ tình gây rối, lấn chiếm lòng đường, gây trở ngại cho các phương tiện giao thông qua lại. Trước tình hình đó, Công an TP. Biên Hòa đã bắt giữ 52 người tham gia tuần hành và qua quá trình sàng lọc đã khởi tố 20 người, tức là 20 bị cáo bị TAND đưa ra xét xử như đã nêu trên.

Một trong hai người có bản án cao nhất trong số 20 bị cáo là chị Phạm Ngọc Hạnh chịu bản án 16 tháng tù giam hiện đang bị giam tại trại tạm giam của Công an TP. Biên Hòa. Nhận xét về bản án, thân nhân chị Hạnh chia sẻ với Việt Nam Thời Báo (VNTB) là Tòa án đã tuyên bản án quá nặng dành cho chị Hạnh vì chị Hạnh chỉ hưởng ứng tuần hành ôn hòa, có hô hào chứ không gây cản trở giao thông và cũng không tham gia đập phá gì.

“Đợt rồi họ xử về tội Gây rối trật tự công cộng. Hạnh bị xử đến 16 tháng tù giam. Hạnh đi đường đâu có gây rối gì, đâu có đập phá gì mà gọi gây rối. Hạnh chỉ đi hô hào vậy thôi chứ đâu có đập phá gì. Giờ xử án như vậy là nặng quá !”

“Án quá nặng! Hạnh bị tới 16 tháng tù còn một bạn nhỏ tuổi hơn thì bị 18 tháng. Quá nặng ! Nếu

binh thường như trước đây thì làm gì tới, bây giờ xử như vậy là quá nặng. Hạnh không có đập phá gì đâu, Hạnh đi bình thường thôi. Lúc đầu công an còn dẹp đường cho mình đi... nói chung là có tắc nghẽn một, hai chỗ. Giờ quy vào tội gây rối theo như vậy là nặng quá.”

Bản án quá nặng cũng là chia sẻ của thân nhân chị Nguyễn Thị Ngọc Liễu, bị cáo trong vụ án này. Thân nhân của chị Liễu bày tỏ bức xúc về vụ án: “Nói chung vụ án này nó quy vào tội gây rối. Xét xử là Liễu bị 10 tháng tù giam, còn người nặng nhất là 18 tháng, người 14 tháng, người 16 tháng... Nói chung là không ai hợp lý hết. Không ai bằng lòng với bản án này hết bởi vì nó quá nặng. Mình đi biểu tình rồi bị quy vào tội gây rối... bản án này so với mọi người là hơi nặng đấy, chứ coi tội người ta có gì nặng mà giam người ta tới 10 tháng, 16 tháng, 18 tháng... bản án này hơi nặng đấy”

Không riêng gì người dân ở tỉnh Đồng Nai mà người dân ở nhiều tỉnh thành trong cả nước vào ngày 10-6-2018 đã rầm rộ xuống đường tuần hành bày tỏ chính kiến phản đối dự thảo Luật Đặc khu và Luật An ninh mạng 2018. Kết quả là Quốc hội VN hiện tại đã thông qua Luật An ninh mạng 2018 còn dự thảo Luật Đặc khu sẽ thảo luận trở lại tại phiên họp cuối năm của QH.

Rất nhiều người tham gia tuần hành sau đó bị Công an ở các địa phương bắt giữ và khởi tố đa phần là với cáo buộc tội “Gây rối trật tự công cộng”. Tình hình căng thẳng nhất có lẽ diễn ra tại Phan Rí tỉnh Bình Thuận, nơi đây vào ngày 10-11/6/2018 cuộc tuần hành ôn hòa sau đó với nhiều nguyên do đã trở thành cuộc đụng độ quyết liệt giữa người tuần hành với lực lượng Công an nói chung.

Báo đài Việt Nam thường hay nói những người tham gia tuần hành bị những thế lực thù địch với chế độ xúi giục, kích động. Tuy nhiên, không ít người tham gia tuần hành đã chia sẻ với VNTB rằng họ xuống

đường vì tình thân quan tâm, lo lắng cho hiện tình đất nước chứ không có ý chống chế độ, càng không phải bị lợi dụng. Người Việt Nam phải biết thương yêu và phải có trách nhiệm với đất nước Việt Nam như lời của thân nhân chị Hạnh.

“Theo tôi nghĩ, mình yêu nước Việt Nam mình, mình sợ mất nước chứ còn chế độ của mình thì vẫn là chế độ của mình, mình là người Việt Nam mình phải coi trọng đất nước Việt Nam mình chứ, mình thương đất nước Việt Nam, mình sợ mất vào tay người khác chứ mình đâu có làm gì sai trái đâu.”

Vì lẽ này mà chắc chắn người tham gia tuần hành cũng như thân nhân của họ sẽ khó lòng chấp nhận một bản án hình sự, khó lòng chấp nhận bị quy chụp là do bị xúi giục đi gây rối trật tự công cộng.

“Không đúng cái gì cả. Bản án nó xử quá nặng. Không chỉ 20 người mà ở ngoài đời người ta vẫn nói là sao chúng nó biểu tình mà phạt nặng vậy”- Thân nhân chị Liễu chia sẻ.

Không chấp nhận bản án sơ thẩm, thân nhân chị Phạm Ngọc Hạnh góp ý cho chị Hạnh là làm đơn kháng cáo bản án sơ thẩm. Tuy nhiên chia sẻ với VNTB, thân nhân Hạnh cho biết là có viên cán bộ ở trại tạm giam nói chị Hạnh không nên làm đơn kháng cáo. Thân nhân chị Hạnh cảm thấy khó hiểu điều này: “Hôm rồi gia đình có vào thăm Hạnh nói Hạnh là làm đơn kháng cáo nhưng lúc đi ra thì có cán bộ ở đây nói là không nên làm đơn kháng cáo. Gia đình vẫn nói Hạnh cố gắng làm đơn kháng cáo để xem tòa phúc thẩm có giảm án cho mình hay không, chứ án như thế này thì nặng quá.”

Qua những gì chia sẻ của thân nhân chị Phạm Ngọc Hạnh, thân nhân chị Nguyễn Thị Ngọc Liễu thì VNTB đoán chừng sẽ có bị cáo trong số 20 bị cáo ở vụ án “Gây rối trật tự công cộng” này sẽ làm đơn kháng cáo bản án sơ thẩm. Nếu họ thực sự có làm đơn thì không biết đơn của họ có được chấp nhận để họ tìm kiếm hy vọng ở phiên xử phúc thẩm hay không?./.

Thêm công dân chết khi làm việc với công an

.....*Á Châu Tự Do* 06-08-2018.....

Thêm một người dân ở Việt Nam bị chết trong khi làm việc với công an, mà gia đình của nạn nhân cho rằng có sự khuất tất.

Nạn nhân được biết đến là ông Hứa Hoàng Anh, 35 tuổi, ở xã Bàn Tân Định 1, huyện Giồng Riềng, tỉnh Kiên Giang qua đời vào trưa ngày 2-8-2018.

Tài khoản Facebook Hoang Anh đăng tải thông tin cho biết vào trưa cùng ngày, công an huyện Châu Thành đến nhà làm việc với ông Hứa Hoàng Anh. Sau đó, thân nhân của ông Hứa Hoàng Anh được công an thông báo là ông tự sát và được đưa đi cấp cứu, tuy nhiên ông tắt thở trên đường đến bệnh viện.

Kèm với thông tin vừa nêu, Tài khoản Facebook Hoang Anh còn đăng tải một giấy Công an xã Minh Hòa, huyện Châu Thành, tỉnh Kiên Giang mời ông Hứa Hoàng Anh làm việc từ ngày 28-9-2017 cùng số điện thoại của gia đình nạn nhân.

Đài RFA liên lạc qua các số điện thoại của gia đình ông Hứa Hoàng Anh, nhưng không ai bắt máy. Chúng tôi được ông Vũ Quốc Ngữ, Giám đốc của Tổ chức Defend the Defenders cho biết chi tiết như sau:

“Trong buổi trưa ngày mùng 2 tháng 8, có 4 sĩ quan công an ở huyện Châu Thành đến nhà riêng của Hứa Hoàng Anh để tra hỏi anh về việc anh tham gia biểu tình, trong đó có cả các cuộc biểu tình xảy ra trong ngày 10-6-2018. Tôi nghe nói trong khi vợ của Hoàng Anh đi ra ngoài để pha trà gì đó, và lúc quay lại thì thấy chồng mình đã gục xuống rồi mà có một số vết thương ở trên cổ và bụng. Sau đó, chắc có lẽ có cả công an và vợ đưa Hoàng Anh đi cấp cứu bệnh viện, nhưng chết trên đường đi. Công an nói rằng anh Hoàng Anh chết là do tự sát.”

Đài Á Châu Tự Do gọi điện thoại đến Công an huyện Châu Thành để hỏi thông tin liên quan cái chết của ông Hứa Hoàng Anh và được trả lời rằng: *“Việc đó tôi không rõ đâu. Có gì thì lên trực tiếp tại cơ quan công an hỏi đi. Đây là*

trực ban công an huyện.”

Chúng tôi cũng liên lạc với Công an tỉnh Kiên Giang và cũng được trả lời tương tự rằng không biết gì về vụ việc này.

Vào ngày 3 tháng 8, Tổ chức Ân xá Quốc tế-Amnesty International ra tuyên bố thúc giục Chính quyền Việt Nam mở cuộc điều tra độc lập liên quan cái chết của ông Hứa Hoàng Anh.

Bà Clare Algar, Giám đốc Cao cấp Điều phối Toàn cầu của Ân xá Quốc tế nhấn mạnh trong bản tuyên bố rằng chính quyền các cấp ở Việt Nam ngay lập tức mở cuộc điều tra sâu rộng và công minh về nghi vấn các sĩ quan cảnh sát đã tra tấn và làm chết Hứa Hoàng Anh, một nông dân ở tỉnh Kiên Giang, người đã tham dự cuộc biểu tình tại thành phố Hồ Chí Minh vào ngày 10 tháng 6 vừa qua.

TỰ TỬ HAY THÊM MỘT CÁI CHẾT KHẢ NGHỊ SAU KHI LÀM VIỆC VỚI CÔNG AN?

VOA 06/08/2018

Một nông dân tỉnh Kiên Giang đã tham gia các cuộc biểu tình chống các dự luật đặc khu và an ninh mạng ngày 10-6-2018, qua đời không lâu sau khi bị công an địa phương thẩm vấn. Cái chết có nhiều dấu hiệu khả nghi đã khiến Hội Ân xá Quốc tế lên tiếng đòi mở một cuộc điều tra để xác minh nguyên nhân.

Ông Hứa Hoàng Anh, 35 tuổi, được phát hiện đã tử vong sau khi cán bộ công an tỉnh Kiên Giang tới nhà ông làm việc hôm 2/8. Phía công an nói ông Hoàng Anh tự sát. Tuy nhiên, những vết tích trên thi thể như vết thương và những vết bầm tím ở đầu, cổ và bụng, đặt ra nhiều nghi vấn, và có dư luận cho rằng ông Hoàng Anh có thể bị tra tấn tới chết.

Giám đốc Điều phối Toàn cầu của Ân xá Quốc tế Clare Algar, cho biết: “Ân xá Quốc tế hối thúc chính

quyền các cấp ở Việt Nam lập tức mở một cuộc điều tra sâu rộng và minh bạch về nghi vấn công an địa phương đã tra tấn và giết Hứa Hoàng Anh.”

Giới hoạt động và những người theo dõi trường hợp ông Hoàng Anh cho rằng có nhiều dấu hỏi lớn về cái chết này. Anh Trịnh Bá Phương, một nhà hoạt động ở Hà nội nói với VOA-Việt ngữ hôm 6/8:

“Cái chết của bạn Hứa Hoàng Anh, một người đang khỏe mạnh và trước khi anh ấy chết thì anh vẫn vào Facebook và vẫn chia sẻ bài và không có biểu hiện gì là anh ấy chán nản hay là có vấn đề gì về tâm lý mà anh phải tự sát cả.”

Gia đình ông Hứa Hoàng Anh hầu như vẫn hoàn toàn giữ im lặng nên VOA-Việt ngữ không xác nhận được với gia đình những chi tiết dẫn đến và xung quanh cái chết của người đàn ông 35 tuổi, được cho là vẫn khỏe mạnh về thể chất cũng như tâm lý ngay trước cái chết bất ngờ.

Nhiều nhà hoạt động đồng hành với ông Hứa Hoàng Anh trong các cuộc biểu tình chống luật đặc khu mới đây nói rằng rất nhiều người đã bị đối xử tàn bạo trong đồn công an.

Anh Trịnh Bá Phương, con của gia đình ‘dân oan’ Cấn Thị Thêu và Trịnh Bá Khiêm, người bị chính quyền cho là “cầm đầu dân oan Dương Nội” nói rất nhiều người bị đánh đập khi làm việc với công an, trong đó có cá nhân anh, ngay trước phiên tòa xét xử các nhà hoạt động trong Hội Anh Em Dân chủ mới đây:

“Khi mà họ bắt tôi vào đồn thì họ cũng đánh đập tôi rất là tàn bạo, đánh vào những điểm yếu không, hoàn toàn là có thể gây tử vong. Khi tôi làm việc với tổ chức quốc tế ở Ireland mới đây, tôi cũng cho họ biết rằng là việc công an Việt Nam liên tục sử dụng bạo lực thô bạo đối với những người bất đồng ý kiến hay lên tiếng về những vấn nạn xã hội, thì họ thường sử dụng bạo lực rất là tàn bạo, họ có những đòn đánh hoàn toàn có thể gây tử vong.”

Năm ngoái, nhiều trường hợp chết trong đồn công an đã gây chú ý của các bên quan tâm quốc tế, kể cả

quốc hội Mỹ, như trường hợp của ông Nguyễn Hữu Tấn, chết trong đồn công an vào ngày 3-5-2017. Công an nói ông Tấn đã “tự cắt cổ”.

Một trường hợp khác liên quan tới bà Huỳnh Thị Thúy Hằng, 39 tuổi. Bà bị tạm giữ tại đồn Công an tỉnh An Giang hôm 3/9 để điều tra về một vụ lừa đảo chiếm đoạt tài sản. 3 ngày sau, Công an huyện thông báo cho gia đình biết bà đã tử vong trong bồn nước phòng tạm giam.

Một trường hợp nữa là trường hợp Võ Tấn Minh, 25 tuổi, được Công an Phan Rang-Tháp Chàm phát hiện ngất xỉu trong nhà tạm giữ chiều ngày 8-9-2017, anh Minh được đưa đi cấp cứu nhưng tử vong trong chiều cùng ngày.

Anh Trịnh Bá Phương nói sở dĩ bạo lực xảy ra là vì Việt Nam “là một xã hội công an trị, công an có quyền bắt bất cứ ai về đồn hoặc triệu tập bất cứ ai mà họ cho là có thể đe dọa sự tồn vong của đảng Cộng sản Việt Nam”.

“Họ sử dụng nắm đấm chứ không phải là dùng những điều luật để mà truy tố bắt giam theo trình tự pháp luật.”

Trong khi cái chết của ông Hứa Hoàng Anh còn nhiều mâu thuẫn về cả địa điểm lẫn nguyên nhân, lễ an táng đã được cử hành tương đối lặng lẽ ngay trong chiều ngày 3/8 và trong sự im lặng của gia đình. Theo các thông tin, hình ảnh video quay lên tải lên mạng thì không có bao nhiêu người có mặt tại đám tang, giới hoạt động cho rằng đó là vì áp lực của chính quyền và “vì an ninh địa phương kiểm soát”. Một người đến viếng cho biết đã bị an ninh địa phương yêu cầu để điện thoại bên ngoài trước khi vào viếng. Đây cũng là điều xảy ra trong các trường hợp chết trong đồn công an trước đây.

Hội Ân xá Quốc tế đang hỏi thúc Việt Nam điều tra trường hợp tử vong khả nghi của ông Hứa Hoàng Anh. Tin cho biết ông Anh đã tham gia nhiều cuộc biểu tình về nhiều đề tài từ năm 2004, phần lớn là để phản đối Trung Quốc về những hành động vi phạm chủ quyền và quyền tự quyết của Việt Nam ở

Biển Đông, gần đây nhất là các cuộc biểu tình chống các luật đặc khu và luật an ninh mạng.

Hội Ân xá Quốc tế lưu ý rằng quyền tự do hội họp ôn hòa được quy định trong điều 21 của Công ước Quốc tế về Quyền dân sự và Chính trị và Việt Nam “phải tôn trọng và bảo vệ quyền hợp pháp này được quy định tại điều 25 trong Hiến pháp Việt Nam” cũng như “Công ước chống Tra tấn của Liên Hiệp Quốc mà Việt Nam là một thành viên từ năm 2013.”

Một phúc trình của Tổ chức Human Rights Watch cũng chỉ trích bạo lực dưới tay công an được miêu tả là “có tính hệ thống ở Việt Nam.” Việt Nam thừa nhận là có 226 nghi can và tù nhân chết tại đồn công an hoặc trong khi bị giam giữ trên khắp nước trong thời gian từ tháng 10-2010 tới tháng 9/2014.

chỉ mới cho phép xử lý khẩn cấp 35 sự cố nghiêm trọng.

(<https://baomoi.com/nhieu-du-an-tu-bo-de-dieu-cham-tien-do/c/26136163.epi>). Mặc dù vậy, tiến độ thi công 35 dự án này cũng rất chậm trễ, cả năm nay rồi mà nhiều dự án không hoàn thành trước mùa mưa lũ năm 2018 như kế hoạch cam kết.

Còn 28 chỗ hư hỏng sạt lở còn lại, chính quyền vẫn bỏ ngỏ, chỉ là “yêu cầu các sở, ngành, địa phương bố trí lực lượng, thường xuyên theo dõi để báo cáo...”, mặc dân sống trong nguy hiểm.

Có thể tin được chuyện tày trời này chẳng? Ai cũng biết, vỡ hay sạt lở đề chỉ tại một điểm thôi là đã đủ cho nước lũ phá toang cả một vùng. Chậm khắc phục, thi công chậm, không đạt chất lượng... đều là những tội không thể tha thứ được trong quản lý đề đập, gây thảm họa không thể lường được đối với tính mạng và tài sản người dân, đặc biệt đây lại là thủ đô Hà Nội.

AI GÂY NÊN

"Địa ngục trần gian" Chương Mỹ ?

.....Võ Thị Hảo 04-08-2018.....

Chính quyền che giấu việc vỡ đê. Gần một nửa chỗ đê điều hư hỏng bị bỏ mặc

Tháng 10-2017, khi đê Bùi 2 được xây dựng với rất nhiều tiền công quỹ, mới đưa vào vận hành thì đã vỡ ngay sau trận mưa đầu tiên, chính quyền Hà Nội huy động 100 người xúc đá bảo vệ đê! Chính quyền phủ nhận việc vỡ đê bằng đủ mọi lời trí trá không ai chấp nhận nổi.

Hậu quả là dân Chương Mỹ phải sống trong cảnh “địa ngục trần gian” cả nhiều tháng trời.

Khoảng 21-7-2018 đến nay, nước lũ lại cuồn cuộn đổ về ngập mênh mông cả một vùng Chương Mỹ, chưa kể những huyện khác. Hiện tượng lũ lụt nặng nề như sau vụ vỡ đê năm ngoái. Không thấy nhà cầm quyền thông báo về việc đê có vỡ hay không, hoặc chỗ đê vỡ năm ngoái đã được sửa chữa hay chưa. Nếu sửa thì ai sửa, sửa thế nào và tiền chi là bao nhiêu, ai chi?

Thống kê từ nhà chức trách cho biết: năm 2017, mưa lũ đã gây ra hơn 61 sự cố trên các tuyến đê đi qua 16 quận huyện HN mà TP HN

Công luận từng hết sức phẫn nộ khi chính quyền đã bất chấp sự thật, che giấu và phủ nhận việc vỡ đê Bùi 2 Chương Mỹ vào tháng 10-2017. Những kẻ dối trá trong bộ máy chính quyền cho đến nay vẫn không hề hấn gì. Không ai bị truy cứu trách nhiệm về việc đê vỡ. Đơn vị thi công công trình đê Bùi 2 kém chất lượng cũng không bị truy cứu trách nhiệm, khắc phục hậu quả và đền bù thiệt hại.

Ngày 2-8-2018, dư luận cũng hết sức ngạc nhiên khi ông Hùng chủ tịch UBND huyện Chương Mỹ đã dành rất nhiều thời gian để đính chính trước báo chí việc ba trường hợp người dân tử vong trong trận lũ lụt dịp cuối tháng 7 vừa qua là “do dân bất cẩn dẫn đến đuối nước” chứ không phải do lũ cuốn như thông tin mà nhiều người đã đưa!

Khốn khổ thay dân ta, khi dòng lũ đổ về ngập cả nóc nhà, mạng người như chiếc lá tre trong dòng lũ, làm sao chống đỡ được, đã chết mà lại còn bị nhà chức trách đổ tội bất cẩn!

Đã đủ tàn nhẫn chưa, khi đổ tội bất cẩn cho người chết đuối để che giấu việc lũ đổ về Chương Mỹ, lũ

chồng lũ, là do việc xả lũ từ thủy điện Hòa Bình?! Động cơ nào, lợi ích nào, lệnh ban ra từ ai, khiến nhà chức trách một mực che giấu những tác hại do xả lũ thủy điện? Gần đây họ đưa ra khái niệm “lũ rừng ngang” –không có trong các khái niệm về lũ của ngành Khí tượng thủy văn để một mực trí trá đánh lừa dư luận?

Người dân biết cẩn thận thế nào cho đủ đây, khi cả vùng nước lũ mênh mông ngập sát nóc nhà, nhiều vùng bị cô lập cả nửa tháng trời? Vì sao chính quyền sợ từ “lũ cuốn” đến mức ấy, trong khi rõ ràng là nếu không có lũ thì làm sao trong một thời gian ngắn như vậy mà hàng triệu khối nước lũ đổ về uy hiếp đề Bù và Hà Nội?

Đến chiều 2-8-2018, theo thống kê của chính quyền, toàn huyện Chương Mỹ còn 2.839 hộ bị ngập từ 0,5-2m. Trong đó, có 6.097 người dân vẫn đang phải sơ tán, chưa thể trở về nhà ổn định lại đời sống.

Có thực sự không phải lũ cuốn, khi trong đợt ngập lụt này, Chương Mỹ đã “tổn thất nặng nề nhất về hạ tầng, kinh tế khi ngoài thiệt hại về nhà ở của cư dân, có tới 1.774m tường bao, sạt lở 1.885m đường giao thông nông thôn, 8.320m đường giao thông nội đồng, 12.110m đường đê hồ đập và 11.860m chiều dài kênh mương và 35 cầu cống đập, 25 công trình đền chùa bị hư hỏng...”

Báo chí hỏi hớp theo dõi các hộ đê của thành phố: Đê hữu sông Bù “bị tràn nước”, đê tả sông Bù luôn đe dọa bị vỡ..., TP huy động 700 người trắng đêm đắp cát ở Chương Mỹ. Cả triệu dân Hà Nội khấn gúi lo sợ chuẩn bị chạy lũ khi thấy nhà cầm quyền chỉ đặt bao cát trên mặt con đê mong manh căng nứt trước hàng triệu m3 nước lũ. May mà trời tạm dừng mưa...

Thời công nghệ hiện đại, nhưng để hộ đê thì nhà cầm quyền chỉ có bao cát và... chờ nước không lên cao nữa...

Chính quyền là tác giả của “địa ngục trần gian” Chương Mỹ?

Đương nhiên, chính quyền không muốn Chương Mỹ bị ngập lụt. Họ cũng đang đau đầu tìm lối thoát. Nhưng chính sự vô trách nhiệm, vô cảm và kém cỏi, dốt nát, tham lam trong quản lý đã khiến

nhiều quan chức trong bộ máy chính quyền đã là tác giả của “địa ngục trần gian” Chương Mỹ.

Bị quy hoạch là vùng “rốn lũ” của Hà Nội, lẽ ra người dân Chương Mỹ phải được chính quyền đền bù thiệt hại do phải nhiều phen chịu đựng nước lũ dồn về ngập nóc nhà, hết lần này tới lần khác bị mất trắng cả cơ nghiệp.

Trước đó, điều đương nhiên phải làm là chính quyền phải cấp chỗ ở, nhà cửa và đất canh tác ở nơi an toàn khác, tốt hơn chỗ cũ, cho dân để ổn định cuộc sống. Nhưng sự thiếu trách nhiệm của chính quyền khiến dân Chương Mỹ từ trận vỡ đê Bù 2 tháng 10-2017 đến nay liên tục phải sống trong cảnh “địa ngục trần gian”.

Không gì có thể bù đắp được những thiệt hại cho người dân Chương Mỹ, khi trận lũ tới, ngoài việc bị mất nhà cửa, tài sản, bị nước lũ cô lập nhiều ngày, điện bị cắt, nước sạch không có, không thể đi ở nhờ mãi được, nhiều người bị đói hoặc phải ăn mì tôm sống.

Để có nước uống và kiếm thức ăn, họ phải ngâm mình lội nhiều khi đến ngực hoặc bơi trong biển nước ngập ngựa xác súc vật chết trương phình trôi dạt.

Quanh họ, tấp vào họ, chực chôn vùi họ là những núi rác thải, cây cối hoa màu rữa nát, phân người, phân súc vật bấp bênh mà quái tấp vào người họ, nhà họ, cứ cố sức đẩy ra rồi chúng lại ập vào ngay theo những đợt sóng lũ hoặc khi gió thổi tới.

Nước cống, hóa chất độc hại tanh tưởi gặm mòn da thịt và sức khỏe họ đêm này qua ngày khác. Hàng trăm, ngàn người chân lở loét và ngứa đến mức chỉ muốn “chặt chân vứt đi cho khỏi ngứa”. Vài con chó gà lợn còn sống sót được buộc trên nóc nhà cất tiếng tru và kêu thảm thiết vì đói.

Nước lụt từ ngày 21-7 đến nay vừa rút được vài cm thì đợt lũ mới lại chồng lũ khiến người dân thêm lở loét, nhiễm bệnh, côn trùng rần rết bò vào tận giường... Điều khủng khiếp nhất là tương lai của họ hoàn toàn vô vọng. Tật bệnh do ô nhiễm và dịch bệnh bùng phát mà không tiền chữa bệnh. Họ đã lâm vào cảnh nợ nần không lối thoát.

Năm 2017, họ đã chịu thảm cảnh này. Họ đã bị đưa ra làm vật hy sinh, làm “rốn lũ” cho Hà Nội

nhưng chẳng ai thêm hỏi ý kiến họ hoặc quan tâm đến việc họ cũng cần phải sống và phải được đền bù thỏa đáng.

Quá ghê sợ cảnh “địa ngục trần gian” mà người Chương Mỹ đã phải quần quai sống cho đến tận ngày hôm nay và những tháng ngày sau. Không thể quên những đám tang và đám cưới dầm mình trong nước lũ cùng bao cay đắng không lời nào tả xiết. Người dân Chương Mỹ không còn biết đi đâu, lại phải trở về “rốn lũ”, gồng gượng sống qua ngày trên mảnh đất cha ông hàng ngàn năm nay bình yên nhưng do quy hoạch sai lầm, thiên cặn, do xả lũ thủy điện, họ đã phải làm vật hy sinh cho chính quyền và tiếp tục vật lộn trong cảnh địa ngục trần gian của năm 2018 và những năm sau. Nhà cầm quyền luôn tìm cách trí trá thoái thác trách nhiệm và đổ tại trời.

Ông Trần Văn Kỳ, Trưởng khoa Vệ sinh an toàn thực phẩm huyện Chương Mỹ cho biết: số người mắc các chứng bệnh da liễu, tiêu chảy, đau mắt đỏ đang tăng nhanh, bởi ít nhất một tháng nữa nước mới rút, khi đó cơ quan chức năng mới có thể tiêu độc, khử trùng.

Nhưng như thường lệ, tại Hội nghị lần thứ 14 Ban Chấp hành Đảng bộ thành phố Hà Nội khóa XVI, Phó Chủ tịch UBND thành phố Hà Nội Lê Hồng Sơn đã trình bày báo cáo chỉ nói đến thành tích: “Sau 10 năm mở rộng địa giới hành chính, Thủ đô tiếp tục có bước phát triển mạnh mẽ cả về quy mô, diện mạo với những thành tựu to lớn”, không đề cập gì đến thảm trạng Chương Mỹ cùng những vùng khác dù việc đó đã và đang xảy ra.

“Địa ngục trần gian” Chương Mỹ - không thể chối cãi rằng đó là khối ung thư lở loét được che lấp dưới gò má Hà Nội mà nhà cầm quyền cố tô trát phấn son.

Khi “địa ngục trần gian” Chương Mỹ và những nơi khác còn đó, dẫu bao nhiêu tòa nhà hào nhoáng và biệt thự lộng lẫy của các quan tham cũng chỉ là sắc màu tương phản, làm nổi bật thêm bản chất đi ngược lại quyền lợi nhân dân của nhà cầm quyền VN.

